

Jørgen Nash wasn't totally silent about the Mermaid in those years. In 1964, he told police a Norwegian sea captain had killed the mermaid, but refused to give the acquaintance up. "He told a lot of versions of the story, of course. Some crazier than others," a scholar stresses. The policemen could not prove he'd done it, but Cecilia, who was born in 1968, remembers the stigma afterward of being the daughter of the guy whom many believed to have offended their nation's sweetest pet. Nash allegedly received a number of death threats.

"Typically the people who loved the Little Mermaid were the same people who loved the royal family," Wexø says. "They had photographs of the royals and figurines of the Little Mermaid in their living rooms. Even if the vandalism had value as a statement, they're not the kind of people who would have recognized it." For those people, Cecilia says, "It was too wild."

"It was wrong," Jørgen Nash reflected, "but done is done." A cop approached him a couple of years later, while he was promoting his book. "He told me that on that day eight people had tried to enter the exhibition, claiming *they* beheaded the mermaid and wanting to punish me for taking the credit," the memoirist told the London *Independent*. "Unbelievable." He said he was planning to throw a party for the self-identified assassins: "I plan to gather them all, find 200 divers to search for the head in the marsh" — where he'd claimed in the book to have dumped it — "and have a grand celebration."

It did not come to pass. Jørgen Nash was tricky. A good many Danes doubt his responsibility for the beheading, and though Cecilia thinks he did it, she allows that her father's fondness for conflicting versions of the same event makes the truth impossible to detect. Fascinated with the spectacle of mass media, he'd do or say something just to watch its effect dance around. "Where does it go?" She echoes now.

A Swedish exhibit the next decade called Jørgen Nash's dealings with the statue "a lying historical poem," one the press, in all its "eagerness," had unwittingly helped to tell. He's quoted two years after the beheading, raving,

They can't get it into their heads, that this is the story of the century. That I'm busy writing the greatest adventure in the world. H.C. Andersen wrote his adventure about the Little Mermaid with a quill pen. I write about the New Mermaid with a teleprinter, grapevine, television, radio, newspaper, and so on.

Cecilia says it was the world's first great "mediehappening."

Come 1997, the revelation in Jørgen Nash's memoir was like the final act of a twisting revue. This time, Nash maintained his two feuding girlfriends drove him to it; in the book "he lashed out," remarks Hartvigson, "at the establishment, artistic enemies, arrogant professors and one ex-wife. But the mermaid ... he always talks about with great respect." ("He didn't *hate* the Little Mermaid," Cecilia says. "Not at all. It was not an act of *hatred*.") He was nearly 80. Punitive options had expired long ago, but just in case, divers were sent into the wetland. They emerged without the head.

Hundreds of characters confessed to the crime through the years. ("I welcome them all," Nash once said.) Another painter, named Charles Mac Streton, told his story to the tabloid *Ekstra Bladet* back in 1991. "It was a hell of a job," the tab heard from the Copenhagen, who claimed to have had accomplices for lookouts while he sawed. "Today, I am not a racist, but back then it was a matter of all the foreign workers. They took the work we needed to have." He thought he could make a point by imperiling something deeply *dansk*, "and what," Streton figured, "is more Danish than the measly bronze-girl at Langelinie? We had not dreamt of the tremendous power it all was." He couldn't believe the result.

"It took so little to burst the national balloon."

□

Measured against goliath compeers like the Statue of Liberty and *Christ the Redeemer*, mountainous landmarks such as the Eiffel Tower and Big Ben, the Danish statue is defined by her size, which is 4 ft. and 1 in. tall. (She weighs 385 lbs.)

"You get there, and it's just this small, small thing," says a PR rep for the city. The reaction is captured by an unmistakable New Yorker in front of *Den lille havfrue* — "This is it? This is what we came to see? You've gotta be shitting me." The Keeper of Monuments doesn't flinch. "Well, she isn't very big, is she," he says. "But what kind of impression are we trying to make?"

Authorities can be heard promoting the statue as a case of the Scandinavian ideal "less is more." Defenders experience the Little Mermaid as "reserved, but deep" (like the rest of her tribe); she is "humble" and "graceful," unfenced and under-labeled, and the American travel writer Bill Bryson commends the lightness of tone: "Other cities put up statues of generals and potentates. In Copenhagen they give you a little mermaid. I think that's swell."

Anyone can see the figurine suits a seafaring kingdom geopolitics' chipped away at until it was reduced to a toy nation, the size of Maine. "Her fate of being beat up closely resembles our country's fate," says a professor of architecture at the Royal Danish Academy of Fine Arts. "I like the Little Mermaid," he adds. "But I wouldn't let her in my house." Scholars will tell you this ambivalence betrays the maddening fact that the statue's celebrity was generated unnaturally, by foreigners. Knowing H.C. Andersen's story about a good siren — later if only osmotically, via Disney — they came to Denmark with a jungly avidity for spying that indigenous fauna, plus the need to orientate, as people have, to their guidebook's recognizable fixtures; and they made the statue famous.

"And as far as tourists are concerned, quite apart from any other considerations, she is of inestimable value to the country. Her photograph on picture postcards must sell by the hundred thousand," Redlich mused in the late 1930s. "She is on ash trays, on matchboxes, on china, on lamps — on every kind of objet d'art which the tourist can wish to buy and bring home to his family."

The Little Mermaid goes round the world with each annual throng of tourists, and whatever may be the Danes' private feelings about her, they accept her gracefully enough and in a thoroughly practical manner as the unofficial, unsought national trade-mark.

In 1964, the tourism chief bemoaned the optics, but was relieved that the Little Mermaid would be back onstage for high season; and besides, it was already apparent, the emotional press was having the most marvelous effect of boosting the figure far and wide, anchoring her in people's hearts. "Tourism to Denmark grew — so ironic," Cecilia Zwick Nash says. "The Danes are superb salesmen of themselves," a Swede sniffed about the time of *Den lille havfrue's* return. "They play their little-mermaid, Hans Christian Andersen image to the hilt."

Since 1998, the statue's silhouette has been the shared logo of Wonderful Copenhagen (named after the song in the Danny Kaye film) and VisitCopenhagen, the capital arms of the country's official tourism organization. Denmark's 2014-released plan under its Ministry of Business, which emphasized a need to show Chinese and Russian big spenders a good time, recommended the Danish government and the cities of Copenhagen and Odense cooperate on a visitor's center dedicated to the statue's history. If built, the proposed center will be an offshoot of Odense's Hans Christian Andersen Museum, and will be designed to hook tourists with deeper pockets for longer stays, feeding them from the capital to other parts of the country.

Mikael Frausing says the statue "doesn't satisfy" Danes anymore. How could she? Wexø: "It's quite often like that. The thing that represents your country doesn't often have a lot of meaning for the people living in the country." The last decade has clarified a reckoning that originally, literally, came to a head in 1964. The heirloom is poised on the fault line of the nation's quaint past and its sophisticated future — a position made clear by high schoolers in their 2011 op-ed for *Politiken*, when they swiped "Denmark can no longer live in Biedermeier cosiness with thatched cottages, the Little Mermaid and the Skagen painters."

"It will be difficult to eradicate such fame," that paper's editor acknowledged almost 30 years earlier (ultimately he signed off, "Long live the little mermaid!"). "We can't raze her," says Munk. "We have *Den lille havfrue* by luck, as a burden and a gift." A diplomat says, "She's popular. And she's part of our image abroad, and that's fine, so let's get the best out of her." With vague, shifting amounts of contempt and affection, some Danes call the Little Mermaid their "eternal whore."

□

The rightist Danish People's Party thinks she's a dish. The party opposed the Ministry of Culture's request to ship the mermaid to the 2010 World EXPO in Shanghai, where she would be parked in a spa-like blue lagoon, the queen of the country's New Nordic-style castle architected by hotshot Bjarke Ingels and themed "Welfairytales." With news of the plan, someone tarted the statue up in a pink bikini top and yellow and green bottom, made of Post-it notes. The question of the business trip was remitted to the city council, where Technical and Environmental Mayor Morten Kabell — of Denmark's Red-Green Alliance, its socialist green organ — says: "If we could've voted 'whatever,' that probably would've been the majority vote."

"Our opinion," that of the Alliance, "was, as a socialist, if someone wants to borrow something from you, then you give them permission. So if the ministry wants to borrow her, of course they can."

With the mermaid as its centerpiece, the Danish pavilion became the second-most-popular stop at the World EXPO. (Second to the Chinese.) "She did a really great job," Christopher Bo Bramsen, former ambassador to China, Denmark's Commissioner General to the fair, said later. "I don't think we've ever had such a branding-Denmark success as we had with her." The Chinese named a car after the statue (the hybrid Chang'an C201 Mermaid). Belgian colleagues looked on with annoyance: they'd brought a copy of their iconic *Manneken Pis*, but it was like being eclipsed at show-and-tell. "We've had good connections with Beijing and Shanghai ever since," Kabell says. "The Chinese appreciate gestures." They appreciate that the Danes sent the real McCoy. "If the Little Mermaid can serve as leverage with two of the most important cities in the world," the politician adds, "cool."

□

A spring/summer day, a canalboat tour grumbles by after a rest. "Mummy," her daughter inquires, "how does she have babies?" A Korean man smooths his khakis and throws up a peace sign. "Open doz eyes," a Slavic lady directs. "I'm just so tired," her companion complains. "*Pietro, non andare nell'acqua!*" A man in red shorts, boat shoes, a Breton tee and Chanel shades, instead of smiling, grimaces. "One more!" Someone calls. "One more! Tanks. Tanks uh lot!" Next in queue are impatient with these photo-op hogs. A late-age Polish couple toes the cobbled downslope — the wife doesn't want to hazard it; her husband can't persuade. A twenty-something with magenta hair, in flannel and cutoffs, enacts candidness. The wind kicks up. Umbrellas crop on the esplanade.

Munk knows statues. He used to be a curator at the sculpture museum that houses Jacobsen's private collection ("a cathedral," the sponsor's granddaughter calls it, but it's named the Glyptotek, literally "a storing-place"). Bloodless/boneless/brainless/heartless/*lifeless* shapes wearing our features and impersonating our expressions. He is struck by the way people behave in the presence of them, and the Mermaid in particular. You can hear Spanish troubadours singing "La Sirena." See dragon boaters paddling past pull oars out of the water and freeze them skyward (their gesture of salutation). See an Australian man release his wife's ashes at the statue's webbed feet. People who approach with a nearly Catholic attention to sainthood. "She's almost holy," says the diplomat. Their compulsion to touch polishes the most reachable part of her, a left, mid-metamorphosis leg that glows like a bell and flashes when sunlight hits it. At Langelinie the shore echoes the quietest splash from once upon a time, very long ago: the passage of the primordial superfreak from ocean to terra firma. "What stirs there in these people?" A writer for the paper *Jydske* marveled. "Naturally, a latent need for mysterious worship."

Men cannot help themselves. Buddhist monks visit. Obama's security details. The Ramones. In 1984, the photographer Søren Kirkegaard (a real man, not a statue) brought the late American artist Keith Haring. When they reached her, Haring took a piece of chalk from his pocket, but as soon as he applied it to the granite base, "People were screaming at him," Kirkegaard remembers. "Stop it, stop him! Police, come! We were, just a second! It's a school crayon, we can wash it off... — Police, police! Fifty or sixty tourists were screaming." Haring drew one of his bubble figures with wings and a fish tail.

Today, more than one million people visit the statue each year, and these tourists "need their picture," Signe Hedemann Mikkelsen, a former WoCo project leader, says. "It's a war zone for that picture. That's the proof you give

back home. *Look, we went there. That's me.* A decade ago, the city put in a cul-de-sac at Langelinie to help conduct the tour bus traffic. "Every one of those buses with sixty persons in each wants to go and be photographed," says Munk. "I mean, logistically, it could take an hour for every busload of tourists. Their program is about one hour, all included; so the association of tour guides wanted us to solve the issue for them. And we said, 'Well, no way. It's *your* problem. If you can't figure it out, *skip her!*'"

About then, the association asked for the statue to be scooted farther out into the water. "And they were so irritated, I think they leaked it to the press. The next day I had telephone calls and emails from Japan, from the United States, from France about our department's plans to move our special friend." Munk folds his hands.

Mm. It's a joke I have around here: If I need something to do, I only have to make a press release for the Little Mermaid which is slightly controversial; I'll have the world calling. But no, we *wouldn't* budge her. The proximity is part of the whole aesthetic setup, and I like it. She is where she is.

Technical and Environmental ultimately removed a few stepping stones to discourage close contact and hasten the process, so if you come, you meet the mermaid on her terms. First, the esplanade is unevenly paved in large stones, which will almost certainly trip you up. Second, if you want to reach her, tide and recent rainfall depending, you lurch along a meter of half-submerged rocks slick with algae. Your feet get soaked "and some of the visitors never reach the goal," a native observes. "They leave the battlefield wet and bruised." In 2008, the municipality thought to put up a sign — "Climbing on the monument is not allowed." — to shield against litigation in the event of an accident. "It isn't to protect *her*," Munk clarifies.

□

The painter Jeanette Elmelund harbors a *Free Willy*-like desire to transplant the statue somewhere "cozy" and "safe." Hence her portrait of *Den lille havfrue*, titled "Better Life," has farmhouse wallpaper in the background, and the statue's throne of stone is done like a teacup in the royal porcelain factory's signature Delft design. Elmelund plans to depict the Little Mermaid again: "I think she and I are going to have coffee and apple pie." Denmark's relationship with the mermaid feels, a young lifestyle consultant says, "like a guilty pleasure."

When the city hosted a party for the statue's 100-year jubilee, on August 23, 2013, the national radio morning show was on-site before sunrise. Flowers had been left on the altar of the Little Mermaid's lap — not retail: the bouquet a child picks in the neighborhood to give its mother. Television crews frowned at the leaf blowers and street sweepers and interviewed an early bird from Baltimore, who described the feel of the statue's skin "like satin." The city buses with routes to the brewery and Langelinie flew celebratory Danish flags. "Usually that is reserved for royalty," Mikkelsen, who served as the Mermaid's party planner, says. "But she is royalty."

Pageantry included a walkathon; the release of a Carlsberg brew; a myth-versus-fact marine biology quiz from the new national aquarium; solemn recital of the Andersen *eventyr*; speeches; a brass bands; and a free pop-up post office. (Eight thousand postcards printed with her face went out.) Dozens of female volunteers jumped into the harbor to form the number of the centenarian's age. In 13 cities — Paris, London, Delhi, Amsterdam, Tokyo, Rome, Shanghai, Beijing, Sydney, and New York included — VisitDenmark hired ladies to doll up in body paint, seashell tops and lycra tails, and perch on rocks serving Danish pastries and champagne. The festivities closed in Copenhagen with an after-party at one of the harbor's fashionable venues and a red-and-white fireworks display that hung sparkling like chandeliers above the statue's head.

□

The first half of the mermaid's life had not been so busy. Schoolkids climbed up to watch wooden ships, and then steel ships swan in and out of the harbor. On shore leave, sailors gave flowers, blew kisses, or saluted. She was offered uncooked herring, a fur coat.

End of summer, 1961, as the statue neared Decade V, university students enameled on a white bra and panties and brightened her hair — possibly in relation to the recently printed *Jeg, en Kvinde (I, a Woman)*, an

autobiographical novel about an ingénue turned nympho. The mermaid had joined the sexual revolution, with hair that matched the Danish flag, the color of a perfectly ripe strawberry. The police wiped her off with turpentine, but the attempts to update the Little Mermaid had begun. "It comes in waves," Munk the keeper says now. "And of course, I think every time, it's like a new story added to her myth."

After the Danish parliament agreed to an Equal Pay Act, in 1973, she was decked with a suffragette-style sash, with a sign: "See — it was a real fairytale." In 1986, activists draped a plastic white sheet over the statue; the sign read that "In the event of a 'Yes' vote on February 27" — the Danish referendum on the Single European Act — "the Little Mermaid will be dismantled and swapped out for a bronze sculpture of [Altiero] Spinelli," one of the fathers of the European Union.

Later 1986: After nightfall, the Little Mermaid was approached by militant squatters who believed in an ancient right to settle unused land. The BZ'ers (from *besættelse*, "occupiers") dressed her as one of theirs: they painted her head black, kohled her eyes red, then girded her throat with a thick red scarf.

1989: Demonstrators collared the mermaid with chains and branded her rocky island "EF" (EU), in question of Denmark's participation in the new Single Market. 1996: She was blanketed with winter clothes during a conference on homelessness. 2004: The day before the entry debate, she was outfitted in a burka and a sash worded "Turkey in the EU?" 2007: Veiled in Islamic chador; the next night, robed in the KKK suit. In 2009, when the Ministry of Integration denied asylum to some 60 Iraqis the country had been hosting, a priest invited them into his church, where they invoked sanctuary; and when police forcibly removed the refugees for repatriation, the mermaid was masked with a printout of the responsible minister's face. A sign posted to her bronze bazooms read "SEND BIRTHE TO CHINA INSTEAD."

The Little Mermaid is "the virgin in the roaring sea," blindfolded, skewered with a fake harpoon over whaling practices. Painted sickly green and handling a dildo on International Women's Day.

More than a foot of arm was amputated in the summer of 1984 — drawing thousands of rubbernecks. One Danish woman implied tourism bosses had orchestrated the hit themselves, as a publicity stunt. ("They know, it's money in the bank!") "*Venus fra Milo*," Danes were calling her. WHO researcher Dr. Alexander Gilad, from Tel Aviv, supposed it was another nutcase. He'd been coming to Copenhagen for 20 years, and "I love the Little Mermaid," the scientist told reporters. "Maybe she's nothing special in terms of art. But she's cute." The old provocateur Jørgen Nash promised he'd had nothing to do with it — "I am full of anger that a psychopath has sawn off the right arm of my old girlfriend." (Soon, in one of his many memoirs, Nash promised to "tell the whole story about the mermaid's head." This was his racket.)

The doers, it turned out, were a yoke of teenagers. They awoke on Sunday next to a coppery pipe with an elbow: "They came to the station with one arm, two hangovers and lots of apologies," a policeman said. At least, *Berlingske Tidende* grouched, what happened in 1964 "had a certain class about it."

When the statue is thus trimmed, the cost of metallurgy is usually compounded by the cost of the feat of evacuation. The city architect acknowledged the great expense, but hedged, saying that Copenhagen "has, over the years, doubtlessly made a solid profit from the Little Mermaid." There still was not road access to Langelinie in the 1980s. Thence came logisticians; they measured the depth of the harbor and okayed Herkules, the country's biggest floating crane, to sidle up and gently lift the statue out: "Beauty and the Beast," *Politiken* described the drama. Trucked to a foundry in the suburbs, the Little Mermaid waited in the open air outside, but the bronze caster warned, "I'm sleeping in the workshop as long as she's here." And brute reseated belle a week later.

□

An explosion threw the mermaid from her pedestal on September 11, 2003. In his living room, down the street from the office, opera on the stereo, Munk sighs: "She jumped. What a mess." She sustained two- and three-inch holes in her knees; one wrist cracked and the blast loosened interior parts that shot through like bullets in reverse or punched lumps in the statue's

form. Divers dragged the Little Mermaid from the water, but made it worse. Her hair, cheeks, and back were badly abraded, bringing the grand total to a 150 hours' worth of work, the hurt repaired, as always, at the royal foundry.

The clear-eyed bronzesmith who shakes his head a lot there is Peter Jensen, the Mermaid's Doctor. He recovered from the Baltic as many shards of the original bronze as possible, melted them down, reapplied and chemically patinated that flesh with copper nitrate and Ferric chloride, but "I could not find it all," he says, "so her skin is thinner in those places."

"A repeat client," Doc Peter calls the statue.

The Little Mermaid first came under his care six months after the Disney movie triumphed in American theaters, in 1990, when someone snicked a 7-inch gash at her nape, then either broke the blade, gave up, or grew a heart. Peter welded the cut and concealed its scar with patina. Police told reporters, "The old lady is doing fine." But eight years on, someone did succeed with the replacement head. (Maybe a freelance news videographer looking to make big bucks from the sale of suspiciously unique footage.) Bizarre as the circumstances beclouding the first decapitation were, *Berlingske* dubbed this latest "mysterious media happening" a "tradition." The paper yawned: "A joke is rarely enjoyable when it's told twice."

"The Little Mermaid slayer is in fact a hero," a WoCo PR coordinator countered. The beheading — the whole world was reporting it, again — would fetch "more tourists and more money" ("disaster would be if the mermaid completely disappeared"). *Politiken*: "VANDALISM IS A BRAND."

This time, a cad in a black hoody anonymously surrendered the head to a television station three days later. Police brought it to city hall, where mayoral staffers looked after the ball of bronze by passing it among themselves and taking polaroids. "It was really very heavy," one says.

Peter remounted the head and armored her neck. "We have made something special inside *Den Lille Havfrue*, but are not allowed to tell anybody what that is," states his sister Pia, the foundry's clerk. "The city council wants this to remain a secret forever — so that nobody can start thinking of any smart way to disturb the statue." Munk's department reviewed many proposals. One would've put in a rotating ball to force an aspirant cutthroat to saw all around the neck's diameter. Craftsmen whisper her neck is stuffed with amber (it washes up on Denmark's western coast), which would gum up a trespassing blade.

The doc assures: "It won't happen again."

□

When she's fouled, whenever possible, the city tries to keep the long nose of the international press out of it ("It makes so much noise," Peter says.) by doing the cleaning or making the repairs onsite, in the wee hours, so no one is the wiser.

But the sixty-four-thousand-dollar question, who prized away the mermaid's cephalic part in 1964? Doc Peter imagines it was American marines out for a souvenir. Such joes would have had the opportunity, he says, and hardware. They were young, and suppose one of them kept the head all these decades; suppose he dies and his offspring find Denmark's Little Mermaid's head in their father's garage. What would Denmark do if it got the head back? Would the second noggin be replaced by the original? Peter pauses, in thought. "I don't know." Maybe it would be too deteriorated, because like rust, patina becomes corrosive after a point. "We call it 'battery effect.'"

One account has it that Jørgen Nash donated a box to the National Archive, a package with undivulged contents, which the jester stipulated was not to be cracked open until the future, on a date that has not yet arrived. "Unfortunately," an archivist reminds, "there are a lot of stories about Jørgen Nash and the mermaid's head. Most of the rumors Nash made up himself." Even so, an administrator at the Royal Library remembers the box being dropped off in the early '80s, but "what since happened to it or if it was ever opened," she emails, "I do not know." The question is redirected to the Collection of Manuscripts and Rare Books, which does.

Inside was a 3-D plaster rendering of the head of Jørgen Nash, a Yorickian joke ("fellow of infinite jest, of most excellent fancy") that still rests on one of the librarian's desks. Anyone who can develop a story from the beyond the grave like this should be applauded. Who actually dunit to the mermaid does

not matter. Nash swung in to view and fulfilled a syzygy — H.C. Andersen, C. Jacobsen, J. Nash: this unlikely cohort grabbed hold of a legendary body that dates to the advent of civilization, and changed her stars. “We heard the call for Langelinie,” a junior reporter working the night desk that April dawn in 1964 remembers. According to the police dispatch, the statue had been “damaged,” so he and a photographer raced down, the first, along with a duo of constables, to arrive: “We looked to each other and thought, ‘Ah. This is going to be a good story.’”

□

“They like to take a can of paint and — boom — she’s red or blue or yellow,” says Otto Christophersen, a silver-haired specialist with the firm contracted to clean public property of graffiti, and, as the Mermaid’s groomer, someone who’s ministered to the statue many times over the past 20 years. “She’s been every color, I think,” with a face painted like a clown’s, a mouth greased by various shades of lipstick.

On occasion, Munk says the police have engaged a generic cleaning service without consulting him. “I want to be sure they do it the right way. They might use *anything* to get it off.” Pink residue from one of those times, when young anarchists spray-painted the mermaid in bubblegum-colored paint in 2007, was discovered in the statue’s bellybutton three years later, in 2010, when she was withdrawn for her Singapore Air flight to Shanghai. “There wasn’t time to bathe,” says Munk, who chaperoned. Other problems came to light. Chinese customs agents had sold a first look to local media outlets, to which the Danes responded “Absolutely not.” By the time they inspected the mermaid’s crate, the agents had already become annoyed at being told what they could and could not do. “When they discovered a live spider, they had this poker face. They quarantined her.”

He describes the intermezzo. The Danish retinue was summoned after some hours to a meeting, “a formal thing following a set of codified Chinese rules that we were hardly able to understand, so we just nodded and agreed and smiled.” Munk furnishes photographs of Chinese authorities sending a flashlight and vacuum hose up her *derrière*. “She was miserable.”

The month before, in December, the Copenhagen Summit had tried to rehab the Kyoto Protocol. Activists left penguins made of ice at Langelinie; they engulfed the mermaid in an inflatable biosphere and accessorized her with statement pieces: snorkels, lifesavers, radiation-protection masks. The statue inspired “The Angry Mermaid Award,” which agitated a response from the public affairs office of Monsanto, its recipient.

With the Moscow verdict to jail Pussy Riot in 2012, Danes protested outside the Russian embassy while the statue rocked a hot pink balaclava. On January 12, 2015, a metal sign lashed to her arms read “*Jeg er Charlie*.”

“That’s why she’s lost her head, lost her arm, has been painted and everything,” the planner says, “because she’s a symbol. She can start the dialogue. Why are people doing this? Well, that’s the problem.” Realizing the jubilee in 2013 presented a perfect opportunity to abuse the statue, she’d hired four bodyguards to watch over the Little Mermaid. “I was surprised nobody came for her.” But saying the statue is a passive canister of human feeling does not do justice to the aura of a willful bronze mermaid seemingly alive to the theater of contemporary events.

The groomer: “I think she’s got something to say.” The keeper: “They are comments of the moment.” His friend, the cultural anthropologist Jacqueline Ryle, has to wonder. “Is she possessed? Is the Little Mermaid a priestess dispensing divine advice? Doesn’t it seem?”

Last year, in April, the *provo-kunstner* Uwe Max Jensen commemorated the 50th anniversary of the beheading, which he says “added something dark to the Little Mermaid” and calls “the biggest happening ever made in Denmark.” At 1 p.m. the Mermaid’s New Jester walked butt-naked out to the pier with a handsaw, climbed up to her, and mimed Jørgen Nash’s 1964 splash-splash slash. Afterward he stood upside down, with his head in a black bucket, as the crowd cheered him on. The Little Mermaid “is a monster,” he says. “I am unconvinced she died, or can.”

Universal Pictures is developing a live-action adaptation of the Andersen fairy tale. The director Joe Wright was attached to the project, but went on to film another fabled character of the collective conscious, that of Peter Pan,

out this summer, and the Little Mermaid's second director Sofia Coppola has just exited, reportedly because she and the studio could not agree on a talent to play the star fish.

Frausing thinks someone "ought to be able to do interesting stuff to this story. It's like pirates or Vikings or samurais; the point is not so much what is the 'real story' as how pop culture is able to renew an interpretation and reshape existing cliché into new material." A four-quadrant movie is unlikely to redraw the character's profile, but it will color the patina on her regnant form, the bronze that slumps over Copenhagen Harbor's gray rocks and teal water: of a suffering outsider who dreamt and gambled and came to grief, who pulls humans to her like a kindred soul. If the point of 1964 was extermination, it is no wonder it did not work. If it was storytelling, no wonder it did. "The real threat to the Little Mermaid," the cultural historian foresees for the statue, "is rather to be forgotten, trivialized, or ignored."

Day and night, for now, the Nordic sea princess is out there. She sits as quietly as Jane Goodall whilst the drama of apes plays around her. And while 20th-century tourism may have invented her, the curious Little Mermaid is a tourist herself.

□

Chantel Tattoli is a journalist who has contributed to Architectural Digest, The Hollywood Reporter, and Salon. She has an MFA from the Savannah College of Art and Design. (<http://lareviewofbooks.org/contributor/chantel-tattoli/>)

**SUPPORT THE FUTURE
OF LITERATURE**

Recommended Reads

- ["The Little Mermaid" and Other Tales of Becoming](/review/little-mermaid-tales-becoming/) (/review/little-mermaid-tales-becoming)
- [Honeymoon, with Mermaids](/review/honeymoon-mermaids/) (/review/honeymoon-mermaids)
- [A Keeper of Love's Flame: Regine Olsen and Soren Kierkegaard](/review/keeper-loves-flame-regine-olsen-soren-kierkegaard/) (/review/keeper-loves-flame-regine-olsen-soren-kierkegaard)
- [Body or Soul: On Versions of "The Little Mermaid"](/essay/body-or-soul-on-versions-of-the-little-mermaid/) (/essay/body-or-soul-on-versions-of-the-little-mermaid)

PRINT ([HTTPS://LAREVIEWOFBOOKS.ORG/ESSAY/LANDMARK-](https://lareviewofbooks.org/essay/landmark-princess)

<https://lareviewofbooks.org/feed/?ver=2>)

© 2015 Los Angeles Review of Books | All Rights Reserved | [Donate](https://lareviewofbooks.org/membership/) (<https://lareviewofbooks.org/membership/>) | [Contact Us](https://lareviewofbooks.org/contact-us) (<https://lareviewofbooks.org/contact-us>)

[Angeles](#)

[Review](#)

[of](#)

[Books](#)

[LARB/224105870934491](#)

Landmark Princess

By Chantel Tattoli

A laborer came across the beheaded mermaid one cold Saturday morning in Copenhagen. That was April 25th, 1964. Heinz Carlsen had been passing through the garden park on the port, where the concrete boardwalk at Langelinie Pier turns to cobblestone then slides to the waterline. Gulls rode the foggy air, as he stood in front of the world-famous bronze statue with “an ugly gap between her shoulders” and, horrified, ran for the police.

A detective in wellies scaled the cairn-like stack of boulders that make the pedestal. He leaned over the yawning neck. Under the light of a nearly full moon, someone had exhausted a hacksaw against the Little Mermaid’s throat; her head was gone. And though her shoulders presented a rash of fingerprints when dusted, how many tourists touched this cynosure, every day? He reached into the hollow belly to check for more clues.

The press arrived. Scuba divers searched the seabed for hours, in vain; German shepherds inspected the cordoned-off bank. Police questioned international crews of ships docked at the wharf, and thousands of the Danes who’d heard about it on the state radio streamed into the harbor to see the victimized icon. Some few smirked. Others spilled angry tears and clenched their fists. “There was a hushed, mournful atmosphere over the place,” a tour guide recalls. “Nobody said anything. People just watched.”

The city council ordered for a tarp to cover the figure, until a rescue team could drive her—“at funeral speed,” the *New York Times* reported—to the royal foundry. There, the bronze master examined the mermaid and remarked that her neck had been expertly cut, “as if the culprit had been intent on obtaining a portrait head ready for mounting.”

When Hans Christian Andersen started penning fairytales, at the age of 29, in 1835, he’d rated them lesser work than the novel, drama and poetry. But in those tales the spindly bard with a high forehead and huge schnoz, poor and vain, but deeply talented, found his power of speech. Giving rise to modern Danish in the process, he soon rebooted the old medium into a new literary genre. “He wrought from the fairytale his own art, pouring into it his compulsion to understand and mythologize his own life, transforming the pain and emptiness he felt into artistic order,” Jackie Wullschlager, Chief Art Critic of the *Financial Times* and an authority on Andersen, writes in an introduction to the storyteller. His stories “remain bywords for aspects of the human condition.”

Newborns in Denmark are equipped at their christenings with a tome of H.C.A. to be read throughout life, parables with casts of tin soldiers, emperors, ducklings, ice queens, girls the height of thumbs. Also, mermaids. If the water-based Scandinavians were nice, as lore held, Hans’ mermaid was the nicest yet.

Her childhood home was a coral castle. It had arched amber windows harvested from the Baltic seabed, a roof of live shells that winked open and closed with the current, pearls among every one. She was the baby of the family: “pensive,” even “strange.” She nagged her grandmother and older sisters for news about the Lands Above and the people walking up there, as the dowager summed it, on “two clumsy pillars.” Her garden she planted with scarlet anemones to remind of sunset (she also planted a marble statue of a boy). “It is much better than Thumbelina,” Andersen wrote a colleague in the winter of 1837,

shortly before the “The Little Mermaid” was published. Working on it stirred him, of his fictions, he confided, “the only one” that had.

The fairytale is the account of a sea princess who fatally trades her angelic voice for legs because she loves an earthling prince. But mostly she does it because she’s a very advisable kind of wannabe: she wants a soul. This unnamed heroine is now Ariel, from Disney’s 1989 blockbuster, but the germ of the original twitches here in a slightly oversized Little Mermaid, visited as much as *David* and the Great Buddha of Kamakura: perhaps the most-photographed statue in the world.

“On a good day, the patinated statue looks like a jade goddess,” says Jens Peter Munk, a bespectacled, bewhiskered art historian whose taste runs to jeans and polos, employed by Copenhagen as its Keeper of Monuments.

“But she’s within this group,” he explains, “a very big group of sculptures from before the turn of the century and after the turn of the century called ‘salon art.’” A bourgeois relic from the get—certainly not meant to be the national monument she has mutated into. In a conference room of the municipality’s Technical and Environmental Department, the keeper uncrosses his legs beneath a table, intakes black coffee, swallows. “She wasn’t supposed to be *big*.”

The statue was based on the Danish prima ballerina Ellen Price de Plane. Critics said she gave the Little Mermaid her feet when she danced the title role. She impressed the heir to Carlsberg brewery, the show’s buzzing financier, who decided to raise a bronze in tribute. Carl Jacobsen looked like Santa Claus and was a more openhanded patron of the arts than any recent king or industrialist; his advisor called it “like an actual disease.” He’d acquired so much ancient statuary, commissioned and donated so much new, he risked the business, but the Mermaid’s Sponsor did not collect to own. “Art,” his biographer writes, “was to be brought to the places in which people moved, ...under the open skies, in public gardens and squares.”

In those areas, Jacobsen deployed statues. Urging for “mutual harmony” between a piece and its site, in an interview in 1910 he said “The work of art must be so positioned that one never thinks of asking: ‘Why is the statue standing *there*?’ No, one should have an instinctive feeling that if the statue were not standing exactly there, it would lose something.” He envisioned the mermaid near the busy waterfront, in a manmade pond, but when the sculptor, a disciple of Rodin, boldly suggested the shallows by the Sounds’ trafficked promenade, Jacobsen agreed.

Edvard Eriksen was a handsome freelancer, aged 34. He’d done four years at the Royal Danish Academy of Fine Arts, but failed his qualifying exams and sometimes earned a living as a stucco mason and plasterer, other times working in ornamental reliefs for cast-iron stoves and fireplaces, or gravestones. (Skint more often than not, his success was the woeful sea maiden. In his will in 1953, Eriksen effected that no full-scale reproduction of the statue should ever be made. The copyright to the Little Mermaid passed to his family, whose members, in a country with staunchly pro-artist droit d’auteur law, are litigious and harvest untold royalties. They declined to be interviewed for this article.)

But in 1910, the tail was disputed. Eriksen’s sketches showed womanly legs. For him, a tail spoiled the composition. “Jacobsen was all for a tail,” the sculptor’s son Egon writes, “—without that it just wasn’t a mermaid.” They compromised and, a meld of the ballerina, Eriksen’s wife, a statue of Joan of Arc (which Jacobsen had already ordered twice, in bronze and in marble), and Botticelli’s Venus (which Andersen had

seen in his travels), the young creature is in the act of changing, about two-thirds human. She's almost there except for unformed feet and calves serrated by fins, as if she still can reverse the transformation—"Yes," she'd promised the sea witch contracted to do it. "That's what I want."—and just zipper back together, swim away.

Den Lille Havfrue was wheeled out to the shore in a handcart, a sunny late afternoon in August, 1913. Like a magician's hat, shown at the beginning of an illusion to be empty, she was upside down so the people could peer into the hollow. Workers took her in their arms and tenoned her to the rock without pomp. "And there she sat, as if home," *Berlingske Tidende* recorded. "Where she calls home, incidentally, is not so easy to determine; her sorrowful face says one thing, her fish tail attests to another."

Jacobsen wobbled over the rocks with a cane to greet her. The potbellied old man wore a cream suit and had a red rose between his teeth. It was his peculiar habit to walk through town with a red rose in-mouth (his gardner Wagenblast supplied one daily for that purpose), but this was also a bow to the fairytale in which red blooms were the mermaid's favorite. A reporter noted the waves sparkled as the sponsor took the flower, and how "the rose jumped right out of his hand."

On May 4th, 1964, the country's principal tabloid received a note in block capitals, demanding 10,000 kroner (\$1,450) in exchange for the head's whereabouts. The newspaper replied in its pages; *BT* was unsure the offer was genuine, but "if you do not want to talk to the police, you may call us by telephone."

No more was heard from the ransomer. Rewards went uncollected. The now elderly ballerina went to the foundry, stood in the courtyard with the headless mermaid, gave her a pat. On the 14th, in the middle of the night, a young sculptor and three friends in waders erected a 6-foot-tall, 900-pound steel sculpture of a Viking in her place (short-lived). "I felt sorry for all the tourists who come down to the harbor looking for a ghost who isn't there," he reasoned. "In many respects the Little Mermaid was a symbol of Denmark, but so were the Vikings."

By mid-May at Copenhagen Police Station the dossier named "LITTLE MERMAID, MISSING HEAD OF" was swollen with letters of indignation and two hundred leads from Copenhageners who'd noticed suspicious-looking persons. Cases of vandalism against public monuments fell to the homicide unit: so city murder detectives dealt with the Little Mermaid's death. That "was part of the comedy," Paul Hartvigson, a historian and local cicerone, tells people. "For who was the victim here? A statue? A fairytale by Hans Christian Andersen? The national image? Or the audience's sensitivity?" The cops worked "AS IF SHE WERE MADE OF FLESH AND BLOOD—NOT BRONZE."

Life had a six-page spread: "THE WORLD JOINS DENMARK IN A FURY OVER THE VANDALISM."

"She was The Little Mermaid," *Time* eulogized. "[S]he was the first and only daughter of her finny race to serve as Neptune's permanent, peaceful ambassador to the footed world." Front pages ran the hack job in Tokyo and Moscow, and as the sixties amped up, a Lisbon editorial pointed to the *sereia decapitada* as "a symbol of a world that has lost its head." Danish papers pronounced it "the work of a madman," possibly an inebriate. *BT* printed a cartoon depicting a googly-eyed fellow crawling out of the statue's cavity, waving a hacksaw and grinning uncontrollably. ("LAND OF SMILES," the caption read, a tourism slogan.)

The vandal had sawn from one side and then from the other, inspectors determined. Then two 14-year-old boys said they'd seen a cut and metal filings on Friday, the day before she was found, and an American brought forth a colored photograph taken in the daytime—sixteen hours before the head went missing—that also showed sawing. It meant the Little Mermaid had been decapitated in stages, over the course of two nights, and whoever did so had filed through six millimeters of metal with unswerving resolve.

In the years between world wars, Danish tourism campaigns flogged the country as a laid-back blond oasis of social welfare and great furniture design—at a remove from the Continent's turbulence. A national tourism board auditioned ways to draw foreigners to “the Paris of the North,” and committee work in 1935 revealed their guests favored *den havgfrue* to the National Museum. That surprised board members. Though tourism was already an industry, intent on education and increasingly on profit, they were reluctant to highlight the Little Mermaid. About her, the travel guides they stocked trains with didn't say a word. The domestic intelligentsia rejected her. Poul Henning, for one—designer of evergreen Scandinavian pedant lamps, culture godhead—took aim that same year when he lumped the Little Mermaid in with “the Sunday pleasures.” She was “bad,” and he kvetched: “But can't we pass her by for once? Just to be free of her this one time.”

In the late thirties, wed to a diplomat, the same English journalist who'd produced *The Nice Girl's Guide to Good Behaviour*—a playbook for the flip side—moved to Copenhagen and wrote about it. She did have nice things to observe, but when Monica Redlich didn't she found recourse in ballistics—“a really left-handed compliment” was best. Life in Denmark “seems too good to be true and much too good to be exciting.” The Little Mermaid had “a very sweet face,” but “no waist.” (That miffed her Danish husband.)

The Little Mermaid, sitting here in Copenhagen Harbor, has come to be a symbol to an astonishingly varied lot of people. English and American visitors remember her more than almost anything else they see in Denmark; in some strange way she is Denmark, though why romantic sadness and a thoroughly foolish love affair should typify this seldom romantic, this un-melancholy, this practical and common-sense nation, it is hard to understand.

Peacetime after the second war reopened the gate to romance and adventure. The world got smaller. Hollywood made *Hans Christian Andersen* (1952), a much-liked musical film with Danny Kaye, a Ukrainian Jew from Brooklyn, in the lead. Where the real man was gaunt and hard to love (“a bony bore,” Charles Dickens' daughter sketched her family's onetime houseguest), Kaye's Andersen is strapping and exuberant and sings of “wonderful, wonderful Copen-hoggan” (it's *-haygen*). Danish literati are rumored to have begun convening on April 2nd, Andersen's birthday—now celebrated as International Children's Book Day—to toast him: “Fuck Danny Kaye.” But tourism in Denmark was awake to its potential. It began to push Hans. “What is always mentioned when it comes to Danish tourism is Danny Kaye lying in H.C. Andersen's bed in Odense,” the author's hometown, says historian of cultural tourism Mikael Frausing. And the sculpture forged after his fairytale mermaid began to look to many like the mascot of storybook land; her destiny, “Denmark's Statue of Liberty,” was sealed.

In 1964, telegrams and letters of sympathy flooded into Copenhagen town hall from around the globe. A lot included donations toward the statue's restoration, in British and Australian pounds, in lire, marks, crowns, francs, rupees, guilder, dollars.

“It was a disgraceful thing for someone to remove the head,” Carl Straley of Youngstown, Ohio wrote Deputy Mayor Alfred Wassard-Jørgensen. “Probably the work of some crackpot. Sure takes all kinds of people to make this world.” A fifth-grade class from Bakersfield, California wrote to the mermaid. Enhanced by poems and marginalia crayoned with brown hacksaws, orange decapitated heads, and silver newspapers, Room 21 expressed itself in adult-like terms of condolence. “Whoever sawed off your head, Dear Little Mermaid, I wish that he was dead,” said Debbie Kao. “All of the people in America wish you all of the luck in the world. And so do I,” Pat McClury offered. (“PS. I hope you find a merman someday!”)

Nowhere found, another head was minted. And the man who did it was “a real expert,” a former royal foundry apprentice attests. Poul Rasmussen identified the copper alloy the statue was made of; then he recast the head from Eriksen’s original plaster mold and enjoined it to the body with a metal collar his apprentice built onto the inside of the neck. At sixteen, Rasmussen had watched the 1913 installation (his father cast her); the Little Mermaid was the standard-issue golden brown. But it wasn’t Danish policy to wax out-of-doors bronze statues. They are allowed to oxidate with exposure to the elements, darkening, eventually crusting to the same verdigris effect that touches Copenhagen’s historic roofline. “The mermaid in a way is lucky,” says her keeper Munk, “because she is so pawed over, fondled and caressed that the natural oxidation will hardly ever have a chance to come to a full effect.” That patina worried the bronze master—he’d need to match the redux head to her old blue-green bod. He treated it with chemicals, a delicate process, to artificially reproduce the living finish that’s accomplished, Munk rattles off, by “wear and weather and bird excrements.”

Five weeks after The Great Inconvenience, the Little Mermaid publicly resurrected on June 1st. The mayor brought red roses to the ceremony (and nearly fell into the water trying to give them to her): “Just like in Hans Christian Andersen’s fairytale where the princess for a while had to give her voice to the witch, you have lost your head for a while. But the [foundry] has done a magnificent job,” he declared. “There is no difference.”

An AP reporter looked her up and down, and disagreed. He wired “the cheeks were smooth like those of a teen-age girl,” and they were yellow. “But everyone tried to ignore the difference.”

Rewind to 1956, in Central Park. A bronze Andersen arrived at a granite bench by the lake, and the bronze baby swan at Andersen’s feet, *The New Yorker* observed, had quickly become “a seat for the very young.”

The Monuments Division of the Parks Department, which has charge of the six hundred and thirty-odd statues in the city, is firmly opposed, in principal, to statues’ serving as jungle-gyms, but it makes exception of Hans Christian Andersen and the Ugly Duckling.

The figures were made to be “crawled over, perched on, and embraced,” and they were. When the ugly duckling disappeared after a year, the sculpture was found in a nearby thicket, a casualty of innocent roughhousing: “The kids got scared and lugged him off into the bushes,” a park spokesman guessed, “—to hide the corpus delicti, you might say.” The duckling was taken in for repair and returned to the terrace with stronger riveting.

Nine years later, the defacing of the Little Mermaid was different. “It is one thing to hear about the Mermaid having her head cut off, but another thing entirely to see it in real life,” an engineering student

at the time recalls. "Because," Munk says, "it was quite new. In 1964, you didn't have graffiti; you didn't have this violent kind of vandalism. To attack the national symbol was really something somebody must have thought of in a deeper way than just by chance."

In the days after, the progressive broadsheet *Information* tapped a reputable art historian named Troels Andersen. "The beheading could hardly have been a lead shot with greater precision," he professed. "This wasn't an irreplaceable work of art that was beheaded, but a naïve figure who is not to blame for its own fame." Not only had the national idol been violated, decapitation was, like crucifixion, such an archaic act. "The effect here is what the surrealist painter Salvador Dalí calls 'logic shock.'"

"Perhaps," he suggested, "the man who did this is not so crazy after all."

Recently in Denmark, the manufacture of goods outstripped agriculture. The society sped toward urbanization, but metropolitans were shocked. The poet Carsten René Nielsen explains: "If the Jelling stones"—runestones from the 10th century—"are the birth certificate of Denmark, the beheading of the Little Mermaid in 1964 was our baptism into modernity." Here in the capital was their Marie Antoinette sent to the guillotine. Here, an Anastasia shot, finished with bayonets. "It was a breaking point," according to a witness.

"That's lifting it up to a level," says the television producer Maiken Wexø, head of Discovery Communications' Scandinavian branch. (As an MTV VJ in the eighties, Wexø extended a microphone to the mermaid, nonvocal.) "You can look at the beheading retrospectively and you can see it like that, but, at the time, I think a lot of people just saw it as childish provocation from a person who was quite desperate to get some attention. I think people were disgusted. They saw it as vandalism, not as something political, not as something artistic even." Hartvigson: "When the attack caused a stir, it was because it hit the innocent public, not those who daily went out and pondered the nature of art."

A windy afternoon in Århus, before a performance of the actress's one-woman musical "*Havfruemorderens Datter*" ("Mermaid Murderer's Daughter"), Cecilia Zwick Nash says, "The Little Mermaid had to die."

Cecilia's father, the late poet and situationist painter Jørgen Nash, confessed decades later, in a memoir, to being the *havfruemorder*. By then the blue-eyed blond was known for his disruptive behavior in the 1970s—releasing white mice at the Danish Academy's annual party, tossing firecrackers into a performance of "Madame Butterfly" at the Royal Danish Theatre. He showed up to court for that last one, Cecilia says, in jailhouse stripes and shackles, and every time the judge asked him a question, "just rattled the chains." There was an incident with whistles at parliament.

In 1964, Jørgen Nash told police a Norwegian sea captain had killed the mermaid, but refused to give the acquaintance up. "He told a lot of versions of the story, of course. Some crazier than others," a scholar stresses. The policemen could not prove he'd done it, but Cecilia, who was born in 1968, remembers the stigma afterward of being the daughter of the guy whom many believed to have offed their nation's sweetest pet. (Nash allegedly received a number of death threats.)

"Typically the people who loved the Little Mermaid were the same people who loved the royal family," Wexø says. "They had photographs of the royals and figurines of the Little Mermaid in their living rooms. Even if the vandalism had value as a statement, they're not the kind of people who would have recognized it." For those people, Cecilia says, "It was too wild."

“It was wrong,” Jørgen Nash reflected, “but done is done.” A cop approached him a couple of years later, while Jørgen Nash was promoting his book. “He told me that on that day eight people had tried to enter the exhibition, claiming *they* beheaded the mermaid and wanting to punish me for taking the credit,” the memoirist told the London *Independent*. “Unbelievable.” He said he was planning to throw a party for the self-identified assassins: “I plan to gather them all, find 200 divers to search for the head in the marsh”—where he’d claimed in the book to have dumped it—“and have a grand celebration.”

It did not come to pass. Jørgen Nash was tricky. A good many Danes doubt his responsibility for the beheading, and though Cecilia thinks he did it, she allows that her father’s fondness for conflicting versions of the same event makes the truth impossible to detect. Fascinated with the spectacle of mass media, he’d do or say something just to watch its effect dance around. “Where does it go?” She echoes now.

A Swedish exhibit the next decade called Jørgen Nash’s dealings with the statue “a lying historical poem,” one the press, in all its “eagerness,” had unwittingly helped to tell. He’s quoted two years after the beheading, raving, “They can’t get it into their heads, that this is the story of the century. That I’m busy writing the greatest adventure in the world. H.C. Andersen wrote his adventure about the Little Mermaid with a quill pen. I write about the New Mermaid with a teleprinter, grapevine, television, radio, newspaper and so on.” Cecilia says it was the world’s first great “*mediehappening*.”

Come 1997, the revelation in Jørgen Nash’s memoir was like the final act of a twisting revue. This time, Nash maintained his two feuding girlfriends drove him to it; in the book “he lashed out,” remarks Hartvigson, “at the establishment, artistic enemies, arrogant professors and one ex-wife. But the mermaid...he always talks about with great respect.” (“He didn’t *hate* the Little Mermaid,” Cecilia says. “Not at all. It was not an act of *hatred*.”) Her Jester was nearly eighty. Punitive options had expired long ago, but should this truth be, divers were sent into the wetland. They emerged without the head.

Hundreds of characters fessed to the crime through the years. (“I welcome them all,” Nash once said.) Another painter, named Charles Mac Streton, told his story to the tabloid *Ekstra Bladet* back in 1991. “It was a hell of a job,” the tab heard from the Copenhagener, who claimed to’ve had accomplices for lookouts while he sawed. “Today, I am not a racist, but back then it was a matter of all the foreign workers. They took the work we needed to have.” He thought he could make a point by imperiling something deeply *dansk*, “and what,” Streton figured, “is more Danish than the measly bronze-girl at Langelinie? We had not dreamt of the tremendous power it all was.” He couldn’t believe the result.

“It took so little to burst the national balloon.”

Measured against goliath compeers like the Statue of Liberty and Christ the Redeemer, mountainous landmarks such as the Eiffel Tower and Big Ben, the Danish statue is defined by her size, which is 4 ft. and 1 in. tall. (She weighs 385 lbs.)

“You get there, and it’s just this small, small thing,” says a PR rep for the city. The reaction is captured by an unmistakable New Yorker in front of *Den Lille Havfrue*—“This is it? *This* is what we came to see? You’ve goda be shitting me.” The Keeper of Monuments doesn’t flinch. “Well, she isn’t very big, is she,” says him. “But what kind of impression are we trying to make?”

Authorities can be heard promoting the statue as a case of the Scandinavian ideal “less is more.” Defenders experience the Little Mermaid as “reserved, but deep” (like the rest of her tribe); she is

“humble” and “graceful,” unfenced and under-labeled, and the American travel writer Bill Bryson commends the lightness of tone: “Other cities put up statues of generals and potentates. In Copenhagen they give you a little mermaid. I think that’s swell.”

Anyone can see the figurine suits a seafaring kingdom geopolitics chipped away at until it was reduced to a toy nation, the size of Maine. “Her fate of being beat up closely resembles our country’s fate,” says a professor of architecture at the Royal Danish Academy of Fine Arts. “I like the Little Mermaid,” he says. “But I wouldn’t let her in my house.” Scholars will tell you this ambivalence betrays the maddening fact: that the statue’s celebrity was generated unnaturally, by foreigners. Knowing H.C. Andersen’s story about a good siren—later if only osmotically, via Disney—they came to Denmark with a jungly avidity for spying that indigenous fauna, plus the need to orientate, as people have, to their guidebook’s recognizable fixtures; and they made the statue famous.

“And as far as tourists are concerned, quite apart from any other considerations, she is of inestimable value to the country. Her photograph on picture postcards must sell by the hundred thousand,” Redlich mused in the late 1930s. “She is on ash trays, on matchboxes, on china, on lamps—on every kind of objet d’art which the tourist can wish to buy and bring home to his family.”

[T]he Little Mermaid goes round the world with each annual throng of tourists, and whatever may be the Danes’ private feelings about her, they accept her gracefully enough and in a thoroughly practical manner as the unofficial, unsought national trade-mark.

In sixty-four, the tourism chief bemoaned the optics. Relieved was he, however, that the Little Mermaid would be back onstage for high season; and besides, it was already apparent, the emotional press was having the most marvelous effect of boosting the figure far and wide, anchoring her in people’s hearts. “Tourism to Denmark grew—so ironic,” Cecilia Zwick Nash says. “The Danes are superb salesmen of themselves,” a Swede sniffed about the time of *Den Lille Havfrue*’s return. “They play their little-mermaid, Hans Christian Andersen image to the hilt.”

Since 1998, the statue’s silhouette has been the shared logo of Wonderful Copenhagen (named after the song in the Danny Kaye film) and VisitCopenhagen, the capital arms of the country’s official tourism organization. Denmark’s 2014-released plan under its Ministry of Business, which emphasized a need to show Chinese and Russian big spenders a good time, recommended the government and cities of Copenhagen and Odense cooperate on a visitor’s center dedicated to the statue’s history. If built, the proposed center will be an off-shoot of Odense’s Hans Christian Andersen Museum, and will be designed to hook tourists with deeper pockets for longer stays, feeding them from the capital to other parts of the country.

Mikael Frausing says the statue “doesn’t satisfy” Danes anymore. How could she? Wexø: “It’s quite often like that. The thing that represents your country doesn’t often have a lot of meaning for the people living in the country.” The last decade has clarified a reckoning that originally, literally, came to a head in 1964. The heirloom is poised on the fault line of the nation’s quaint past and its sophisticated future—a position made clear by high schoolers in their 2011 op-ed for *Politiken*, when they swiped “Denmark can no longer live in Biedermeier cosiness with thatched cottages, the Little Mermaid and the Skagen painters.”

“It will be difficult to eradicate such fame,” that paper’s editor acknowledged almost thirty years earlier (ultimately he signed off, “Long live the little mermaid!”). “We can’t raze her,” says Munk. “We have *Den Lille Havfrue* by luck, as a burden and a gift.” A diplomat says, “She’s popular. And she’s part of our image

abroad, and that's fine, so let's get the best out of her." With vague, shifting amounts of contempt and affection, some Danes call the Little Mermaid their "eternal whore."

The rightist Danish People's Party thinks she's a dish. The party opposed the Ministry of Culture's request to ship the mermaid to the 2010 World EXPO in Shanghai, where she would be parked in a spa-like blue lagoon, the queen of the country's New Nordic-style castle architected by hotshot Bjarke Ingels and themed "Welfairytales." With news of the plan, someone tarted the statue up in a pink bikini top and yellow and green bottom, made of Post-it notes. The question of the business trip was remitted to the city council, where Technical and Environmental Mayor Morten Kabell—of Denmark's Red-Green Alliance, its socialist green organ—says: "If we could've voted 'whatever,' that probably would've been the majority vote."

"Our opinion," that of the Alliance, "was, as a socialist, if someone wants to borrow something from you, then you give them permission. So if the ministry wants to borrow her, of course they can."

With the mermaid as its centerpiece the Danish pavilion became the second most-popular stop at the World EXPO. (Second to the Chinese.) "She did a really great job," Christopher Bo Bramsen, former ambassador to China, Denmark's Commissioner General to the fair, said later. "I don't think we've ever had such a branding-Denmark success as we had with her." The Chinese named a car after the statue (the hybrid Chang'an C201 Mermaid). Belgian colleagues looked on with annoyance: they'd brought a copy of their iconic *Manneken Pis*, but it was like being eclipsed at show-and-tell. "We've had good connections with Beijing and Shanghai ever since," Kabell says. "The Chinese appreciate gestures." They appreciate that the Danes sent McCoy. "If the Little Mermaid can serve as leverage with two of the most important cities in the world," the politician adds, "cool."

Any spring/summer day, a canalboat tour grumbles by after a rest. "Mummy," her daughter inquires, "how does she have babies?" A Korean man smooths his kakis and throws up a peace sign. "Open doz eyes," a Slavic lady directs. "I'm just so tired," her companion complains. "*Pietro, non andare nell'acqua!*" A man in red shorts, boat shoes, a Breton tee and Chanel shades, instead of smiling, grimaces. "One more!" Someone calls. "One more! Tanks. Tanks uh lot!" Next in queue are impatient with these hogs. A late-age Polish couple toes the cobbled downslope—the wife doesn't want to hazard it; her husband can't persuade. A twenty-something with magenta hair, in flannel and cutoffs, enacts candidness: Her friend says, "You've got like fifteen, twenty in there. You're fine—hey, hey. It's Sebastian." The crab hides. The wind kicks up. Umbrellas crop up on the esplanade.

The keeper used to be a curator at the sculpture museum that houses Jacobsen's private collection ("a cathedral," the sponsor's granddaughter calls it, but it's named the Glyptotek, literally "a storing-place"). He knows statues. Bloodless/boneless/brainless/heartless/*lifeless* shapes wearing our features and impersonating our expressions. Triple threats are potently informed by narrative; Munk is struck by the way people behave in the presence of them.

You may hear Spanish troubadours singing "La Sirena." See dragon boaters paddling past the Little Mermaid pull oars out of the water and freeze them skyward (their gesture of salutation). See an Australian man release his wife's ashes at the statue's webbed feet. People who approach with a nearly Catholic attention to sainthood. "She's almost holy," says the diplomat. Their compulsion to touch

polishes the most reachable part of her, a left, mid-metamorphosis leg that glows like a bell and flashes when sunlight hits it. At Langelinie the shore echoes the quietest splash from once upon a time, very long ago: the passage of the primordial superfreak from ocean to terra firma. “What stirs there in these people?” A writer for the paper *Jydske* marveled. “Naturally, a latent need for mysterious worship.”

Men cannot help themselves. Buddhist monks visit. Obama’s security details. The Ramones. In 1984, the photographer Søren Kirkegaard (a real man, not a statue) brought the late American artist Keith Haring. When they reached her, Haring took a piece of chalk from his pocket, but as soon as he applied it to the granite base, “People were screaming at him,” Kirkegaard remembers. “*Stop it, stop him! Police, come! We were, just a second! It’s a school crayon, we can wash it off...—Police, police!* Fifty or sixty tourists were screaming.” Haring drew one of his bubble figures with wings and a fish tail.

Today, more than one million people visit the statue each year, and these tourists “need their picture,” Signe Hedemann Mikkelsen, a former WoCo project leader, says. “It’s a war zone for that picture. That’s the proof you give back home. *Look, we went there. That’s me.*” A decade ago, the city put in a cul-de-sac at Langelinie to help conduct the tour bus traffic. “Every one of those buses with sixty persons in each wants to go and be photographed,” says Munk. “I mean, logistically, it could take an hour for every busload of tourists. Their program is about one hour, all included; so the association of tour guides wanted us to solve the issue for them. And we said, ‘Well, no way. It’s *your* problem. If you can’t figure it out, *skip her!*’”

About then, the association asked for the statue to be scooted farther out into the water. “And they were so irritated, I think they leaked it to the press. The next day I had telephone calls and emails from Japan, from the United States, from France about our department’s plans to move our special friend.” Munk folds his hands. “*Mm.* It’s a joke I have around here: If I need something to do, I only have to make a press release for the Little Mermaid which is slightly controversial; I’ll have the world calling. But no, we *wouldn’t* budge her. The proximity is part of the whole aesthetic setup, and I like it. She is where she is.”

Technical and Environmental ultimately removed a few stepping stones to discourage close contact and hasten the process, so if you come, you meet the mermaid on her terms. First, the esplanade is unevenly paved in large stones, which will almost certainly trip you up. Second, if you want to reach her, tide and recent rainfall depending, you lurch along a meter of half-submerged rocks slick with algae. Your feet get soaked “and some of the visitors never reach the goal,” a native observes. “They leave the battlefield wet and bruised.” In 2008, the municipality thought to put up a sign—“Climbing on the monument is not allowed.”—to shield against litigation in the event of an accident. “It isn’t to protect *her*,” Munk clarifies.

The painter Jeanette Elmelund harbors a *Free Willy*-like desire to transplant the statue somewhere “cozy” and “safe.” Hence her portrait of *Den Lille Havfrue*, titled “Better Life,” has farmhouse wallpaper in the background and the statue’s throne of stone is done like a teacup in the royal porcelain factory’s signature delft design. Elmelund imagines depicting the Little Mermaid again: “I think she and I are going to have coffee and apple pie.” Denmark’s relationship with the mermaid falls somewhere between behead and befriend, and feels, a young lifestyle consultant says, “like a guilty pleasure.”

When the city hosted a party for the statue’s 100-year jubilee, on August 23, 2013, the national radio morning show was on-site before sunrise. Flowers had been left on the altar of the Little Mermaid’s lap—not retail: the bouquet a child picks in the neighborhood to give its mother. Television crews frowned at the leaf blowers and street sweepers and interviewed an early bird from Baltimore, who described the feel of the statue’s skin “like satin.” The city buses with routes to the brewery and Langelinie flew celebratory

Danish flags. “Usually that is reserved for royalty,” Mikkelsen, the brunette creative who served as the Mermaid’s Party Planner, says. “But she is royalty.”

Pageantry took in the release of a Carlsberg brew; a myth-versus-fact marine biology quiz from the new national aquarium; walkathon; solemn recital of the Andersen *eventyr*; speeches; brass band—and a free pop-up postoffice. (Eight thousand postcards printed with her face went out.) Dozens of female volunteers jumped into the harbor to form the number of the centenarian’s age. In thirteen cities—Paris, London, Delhi, Amsterdam, Tokyo, Rome, Shanghai, Beijing, Sydney, and New York included—VisitDenmark hired ladies to doll up in body paint, seashell tops and lycra tails, and perch on rocks serving Danish pastries and champagne. The festivities closed in Copenhagen with an after-party at one of the harbor’s fashionable venues and a red-and-white fireworks display that hung sparkling like chandeliers above the statue’s head.

The first half of the mermaid’s life had not been so busy. Schoolkids climbed up to watch wooden then steel ships swan in and out of the harbor. On shore leave, sailors gave flowers, blew kisses or saluted. She was offered uncooked herring, a fur coat.

End of summer, 1961, as the statue neared Decade V, university students enameled on a white bra and panties and brightened her hair—possibly in relation to the recently printed *Jeg, en Kvinde (I, a Woman)*, an autobiographical novel about an ingénue turned nympho. Dial to the mischief on microfilm. Lo: slipped into lingerie, the mermaid has joined the sexual revolution; and this grayscale hair, which in reality matched the Danish flag, was the color of a perfectly ripe strawberry. The police wiped her off with turpentine, but the attempts to update the Little Mermaid had surely begun. “It comes in waves,” the keeper says now. “And of course, I think every time, it’s like a new story added to her myth.”

After the Danish parliament agreed to an Equal Pay Act, in 1973, she was decked with a suffragette-style sash; a sign impressed, “See—it was a real fairytale.” 1986: Activists draped a plastic white sheet over the statue; a sign read that “In the event of a ‘Yes’ vote on February 27”—the Danish referendum on the Single European Act—“the Little Mermaid will be dismantled and swapped out for a bronze sculpture of [Altiero] Spinelli,” one of the fathers of the European Union.

Later 1986: After nightfall, the Little Mermaid was approached by militant squatters who believed in an ancient right to settle unused land. The BZ’ers (from *besættelse*, “occupiers”) dressed her as one of theirs: they painted her head black, kohled her eyes red, then girded her throat with a thick red scarf.

1989: Demonstrators collared the mermaid with chains and branded her rocky island “EF” (EU), in question of Denmark’s participation in the new Single Market. 1996: She was blanketed with winter clothes during a conference on homelessness. 2004: The day before the entry debate, she was outfitted in a burka and a sash worded “Turkey in the EU?” 2007: Veiled in Islamic chador; the next night, robed in the KKK glory suit. In 2009, when the Ministry of Integration denied asylum to some sixty Iraqis the country had been hosting, a priest invited them into his church, where they invoked sanctuary; and when police forcibly removed the refugees for repatriation, the mermaid was masked with a printout of the responsible minister’s face. A sign posted to her bronze bazooms read “SEND BIRTH TO CHINA INSTEAD.”

The Little Mermaid is “the virgin in the roaring sea,” blindfolded, skewered with a fake harpoon over whaling practices. Painted sickly green and handling a dildo on International Women’s Day.

More than a foot of arm was amputated in the summer of 1984—drawing thousands of rubbernecks. One Danish woman implied tourism bosses had orchestrated the hit themselves, as a publicity stunt. (“They know, it’s money in the bank!”) “Venus fra Milo,” Danes were calling her. WHO researcher Dr. Alexander Gilad, from Tel Aviv, supposed it was another nutcase. He’d been coming to Copenhagen for twenty years, and “I love the Little Mermaid,” the scientist told reporters. “Maybe she’s nothing special in terms of art. But she’s cute.” The old provocateur Jørgen Nash promised he’d had nothing to do with it —“I am full of anger that a psychopath has sawn off the right arm of my old girlfriend.” (Soon, in one of his many memoirs, Nash promised to “tell the whole story about the mermaid’s head.” This was his racket.)

The doers were a yoke of teenagers. They awoke on Sunday next to a coppery pipe with an elbow: “They came to the station with one arm, two hangovers and lots of apologies,” a policeman said. At least, *Berlingske Tidende* grouched, what happened in 1964 “had a certain class about it.”

When the statue is thus trimmed, the cost of metallurgy is usually compounded by the cost of the feat of evacuation. The city architect acknowledged the great expense, but hedged, saying that Copenhagen “has, over the years, doubtlessly made a solid profit from the Little Mermaid.” There still was not road access to Langelinie in the eighties. Thence came logisticians; they measured the depth of the harbor and okayed Herkules, the country’s biggest floating crane, to sidle up and gently lift the statue out: “Beauty and the Beast,” *Politiken* described the drama. Trucked to a foundry in the suburbs, the Little Mermaid waited in the open air outside, but the bronze caster warned, “I’m sleeping in the workshop as long as she’s here.” And brute reseated belle a week later.

An explosion threw the mermaid from her pedestal on September 11, 2003. In his living room, down the street from the office, opera turned down on the stereo, Munk sighs: “She jumped. What a mess.” She sustained two- and three-inch holes in her knees; one wrist cracked and the blast loosened interior parts that shot through like bullets in reverse or punched lumps in the statue’s form. Divers dragged the Little Mermaid from the water, but made it worse. Her hair, cheeks, and back were badly abraded, bringing the grand total to a 150 hours’ worth of work, hurt repaired, as always, at the royal foundry.

The clear-eyed bronzesmith who shakes his head a lot there is Peter Jensen, the Mermaid’s Doctor. He recovered from the Baltic as many shards of the original bronze as possible, melted down, reapplied and chemically patinated that flesh with copper nitrate and Ferric chloride, but “I could not find it all,” he says, “so her skin is thinner in those places.”

“A repeat client,” Doc Peter calls the statue.

Six months after the Disney movie triumphed in American theaters, in 1990, the Little Mermaid first came under his care when someone snicked a 7-inch gash at her nape, then either broke the blade, gave up, or grew a heart. Peter welded the cut and concealed its scar with patina. Police told reporters “The old lady is doing fine.” But eight years on..... Someone did succeed with the replacement head. (Maybe a freelance news videographer looking to make big bucks from the sale of suspiciously unique footage.) Bizarre as the circumstances beclouding the first decapitation were, *Berlingske* dubbed this latest “mysterious media happening” a “tradition.” The paper yawned: “A joke is rarely enjoyable when it’s told twice.”

“The Little Mermaid slayer is in fact a hero,” a WoCo PR coordinator tacked. The beheading—the whole world was reporting it, again—would fetch “more tourists and more money” (“disaster would be if the mermaid completely disappeared”). *Politiken*: “VANDALISM IS A BRAND.”

This time, a cad in a black hoody anonymously surrendered the head to a television station three days later. Police brought it to city hall, where mayoral staffers looked after the ball of bronze by passing it among themselves and taking polaroids. “And it was really very heavy,” one says.

Peter remounted the head and armored her neck. “We have made something special inside *Den Lille Havfrue*, but are not allowed to tell anybody what that is,” states his sister Pia, the foundry’s clerk. “The city council wants this to remain a secret forever—so that nobody can start thinking of any smart way to disturb the statue.” Munk’s department reviewed many proposals. One would’ve put in a rotating ball to force an aspirant cutthroat to saw all around the neck’s diameter. Craftsmen whisper her neck is stuffed with amber (it washes up on Denmark’s western coast), which would gum up a trespassing blade.

The doc assures: “It won’t happen again.”

When she’s fouled, whenever possible, the city tries to keep the long nose of the international press out of it (“It makes so much noise,” the doc says.) by doing the cleaning or making the repairs onsite, in wee hours, so no one is the wiser.

But the sixty-four-thousand-dollar question, who prized away the mermaid’s cephalic part in 1964? Doc Peter imagines it was American marines out for a souvenir. Such joes would have had the opportunity, he says, and hardware. They were young, and suppose one of them kept the head all these decades; suppose he dies and his offspring find Denmark’s Little Mermaid’s head in their father’s garage. What would Denmark do if it got the head back? Would the second noggin be replaced by the original? Peter pauses, in thought. “I don’t know.” Maybe it would be too deteriorated, because like rust, patina becomes corrosive after a point. “We call it ‘battery effect.’”

One account has it that Jørgen Nash donated a box to the National Archive, a package with undivulged contents, which the jester stipulated was not to be cracked open until the future, on a date yet to come. “Unfortunately,” an archivist reminds, “there are a lot of stories about Jørgen Nash and the mermaid’s head. Most of the rumors Nash made up himself.” Even so, an administrator at the Royal Library remembers the box being dropped off in the early eighties, but “what since happened to it or if it was ever opened,” she e-mails, “I do not know.” The question is redirected to the Collection of Manuscripts and Rare Books, which does.

Inside was a 3-D plaster rendering of the head of Jørgen Nash, a Yorickian joke (“fellow of infinite jest, of most excellent fancy”) that still rests on one of the librarian’s desks. Anyone who can develop a story from the beyond the grave like this should be applauded. Who actually dunit to the mermaid does not matter. Nash swung in to view and fulfilled a syzygy—H.C. Andersen, C. Jacobsen, J. Nash; these unlikely coworkers grabbed hold of a legendary body that dates to the advent of civilization, and changed her stars. “We heard the call for Langelinie,” a junior reporter working the night desk that April dawn in sixty-four remembers. According to the police dispatch his newsroom was dialed to, the statue had been “damaged,” so he and a photographer raced down, the first, along with a duo of constables, to arrive: “We looked to each other and thought, *Ah*. This is going to be a good story.” Since the lop, so much has eventuated, the head really is as good as lost in time, buried by later plot.

“They like to take a can of paint and—boom—she’s red or blue or yellow,” says Otto Christophersen, a silver-haired specialist with the firm contracted to clean public property of graffiti, and someone who’s ministered to the statue many times over the past twenty years. “She’s been every color, I think,” with a face painted like a clown’s, a mouth greased by various shades of lipstick. “O, very pretty!” The Mermaid’s Groomer told her, then scrubbed the makeup off.

While most of that coloring is pointless, occasions of unrest in Copenhagen often see the statue vandalized. In a classic act of disapproval, she is slapped with paint. The *mise-en-scène* was that in 2007, when a four-story brick building called the Youth House, used by young leftists since the 1980s, was sold, its squatters evicted by an anti-terror squad. Rioters struggled against the police force in what they deemed a battle with capitalism; the Little Mermaid’s plinth was tagged with symbols of anarchists (“69” and the circle-A), and she, spray-painted entirely bubblegum pink.

Munk says the police engaged a generic cleaning service without consulting him. “I want to be sure they do it the right way,” he says. “They might use *anything* to get it off.” Pink residue was discovered in the statue’s bellybutton three years later, in 2010, when she was withdrawn for her Singapore Air flight to Shanghai. “There wasn’t time to bathe,” says Munk, who chaperoned. Other problems came to light. Chinese customs agents had sold a first look to local media outlets, to which the Danes responded “Absolutely not.” The agents were already annoyed by the time they inspected the mermaid’s crate. “When they discovered a live spider, they had this poker face. They quarantined her.”

He describes the intermezzo. The Danish retinue was summoned after some hours to a meeting, “a formal thing following a set of codified Chinese rules that we were hardly able to understand, so we just nodded and agreed and smiled.” Munk furnishes photographs of Chinese authorities sending a flashlight and vacuum hose up her derrière. “She was miserable.”

The month before, in December, the Copenhagen Summit tried to rehab the Kyoto Protocol. Activists left penguins made of ice at Langelinie; they engulfed the mermaid in an inflatable biosphere and accessorized her with statement pieces: snorkels, lifesavers, radiation-protection masks. The statue inspired “The Angry Mermaid Award,” which agitated a response from the public affairs office of Monsanto, its recipient. Big football matches beget team jerseys. The World Santa Claus Congress brings the stocking cap. Gay pride week springs Playboy Bunny ears. With the Moscow verdict to jail Pussy Riot in 2012, Danes protested outside the Russian embassy while the statue rocked a hot pink balaclava. On January 12, 2015, a metal sign lashed to her arms read “*Jeg er Charlie.*”

“That’s why she’s lost her head, lost her arm, has been painted and everything,” the planner says, “because she’s a symbol. She can start the dialogue. Why are people doing this? Well, that’s the problem.” Realizing the jubilee in 2013 presented a perfect opportunity to abuse the statue, she’d hired four bodyguards to watch over the Little Mermaid. “I was surprised nobody came for her.” But saying the statue is a passive canister of human feeling does not do justice to the aura of a willful bronze mermaid seemingly alive to the theater of contemporary events.

Back to the groomer: “I think she’s got something to say.” The keeper: “They are comments of the moment.” His friend, the cultural anthropologist Jacqueline Ryle, has to wonder. “Is she possessed? Is the Little Mermaid a priestess dispensing divine advice? Doesn’t it seem?”

Last year, in April, the *provo-kunstner* Uwe Max Jensen commemorated the 50th anniversary of the beheading, which he says “added something dark to the Little Mermaid” and calls “the biggest happening ever made in Denmark.” At 1 p.m. the Mermaid’s New Jester walked butt-naked out to the pier with a handsaw, climbed up to her, and mimed Jørgen Nash’s 1964 splish-splash slash. Afterward he stood upside-down, with his head in a black bucket, as the crowd cheered him on. The Little Mermaid “is a monster,” he says. “I am unconvinced she died, or can.”

Universal Pictures is developing a live-action adaptation of the Andersen fairytale. The director Joe Wright was attached to the project, but went on to film another fabled character of the collective conscious, that of Peter Pan, out this summer, and the Little Mermaid’s second director Sofia Coppola has just exited, reportedly because she and the studio could not agree on a talent to play the star fish.

Frausing thinks someone “ought to be able to do interesting stuff to this story. It’s like pirates or Vikings or samurais; the point is not so much what is the ‘real story’ as how pop culture is able to renew an interpretation and reshape existing cliché into new material.” A four-quadrant movie is unlikely to redraw the character’s profile, but it will color the patina on her regnant form, the bronze that slumps over Copenhagen Harbor’s gray rocks and teal water: of a suffering outsider who dreamt and gambled and came to grief, who pulls humans to her like a kindred soul. If the point of 1964 was extermination, it is no wonder it did not work. If it was storytelling, no wonder it did. “The real threat to the Little Mermaid,” the cultural historian foresees for the statue, “is rather to be forgotten, trivialized or ignored.”

Day and night, for now, the Nordic sea princess is out there. She sits as quietly as Jane Goodall whilst the drama of apes plays around her. And while twentieth-century tourism may have invented her, the curious Little Mermaid is a tourist herself.

Jens Peter Munk

Fra: Jens Ole Juul
Sendt: 21. september 2015 15:11
Til: Søren Kastoft
Cc: Jens Peter Munk
Emne: SV: HASTER - Vandfly terminal ved Langelinjelegepladsen

Kære Søren

Den kommer til at ligge meget tæt på Den Lille Havfrue. Den har vi, og måske TMU en holdning til. Samtidig skal du være meget påpasselig med beskyttelseslinjerne, da det vil falde en del formelle interesser for brystet. Så ja, jeg tror den skal løftes.

Jens Ole

Fra: Søren Kastoft
Sendt: 21. september 2015 14:18
Til: Jens Ole Juul
Cc: Jette Skov; Maja Carøe; Mirza Hadzibegovic
Emne: HASTER - Vandfly terminal ved Langelinjelegepladsen

Kære Jens Ole

Vi sidder her i TTV og behandler en høring fra trafikstyrelsen om bygning af en terminal til små vandfly.

Der var uklarhed om hvor den var lokaliseret, da der er modstrid mellem kajnumre i kk-kort og hos havnen.

Den ligger lige akkurat uden for fredningslinjen ved Langelinje, men der er også en fortidsmindebeskyttelseslinje som er overtrådt.

Det ene med det andet føler jeg det er et meget følsomt sted at have flyveplads.

Her fra har vi dog ikke rigtig noget at indvende, da landtrafikken er meget beskedent.

Tror du den skal løftes.

Med venlig hilsen

Søren Kastoft
Enhedschef
Tilladelse til Vejændring

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Anvendelse

Njalsgade 13, 1073
Postboks 380
2300 København S

Mobil 2270 6534
Fax 3366 7131
Email sorkas@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009493149

Facebook fandt Den Lille Havfrue for fræk

Censur. Folketingsmedlem for Socialdemokraterne Mette Gjerskov ved ikke, om hun skal le eller græde. Det billede, hun i forgårs lagde ud på sin facebook-profil af Den Lille Havfrue i København, er blevet afvist af Facebooks censurinstans, der vurderer, at billedet – og dermed Danmarks nationalsymbol – har »for meget bar hud eller seksuelle undertoner«. Mette Gjerskov lagde billedet ud for at henvise til sin blog for TV 2 om, »da Danmark valgte at blive middelmådig«.

Den amerikanske milliardvirksomhed Facebook har adskillige gange tidligere vist sig ikke at swinge med dansk seksualmoral og har hidtil ikke været ivrige efter at indgå i dialog om det. Til Ekstra Bladet siger Gjerskov, at man kan vælge at klaske sig på lårene af grin over, hvor latterligt verden er skruet sammen, men der er også en farbar politisk vej ved »at få konkurrencekommissæren i EU Margrethe Vestager til at vride armen om på dem«.

Havfruemodeller

Politikaw 30/12-16

HVEM VAR HVEM?

OLAV HARSLØF

Siden Den Lille Havfrues placering ud for Langelinie har man diskuteret modelspørgsmålet: Var det solodanserinde ved Den Kongelige Ballet Ellen Price de Plane eller billedhuggeren Edvard Eriksens kone, Eline? Vi ved, at Eline sad model - både til Havfruen og den lignende skulptur midtfor i Chr. IX og dr. Louises gravmonument i Roskilde Domkirke. Men vi ved også, at Eriksen og frue fik billetter til alle de forestillinger på Det Kongelige Teater, hvor Ellen Price dansede havfruepartiet i balletten 'Den lille havfrue'. Her sås parret

RYGCRAWL. De bedste billeder af havfruens ryg fås fra vandsiden. Foto: Jens Dresling

mange aftner, og han med blyant og tegneblok. Selv har Ellen Price udtalt, at hun var model for skulpturens hoved. Portrætkyndige mener imidlertid, at overansigtet nok bærer hendes træk, mens hagepartiet er Elines. Eriksen udtalte ved opstillingen af skulpturen i 1913, at Ellen Price kun skulle inspirere, og hun har da også siden sagt, at hun ikke sad nøgenmodel. Den Lille Havfrues krop er således Eline Eriksens, hvilket ydermere kan fastslås ved at sammenligne med Eriksens tidligere gengivelser af hendes ryg, som Eva i 'Adam og Eva efter Uddrivelsen fra Paradis'. Havfrueryggen skal ses fra søsiden.

Olav Harsløf har skrevet bogen 'Den lille havfrue. En biografi'. Fotos: Mads Folmer (Gyldendal)
bagsiden@pol.dk

You'll lose your head in Copenhagen, too.

Some visitors blame it on the marvelous shopping. Or on the old world beauty of Tivoli Gardens.

Others flip for the evening whirl of Copenhagen after dark. The wonderful food. The happy-go-lucky friendliness of the Danes.

It's hard to put your finger on any one thing. But there's something in the

air that steals over you when you come to Copenhagen. That makes you remember the fun you had, long after your vacation is over.

Ask your SAS travel agent to fix up a trip for you. We'll have the Little Mermaid's head safely on his shoulder by the time you leave. We can't make any promises about yours.

SAS Scandinavian Airlines System
1300 Park Avenue, New York, N.Y. 10020

©1977 SAS
This is not on the annual list

Jens Peter Munk

Fra: TMF (tmf@tmf.kk.dk)
Sendt: 21. april 2017 11:41
Til: TMFKP BD; Jens Peter Munk
Emne: VS: den lille havfrue

Fra: Vivian Ethne Noel Negendahl [<mailto:havfruekunsten@gmail.com>]
Sendt: 21. april 2017 10:35
Til: TMF (tmf@tmf.kk.dk)
Emne: den lille havfrue

Til rette vedkommende.

Jeg har en studeplads lige ved den lille havfrue.

Det er sørgeligt at se på det skilt der er sat op, hvor man kan læse om den lille havfrue på Dansk, Engelsk og kinesisk. for den engelske version er så slidt at man ikke kan læse det. Standeren et stykke derfra med " hvad sker der i byen" virker heller ikke.

Jeg har for længe siden påpeget det til dem som sidder med studepladser i byen, men der er intet sket.

der er rigtig mange turister der og de spørg om alt fra hvor er toiletten, og hvor kan man få noget at spise, det er mange spørgsmål når man er alene på skansen, så please... det ville lette lidt hvis de selv kunne læse historien om havfrue.

venlig hilsen

vivian

--

Med venlig hilsen/
Best regards

Havfruekunsten /
Mermaid Handicrafts

ved/by
Vivian Ethne Noel Negendahl
Mobil +45 51 92 30 54
CVR 31807298

KØB ABONNEMENT

KUNDESERVICE

LOG IND

JV+ abonnement

Køb adgang for kun
49,- pr måned

KRIMI

Ukendte gerningsmænd har malet Den Lille Havfrue rød

Publiceret 30. maj 2017 kl. 07:31

Den lille havfrue er natten til tirsdag den 30. maj 2017 blevet udsat for hærværk og er blevet malet rød.. (Foto: Ida Marie Odgaard/Scanpix 2017)

1 kommentarer

Facebook

Twitter

Print

Send

Ifølge Københavns Politi har Den Lille Havfrue været udsat for hærværk.

Den ikoniske statue Den Lille Havfrue ved Langelinie i København har været udsat for hærværk med rød maling.

Det oplyser Thomas Tarpgaard, der er vagt ved Københavns Politi.

- Jeg kan sige så meget, at hun i hvert fald ikke længere er bronzefarvet. Det var faktisk Ekstra Bladet, der ringede ind og anmeldte det. Så kører vi derud, og Den Lille Havfrue er ganske rigtig malet rød, siger vagtchefen.

Det var omkring klokken 6.30 tirsdag, at politiet fik anmeldelsen.

- Vi ved ikke, hvor længe den har stået med farven rød, men det er nok sket i løbet af natten.

Vagtchefen oplyser, at man nu indleder efterforskningen for at finde gerningsmanden, da der er ingen anholdte omkring klokken 7.30 tirsdag.

MEST LÆSTE JV.DK

- 1 **Politi: Tre personer stjal penge fra konti over nettet**
- 2 **Opdateret: 53-årig fundet i god behold**
- 3 **Politiet efterlyser par mistænkt for bedrageri mod ældre**
- 4 **Politiet vil have hjælp: Efterlyser 18-årig pige**
- 5 **Don Ø og Glistrup får nej til Højesteret og skal i fængsel**

SENESTE NYT KRIM

- 12:23 **Tredobling af skudepisoder i rockermiljøet i 2016**
- 12:19 **Tre sigtet for at snuppe private oplysninger fra offentlige computere**
- 11:08 **Fynbo får seks års fængsel for drabsforsøg på ekskæreste**
- 10:24 **46-årig sigtet for at sætte etageejendom i brand på Fyn**
- 08:54 **Overfyldt tank med olie medvirkede til brand i Fredericia**
- 03:21 **Politiet anholder en mand efter knivstikkeri i Valby**
- 01:45 **Politiet anholder 20 personer i forbindelse med Distortion**
- 01:36 **Politi anholder mand på Fyn efter dødsbrand**
- 19:16 **Politi: Tre personer stjal penge fra konti over nettet**
- 16:14 **Stampe efter dom: Retssystemet er ved at finde praksis**

[Vis flere](#)

LEDIGE JOBS I SYDDANMARK

Økonomi- og
administrationsmedarbejder
Sønderjyllands
Symfoniorkester

- Og så skal hun selvfølgelig gøres ren. Det er kommunen, der står for det, og den er allerede blevet inddraget, siger Thomas Tarpgaard.

Eftersom københavnernes er ved at stå op, har politiet modtaget flere anmeldelser om hærværket på den store turistmagnet. Hvad motivet er bag, ved politiet endnu ikke noget om.

Men vagtchefen har en teori.

- Det er formentligt politisk motiveret. Det plejer det jo at være.

Det lugter da også lidt af, at vagtchefens teori holder stik.

For foran Den Lille Havfrue er der tirsdag morgen med rød farve skrevet "Danmark defend the whales of the Faroe Islands" (Danmark, beskyt Færøernes hvaler).

På Færøerne er der stor tradition for grindejagt, og det møder stor kritik fra dyreaktivister, og noget tyder på, at hærværket kan have relation til den færøske tradition.

1 kommentar

Sortér efter Ældste

Tilføj en kommentar ...

Svend Jensen

Hærværk NEJ_NEJ Det er da kunst og så er det Akrylmaling som ikke er skadelig Det diger de da i Århus HA_HA

Synes godt om · Svar · 30 maj 2017 01:48

Facebook Comments Plugin

Andre læser også

ANNONCE

ANNONCE

DIGTALISERING I PROCESINDUSTRIEN SKAL GIVE STORE BESPARELSER

KRIMI

23-ÅRIG SÅRET I ARMEN UNDER SKUDVEKSLING PÅ AMAGER

AABENRAA

SØNDERJYSKE FORLÆNGER MED ASSISTENTTRÆNER

SPORT

HAREIDE FORVENTER FÅ KLUBSKIFTER FOR LANDSHOLDSPILLERE

SØNDERBORG

GERNINGSMÆND FARVEDE OG SKAR I PABLO

ESBJERG

TRAGEDIE: 20-ÅRIG ELITEGYMNAST LAM EFTER SPRINGULYKKE

[Læs mere her »](#)

Studentemedarbejder til digital lead-generering

Jysk Fynske Medier

[jysk fynske medier](#)

[Læs mere her »](#)

Phoner

Jysk Fynske Medier

[jysk fynske medier](#)

[Læs mere her »](#)

JobKlik.dk

Se flere stillinger

MEST LÆSTE JV.DK

- 1 **20-årig elitegymnast lam efter springulykke i Ribe**
- 2 **Borgmesteren om beskyldninger: Er det rigtigt, er det ud**
- 3 **Ove P.: Efb skal heppe på Horsens og Viborg**
- 4 **Populær blomsterbutik drejer nøglen**
- 5 **Estavana Polman: Min træner har gjort mig glad**

POLITI OG RETSVÆSEN 30.05.2017 KL. 07:36

Den Lille Havfrue udsat for hærværk

Bronzestatuen er natten til tirsdag blevet overhældt med rød maling.

Foto: Jens Dresling

KØBENHAVNS POLITI

EMILIE HOLT VISSING · FØLG

Den ikoniske statue Den Lille Havfrue ved Langelinie i København har været udsat for hærværk.

Ifølge Thomas Tarpgaard, vagthavende ved Københavns Poliiti, fik poliiti anmeldelsen omkring klokken 06.30 tirsdag.

»Vi ved ikke, hvor længe den har stået med farven rød, men det er nok sket i løbet af natten. Det er formentligt politisk motiveret. Det plejer det jo at være,« siger han til Ritzau.

Det var ifølge vagtchefen Ekstra Bladet, der ringede ind og anmeldte hærværket.

Foran Den Lille Havfrue står der med rød tekst skrevet: »Danmark defend the whales of the Faroe Islands« (Danmark, beskyt Færøernes hvaler).

Se, hvad Jyllands-Posten anbefaler, at du læser lige nu

SE MERE HER

Jyllands-Posten

MEST LÆSTE LIGE NU

- 1 TV: Ud af hangaren: Se verdens største fly
- 2 Hackere har nu lækket 25.000 billeder af plastikkirurgi-kunder
- 3 Inden Trumps klimabeslutning: Verdenskendt rådgiver truer med at vende præsidenten ryggen
- 4 Ny udvikling: Kevin Magnussen og hans tidligere manager vil forsøge at finde et kompromis
- 5 Vanessa Trump på hemmeligt besøg i Danmark
- 6 Telefonsælger ignorerer ombudsmanden: »Jeg blev lovet guld og grønne skove i telefonen. Sælgeren var virkelig god til at snyde mig«
- 7 Et billigt grin: Rejseselskab har samlet de sjoveste henvendelser fra dets gæster
- 8 Det er ikke, som I tror: Mange forskere mener, at klimaændringer er naturlige
- 9 Efter "Jamrende Anna" på P1: Kan vi virkelig ikke finde ofre med reelle problemer?
- 10 Slip af med tankemylderet, når du skal sove

Foto: Jens Dresling

Det er formentlig en henvisning til den årlige tradition på Færøerne, hvor massevis af grindehvaler bliver slagtet. En tradition, som hvert år bliver mødt med vrede verden over.

Fakta: Den Lille Havfrues strabadser gennem årene

Det er ikke første gang, at Den Lille Havfrue er blevet udsat for hærværk.

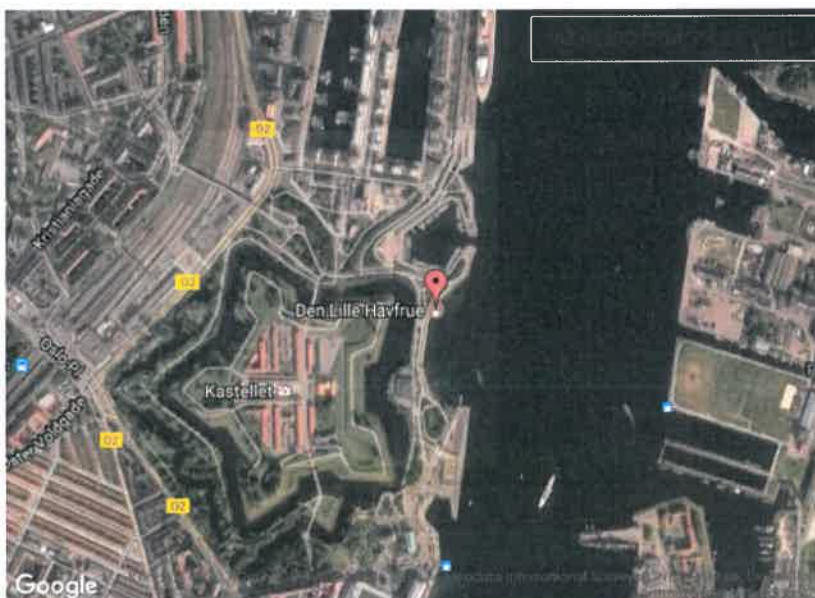
I 1964 mistede statuen sit hoved, mens den ene arm blev savet af i 1984, og i 1998 fik statuen igen savet hovedet af.

Senest blev Den Lille Havfrue i 2003 væltet ned fra sin sten.

I løbet af årene er havfruen ikke kun blevet lemlæstet. Flere gange er hun blevet overhældt med maling, og hun har både haft nissehue, burka og det svenske og norske fodboldlandsholds trøjer på.

Den Lille Havfrue blev skabt af skulptøren Edvard Eriksen i 1913 og givet som gave til København af bryggeren Carl Jacobsen.

Den Lille Havfrue

Af: Redaktionen

INDLAND

Danmarksbilleder: Vognmanden er blevet lejrchef

Jyllands-Postens fotografer er vidner til både hverdagen og livets store begivenheder. Følg med her, og se et nyt danmarksbillede alle hverdage. ➔

EU's skatteboss skruer bissen på og kræver nye momsregler: »Det handler om at bekæmpe kriminalitet og terrorisme«

EU-Kommissionen er bekymret for dansk terrørsag og vil have et nyt og mere enkelt system til opkrævning af moms mellem EU-lande. ➔

"Kongen af Danmark" jagter et flertal: Her ligger esser og jokere i Løkkes svære kabale

Selvom Trump kaldte Løkke for "konge", er Danmarks statsminister hverken konge eller enevældig, men en mand uden et flertal. Her er hans muligheder. ➔

Da bussen holdt op med at køre, købte familien Andersen en ekstra bil

Familie opgav bussen, da rutenedlæggelse gav næsten to timers transporttid. ➔

SAMFUND

Den Lille Havfrue udsat for hærværk: Overhældt med blodrød maling

30. maj. 2017, 07:48

Omkring klokken 6.30 tirsdag morgen modtog politiet en anmeldelse om, at statuen endnu en gang har været udsat for hærværk. Foto: Bax Lindhardt / Scanpix Denmark

af **Maria Runøe Møller**

"Forsvar de færøske hvaler", står der skrevet med rød maling ved den ikoniske statue i København.

- Stort set hele Den Lille Havfrue er overhældt med rød maling, lyder det fra vagtchef Thomas Tarpgaard ved Københavns Politi.

Omkring klokken 6.30 tirsdag morgen modtog politiet en anmeldelse om, at statuen, der har stået permanent på Langelinie i København siden 1913, endnu en gang har været udsat for hærværk.

Og meget kunne tyde på et politisk motiv, lyder det fra politiet.

- På havnekajen tæt på statuen står der skrevet "forsvar de færøske hvaler" med rød maling, siger Thomas Tarpgaard.

Teksten er angiveligt en protest mod den traditionelle grindefangst Færøerne, som ofte er blevet kritiseret af organisationer for at være en "brutal og blodig slagting".

Den Lille Havfrue skal nu gøres rent, og den tjans har Københavns Kommune påtaget sig.

Den Hovedløse Havfrue

Det er langt fra første gang, at statuen, der er baseret på H.C. Andersens fortælling om selvsamme figur, er blevet udsat for hærværk.

På havnekajen tæt på statuen står der skrevet "forsvar de færøske hvaler" med rød maling. Foto: TV 2

Det er angiveligt for at skabe opmærksomhed omkring fangstmetoden af de færøske grindehvaler, at der er udført hærværk på Den Lille Havfrue. Foto: JØRGEN JESSEN / Scanpix Danmark

I 1964 fik Den Lille Havfrue skåret hovedet af for første gang. Udåden gentog sig i årene 1990 og 1998

Den Lille Havfrue tiltrækker over en million besøgende om året på Langelinie. I 2010 blev hun udlånt til Kina, hvor seks millioner kinesere besøgte verdensudstillingen.

16x9

Fredag fylder et af Danmarks mest kendte attraktioner 100 år. Der er tale om Den Lille Havfrue, som til daglig bor på sin sten på Langelinie i København. Vi har samlet et udpluk af billeder gennem årene - for den

Den lille havfrue har i tidens løb været udsat for mange tak. Klik igennem og se billeder fra 1964 frem til nu.

Billeder fra et hårdt liv: Den Lille Havfrue har lagt krop til meget

Foto: Morten Juhl - Scanpix

🕒 30. maj 2017 kl. 09:07

→ København → Samfund

Den Lille Havfrue er igen blevet overhældt med rød maling. Gennem årene har hun været udsat for meget.

AF FREDERIK ALEXANDER VORDING

Flere asiatiske turister spærrede her til morgen øjnene op, da de ville have taget den obligatoriske selfie med Den Lille Havfrue.

Natten til tirsdag har aktivister nemlig overhældt det nationale vartegn på Langelinje med rød maling.

Foran statuen har man ligeledes i blodrød maling skrevet 'Denmark - Defend the whales of the Faroe Islands' (forsvar hvalerne på Færøerne, red.) med henvisning til Færøernes omdiskuterede fangstmetode af grindehvaler.

LÆS OGSÅ

Aktivister efterlader besked ved Den Lille Havfrue

Men det langt fra første gang, at det smukke væsen må lægge krop til hærværk.

DEN LILLE HAVFRUE

Skulpturen blev skabt af skulptøren Edvard Eriksen i 1913 og givet som gave til København af bryggeren Carl Jacobsen.

I 70'erne holdt hun et banner, hvor der stod: "Ja, og så fik kvinderne ligeløn. Se - det var et rigtigt eventyr", og efter Ungdomshuset på Nørrebro var blevet ryddet i 2006, blev hun sprayet helt pink, mens der kom til at stå "69" på stenen.

Hun har ligeledes både haft nissehue, burka og de svenske og norske fodboldlandsholds trøjer på.

Endnu værre er det dog også gået, da gerningsmænd flere gang ligeledes har savet i hende.

Første gang: Hovedet, der aldrig blev fundet

I 1964 fik hun savet hovedet af. Kunstneren Jørgen Nash påstod at kende forbryderne, men nægtede at afsløre identiteten på dem. I sin erindringsbog påstod han selv at have smidt hovedet i Upperslev Mose. Men det blev aldrig fundet.

Foto: Åge Sørensen, Scanpix

Anden gang: Lemlæstet

20 år senere mistede havfruen den arm, hun støtter sig på. I 1984 blev den savet af. Kort tid efter fik hun den dog igen, da gerningsmændene meldte sig med armen.

Tredje gang: Halshugget igen

I 1998 mistede havfruen hovedet igen. En nat blev det savet af med en nedstryger. Få dage efter fik hun det igen. Angiveligt kontaktede gerningsmændene en fotograf, der senere selv blev anklaget for at have skåret det af. Sigtelsen blev dog opgivet.

Politiet afleverede hovedet til daværende teknikborgmester Søren Pind. Foto: Morten Juhl - Scanpix

Fjerde gang: Væltet af stenen

I 2003 kom havfruen igen alvorligt til skade. Ukendte gerningsmænd sprængte hende væk fra hendes vante plads på stenen ved Langelinie.

Foto: Bent Midstrup - Scanpix

30. MAJ. 2017 KL. 12.04

TEMA HÆRVÆRK MOD DEN LILLE HAVFRUE

> [9 ARTIKLER \(/NYHEDER/TEMA/HAERVAERK-MOD-DEN-LILLE-HAVFRUE\)](#)

Københavns 'monumentmand': Turisterne fik sig nok en forskrækkelse

Rengøringen af Den Lille Havfrue er nu færdig, melder Københavns Kommune.

Rengøringen af Den Lille Havfrue var tidligere i dag i fuld gang, efter at en eller flere ukendte gerningsmænd har overhældt statuen med rød maling. (Foto: Sine Pam © dr)

Af **Alexander Hecklen** (<mailto:ahec@dr.dk>)

Her til morgen var det ikke det sædvanlige syn, der mødte morgenfriske motionister og turister på tidlig tur langs Langelinie i København.

Den kendte danske statue Den Lille Havfrue var i nattens mulm og mørke blevet forvandlet til en rød én af slagsen.

Og det er langt fra første gang, at Jens Peter Munk, der er fagansvarlig for byens monumenter i Københavns Kommune, er vågnet op til en lignende besked om vandalisering af statuen.

LÆS OGSÅ: [Borgmester om havfrue-hærværk: Så afstumpet som det overhovedet kan være \(/nyheder/indland/borgmester-om-havfrue-haervaerk-saa-afstumpet-som-det-overhovedet-kan-vaere\)](#)

- Med årene har der været meget af den her type hærværk - med enten hovedet, der ryger af, og en anden gang blev hun sprængt i luften. Hun er også blevet klædt ud, lyder det fra Jens Peter Munk, der med hovedansvaret for opsynet med hovedstadens statuer også er indehaver af den mere uofficielle titel 'monumentmanden'.

Da han her til morgen fik beskeden, var det derfor en velkendt rengøringsprocedure, der skulle sættes i gang.

- Jeg har netop hørt, at de er færdige dernede, siger han.

På billeder fra Langelinie ses det, at der tidligere i dag var gang i rengøringen af statuen, som i nat blev overmalet med rød maling og tilhørende politiske slagord på asfalten foran klenodiet.

Foran Den Lille Havfrue er der tirsdag morgen med rød farve skrevet "Danmark defend the whales of the Faroe Islands" - på dansk: "Danmark, beskyt Færøernes hvaler". (Foto: Sine Pam © dr)

Peger ofte på politisk motiv

Det peger som regel i retningen af et politisk motiv, når statuen skændes af ukendte gerningsmænd, fortæller Jens Peter Munk.

- Det er måske sket 15-20 gange, at hun er overmalet med slagord af politisk karakter, siger han.

I 2006 var det eksempelvis tallet '69', som blev malet på havfruens sten. Dengang var det aktivister fra det nu hedengangne ungdomshus på Jagtvej 69, som hærværket pegede i retningen af.

LÆS OGSÅ: Dyreforkæmpere: Vandalisering af havfrue fjerner fokus fra budskab

<http://nyheder/indland/dyreforkaempere-vandalisering-af-havfrue-fjerner-fokus-fra-budskabet>

- Det sidste, jeg har registreret, var i 2007. Der fik hun rød maling i hovedet. Men jeg har ikke kunnet finde ud af, om der var noget politisk motiv i det, siger han.

Den Lille Havfrue er en velbesøgt attraktion i København. Hvordan tror du, turister reagerer, når hun pludselig er rød?

- Turisterne får sig nok en forskrækkelse, men de fleste har nok en viden om, at hun kan blive udsat for den slags. De vil nok tage det som en ekstra oplevelse. Det ville jeg selv gøre, siger Jens Peter Munk.

30. MAJ. 2017 KL. 16.15

TEMA HÆRVÆRK MOD DEN LILLE HAVFRUE

> [9 ARTIKLER \(/NYHEDER/TEMA/HAERVAERK-MOD-DEN-LILLE-HAVFRUE\)](#)

Dyreforkæmpere: Vandalisering af havfrue fjerner fokus fra budskabet

Både Sea Shepherd, Green Peace og Dyrenes Beskyttelse tager afstand fra havfrue-hærværk.

Den Lille Havfrue på Langelinie er natten til tirsdag blevet udsat for hærværk og er blevet malet rød. Københavns Kommune har siden fået statuen rengjort igen. (Foto: Ida Marie Odgaard © Scanpix)

Af **Alexander Hecklen** (<mailto:ahec@dr.dk>)

Det er ikke os, der står bag.

Sådan lyder svaret fra organisationen Sea Shepherd Global, der blandt andet bekæmper drab af grindehvaler.

- Det er sandt, at vi netop nu aktionerer mod grindedræb med 'Operation Bloody Fjords', siger mediechef Heather Stimmler og fortsætter:

- Men det er ikke os, der har malet Den Lille Havfrue.

I nat har en eller flere ukendte gerningsmænd overmalet den kendte statue i København med rød maling.

LÆS OGSÅ: [Københavns 'monumentmand': Turisterne fik sig nok en forskrækkelse](https://www.dr.dk/nyheder/indland/koebenhavns-monumentmand-turisterne-fik-sig-nok-en-forskraekkelse) ([/nyheder/indland/koebenhavns-monumentmand-turisterne-fik-sig-nok-en-forskraekkelse](https://www.dr.dk/nyheder/indland/koebenhavns-monumentmand-turisterne-fik-sig-nok-en-forskraekkelse))

Samtidig er der med store, røde bogstaver skrevet på asfalten foran statuen: "Danmark defend the whales of the Faroe Islands" (Danmark, beskyt Færøernes hvaler, *red.*).

Sea Shepherd Global kæmper netop mod de fangstmetoder, [hvor hundredvis af grindehvaler bliver drevet op på strandene og slagtet af lokale færinge.](#)

(<https://www.dr.dk/nyheder/indland/video-250-grindehvaler-draebt-paa-faeroerne-aktivister-anholdt>)

De blodige grindefangster på den nordatlantiske øgruppe har tidligere skabt international opmærksomhed og givet både Færøerne og Danmark en masse negativ presseomtale.

Men at udøve hærværk er slet ikke løsningen, lyder det fra Sea Shepherd Global.

- Det er ikke en del af vores strategi at vandalisere statuer og slet ikke nationale ikoner, siger Heather Stimmler.

.. (Foto: Ida Marie Odgaard © Scanpix)

Greenpeace: Strider mod principper

Samme svar lyder fra miljøorganisationen Greenpeace, der arbejder for at håndhæve det internationale forbud mod kommerciel hvalfangst.

- Vores principper er meget klare, og de er helt klart overtrådt i det her tilfælde, hvor der nærmere er tale om hærværk end kreativ aktivisme, siger Mads Fisker, der er fungerende kampagnechef i Greenpeace Danmark.

Ifølge Greenpeace er en anden forskel også, at organisationen altid står frem med åbent ansigt og påtager sig ansvaret for egne aktioner.

LÆS OGSÅ: [Derfor er Den Lille Havfrue altid offeret](http://nyheder/kultur/kunst/derfor-er-den-lille-havfrue-altid-offeret) (/nyheder/kultur/kunst/derfor-er-den-lille-havfrue-altid-offeret)

Den Lille Havfrue rengøres efter at have været overmalet med rød maling. (Foto: Ida Marie Odgaard © Scanpix)

Greenpeace har da også tidligere taget ansvaret for aktioner, hvor havfruen er blevet iført både tøj og andre rekvisitter.

I 1984 fik Den Lille Havfrue en falsk harpun og bind for øjnene i protest mod Japans fortsatte fangst af fredede kaskelothvaler. Og i 2009 blev statuen efter klimatopmødet i København iført skriggrøn advarselsvest med påskriften "climate not saved" (klimaet ikke reddet, *red.*).

LÆS OGSÅ: [Borgmester om havfrue-hærværk: Så afstumpet som det overhovedet kan være](http://nyheder/indland/borgmester-om-havfrue-haervaerk-saa-afstumpet-som-det-overhovedet-kan-vaere) (/nyheder/indland/borgmester-om-havfrue-haervaerk-saa-afstumpet-som-det-overhovedet-kan-vaere)

Men nattens overmalinger er noget helt andet, lyder det fra miljøorganisationen.

- Det, der har været vigtigt i de her historiske tilfælde, er, at vi har været meget opmærksomme på ikke at efterlade spor, der ikke let kunne fjernes igen.
- Vi har ikke på samme måde tyet til hærværk, som strider grundlæggende mod vores principper, siger Mads Fisker.

Dyrenes Beskyttelse: Tager fokus fra budskab

Michael Carlsen, der er zoolog hos Dyrenes Beskyttelse, deler samme opfattelse.

- Hærværk er bestemt ikke vores stil. Det er bestemt ikke i orden, siger han.

Hos organisationen, som arbejder for dyrevelfærd generelt, tager man klart afstand fra alle ulovlige aktionsformer. Nattens overmaling er klart over strengen.

- Det er ikke den rigtige metode, fordi den opererer uden for lovens grænser. Men derudover har vi ikke noget imod, at man på forskellige vis sætter fokus på de sager, man arbejder med. Det gør vi også selv ved at sætte fokus på dyrevelfærd. Men det skal være inden for lovens grænser, siger han.

LÆS OGSÅ: [Da nogen skrev 'Jacob er et svin' på nationalklenodie ... kunsthærværk gennem tiden](http://nyheder/kultur/da-nogen-skrev-jacob-er-et-svin-paa-nationalklenodie-kunsthærværk-gennem-tiden) ([//nyheder/kultur/da-nogen-skrev-jacob-er-et-svin-paa-nationalklenodie-kunsthærværk-gennem-tiden](http://nyheder/kultur/da-nogen-skrev-jacob-er-et-svin-paa-nationalklenodie-kunsthærværk-gennem-tiden))

. (Foto: Ida Marie Odgaard © Scanpix)

Hærværk og vandalisering risikerer nemlig at tage fokus fra det, man forsøger at sige. Det er et klart selvmål fra de, der står bag, lyder det fra zoologen.

- Det bringer fokus et helt forkert sted hen. Du vil få masser af de menesker, der er positivt stemt over for dit budskab til at være negative, fordi de ikke bryder sig om den metode, du bruger, når man vælger at bryde loven, siger Michael Carlsen fra Dyrenes Beskyttelse.

LÆS OGSÅ: [Ukendte gerningsmænd har malet Den Lille Havfrue rød](http://nyheder/kultur/ukendte-gerningsmaend-har-malet-den-lille-havfrue-roed) ([//nyheder/kultur/ukendte-gerningsmaend-har-malet-den-lille-havfrue-roed](http://nyheder/kultur/ukendte-gerningsmaend-har-malet-den-lille-havfrue-roed))

SAMFUND

Den Lille Havfrue udsat for hærværk: Organisation nægter indblanding

30. maj. 2017, 07:48 Opd. 30. maj. 2017, 16:47

af **Maria Runøe Møller** Jane Bruun Elkjær

"Forsvar de færøske hvaler", står der skrevet med rød maling ved den ikoniske statue i København. Miljøorganisation afviser kendskab til hærværk.

- Stort set hele 'Den Lille Havfrue' er overhældt med rød maling, lyder det fra vagtchef Thomas Tarpgaard ved Københavns Politi.

Omkring klokken 6.30 tirsdag morgen modtog politiet en anmeldelse om, at statuen, der har stået permanent på Langelinie i København siden 1913, endnu en gang har været udsat for hærværk.

Og meget kunne tyde på et politisk motiv, lyder det fra politiet.

- På havnekajen tæt på statuen står der skrevet "forsvar de færøske hvaler" med rød maling, siger Thomas Tarpgaard.

Teksten er angiveligt en protest mod den traditionelle grindefangst på Færøerne, som ofte er blevet kritiseret af organisationer for at være en "brutal og blodig slagting".

Den Lille Havfrue skal nu gøres rent, og den tjans har Københavns Kommune påtaget sig.

Miljøorganisation afviser hærværk

Miljøorganisationen Sea Shepherd, der i mange år har kæmpet for et forbud mod grindefangst, afviser ethvert kendskab til den overmalede havfrue.

- Vi har ikke hørt noget om det, og det er slet ikke den slags metoder, vi ville benytte os af til at skabe opmærksomhed omkring hvalfangst, siger formanden for Sea Shepherds skandinaviske afdeling, Lukas Erichsen.

Organisationen har for nyligt oprettet en underskriftindsamling, hvor de netop peger på, at Danmark bør tage større ansvar i bekæmpelsen af fangstmetoderne.

- Under begivenheder kendt som "grindadráps" hjælper Danmark færingerne ved at sikre, at de kan drive hundredvis af grindehvaler og andre arter ind i bugter, hvor de, mens de råber og skriger, skærer deres rygsøjler op, og fylder bugterne med blod, står der blandt andet i teksten til indsamlingen.

- Men underskriftindsamlingen er ikke én, vi afleverer til de danske politikere. Den er til EU-kommissionen, som vi vil have til at starte en undersøgelse mod Danmark og Danmarks involvering i grindedræb, siger Lukas Erichsen.

"Et klart opråb"

Hvorfor hærværket alligevel finder sted, har han dog klar forståelse for.

- Det er et meget klart opråb. Det er ikke første gang, at Den Lille Havfrue bliver brugt til et politisk mål, og derfor kan det virke oplagt, siger den 27-årige formand, der samtidig tror, at aktionen vil give Sea Shepherd flere underskrifter:

16x9

Det er angiveligt for at skabe opmærksomhed omkring fangstmetoden af de færøske grindehvaler, at der er udført hærværk på Den Lille Havfrue Foto:
ANDRIJA ILIC / Scanpix Denmark

- Lige nu har vi næsten 136.000 underskrifter. I sidste uge afholdt de danske politikere en høring om fangster på Færøerne, og det alene gav os 70.000 underskrifter. Så jeg er helt sikker på, at vi også vil kunne mærke det efter dagens begivenheder.

Tilbage til sin vante farve

Efter flere timer med rød maling over sig blev Den Lille Havfrue rengjort tirsdag eftermiddag.

- De (Københavns Kommune, red.) har været i gang med en højtryksrenser, så havfruen igen har den rette farve, siger vagtchef Michael Andersen fra Københavns Politi til BT:

Politiet er nu i gang med efterforskningen for at finde gerningsmanden eller -mændene bag hærværket.

16x9

Det var tilsyneladende i protest mod færøsk grindefangst, at 'Den Lille Havfrue' blev malet rød. Foto: Ida Marie Odgaard / Scanpix Denmark

Den Hovedløse Havfrue

Det er langt fra første gang, at 'Den Lille Havfrue', der er baseret på H.C. Andersens fortælling om selvsamme figur, er blevet udsat for hærværk.

I 1964 fik statuen skåret hovedet af for første gang. Udåden gentog sig i årene 1990 og 1998.

'Den Lille Havfrue' tiltrækker over en million besøgende om året på Langelinie. I 2010 blev hun udlånt til Kina, hvor seks millioner kinesere besøgte verdensudstillingen.

16x9

På havnekajen tæt på statuen står der skrevet "forsvar de færøske hvaler" med rød maling. Foto: TV 2

16x9

Den Lille Havfrue skal nu gøres rent, og den tjans har Københavns Kommune påtaget sig. Foto: TV 2

Jens Peter Munk

Fra: Mia Diana Jørgensen
Sendt: 30. maj 2017 10:52
Til: Jens Peter Munk; Helle Holsøe
Emne: Interview til P1 eftermiddag

Hej begge,

Nu har jeg talt med journalisten igen. Det er udelukkende den meget fagligt-tekniske vinkel, de lægger på historien, så jeg mener, at Jens Peter må være den rette talsperson. De vil helst undgå telefoninterview, da studielyd giver det bedste nærvær i radioen (og da det er deres åbningshistorie i dag), men de kan godt optage dig "forskudt", hvis du kan tage derhen før din konference. Hvis det er helt umuligt, vil de hellere tage Helle på i stedet. Så det må I godt lige afklare indbyrdes!

Journalisten har forsikret mig om, at de ikke vil spørge til "kommunens ansvar" og alt det andet politiske, og jeg har sagt, at dette ikke er dit bord, så hvis der alligevel skulle komme noget af den skuffe, skal du bare sige, at det ikke er dit ansvarsområde, hvilket vi også har gjort opmærksom på før interviewet. Eftersom det bliver optaget på forhånd og ikke sendt live, så kan du sagtens slippe af sted med ikke at skulle svare på noget af den slags, eftersom de bare kan klippe det ud efterfølgende.

Hvis du kan tage interviewet, kan du ringe til journalisten – Jakob Groesen på tlf. 23 35 62 26 – og aftale de praktiske detaljer.

P1 Eftermiddag 15-16

Med venlig hilsen

Mia Jørgensen
Presseansvarlig
Kommunikation

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
TMF Stab

Njalsgade 13, 2.
Postboks 457
2300 København S

Direkte 2618 6282
Email cv3k@tmf.kk.dk
EAN 5798009493149

Jens Peter Munk

Fra: Jan Holm [jeh@allianceplus.dk]
Sendt: 30. maj 2017 14:58
Til: Jens Peter Munk
Emne: SV: Rød havfrue
Vedhæftede filer: 20170530_090132.jpg; 20170530_101151.jpg

Hej Jens

Hermed er opgaven klaret. Har vedhæftet et før og efter billed af hende

Med venlig hilsen / Best regards

Jan Holm
Serviceleder

M: +45 60 40 32 44

E: jeh@allianceplus.dk

Søndre Ringvej 49A, DK - 2605 Brøndby

T: +45 70 20 70 11 • W: allianceplus.dk

Fra: Jens Peter Munk [<mailto:jenmun@tmf.kk.dk>]

Sendt: 30. maj 2017 08:24

Til: Jan Holm <jeh@allianceplus.dk>

Emne: Rød havfrue

Kære Jan,

Vil I hurtigst muligt fjerne rød maling fra Den lille havfrue, som er blevet malet i nat.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig

Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

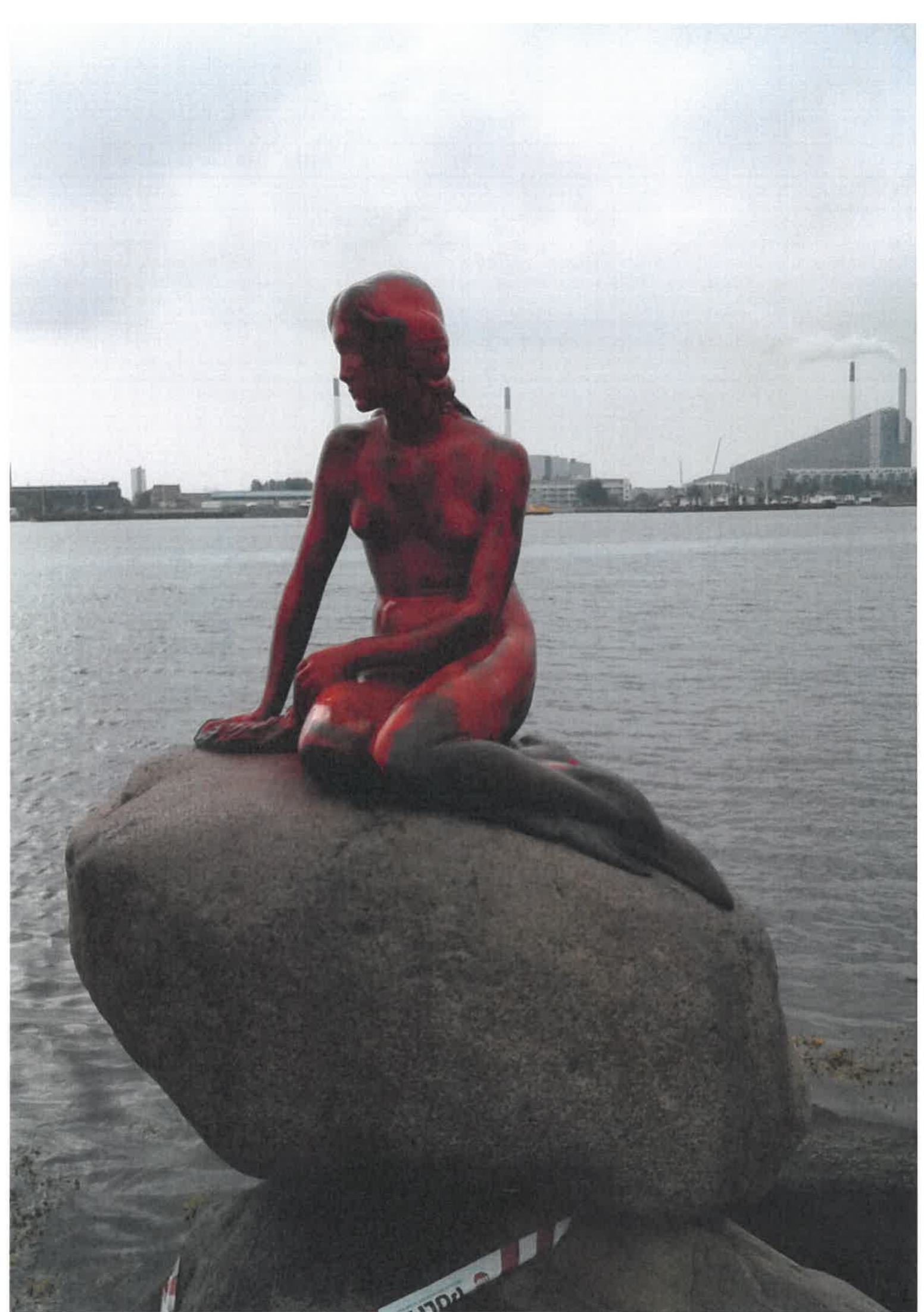
Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

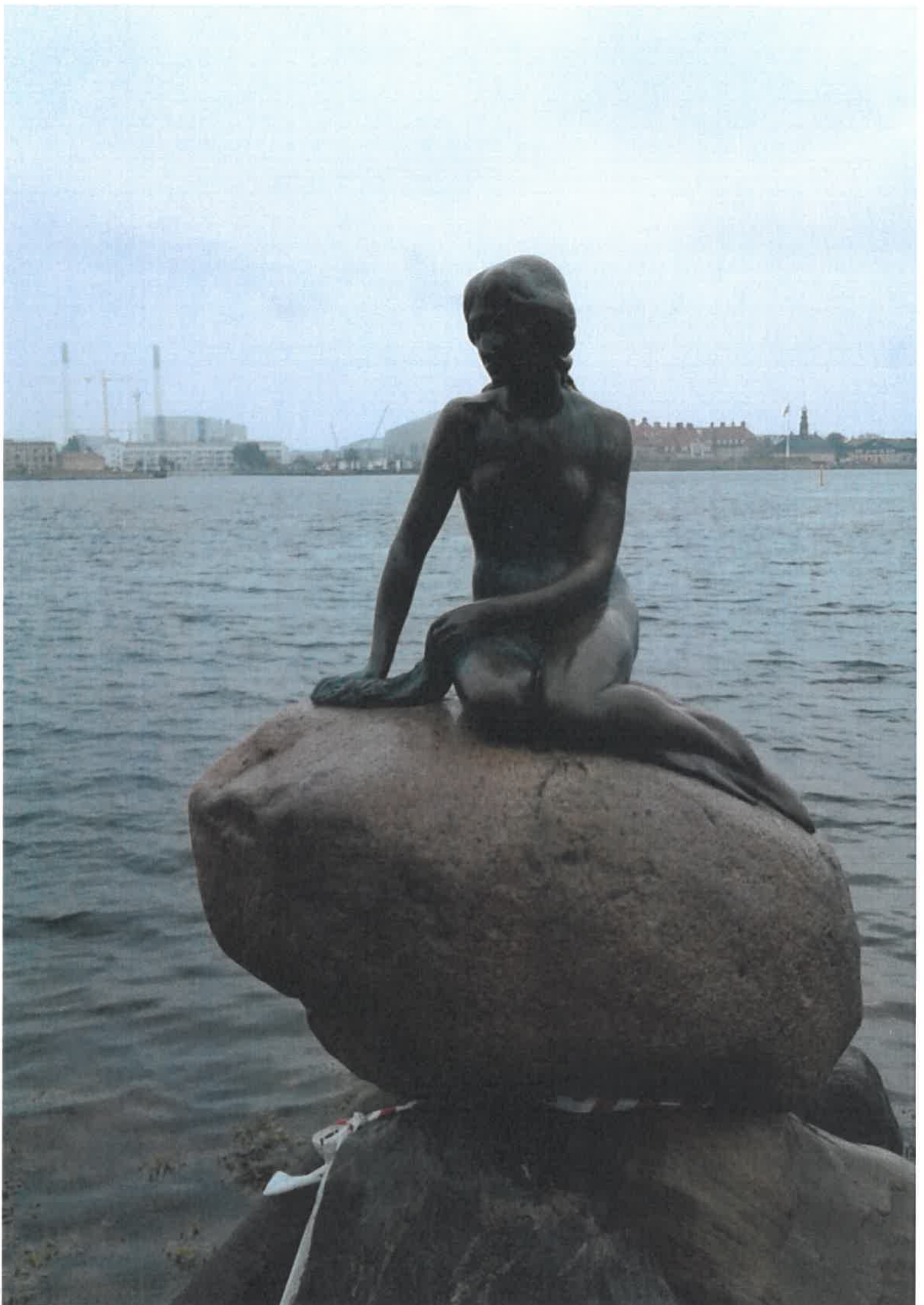
Direkte 3366 3555

E-mail jenmun@tmf.kk.dk

Web www.tmf.kk.dk

EAN 5798009809452

»Det er for tiden værst ved Ørstedsparken, Østre Anlæg og i Engshaveparken. Det kan være alt fra små tags til store statements, hvor folk tager billeder af sig selv og deler det på de sociale medier«.

Også Israels Plads er Jan Holm ved at være træt af at rense af.

»Den ene dag er det slogans mod Palæstina, den næste dag er det mod jøderne«, fortæller han.

Frækheden blandt dem, der bruger det offentlige rum til dekoration i strid med loven, er til tider ret stor. Som dengang graffitimalere malede på en af Allianceplus' biler, mens de ansatte var i gang med at af fjerne uønsket bemaling.

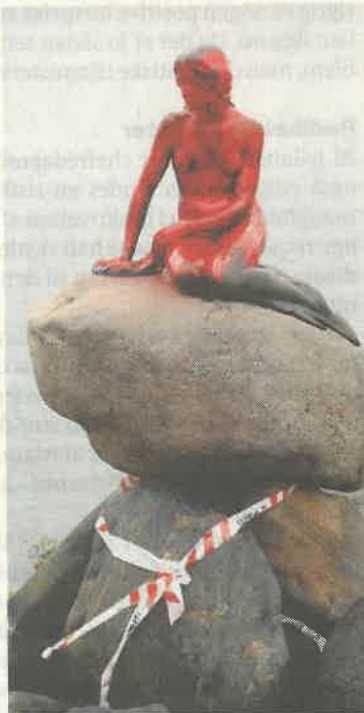
»De skyndte sig at tage billeder af, at de havde malet graffiti på graffiti-bilerne - og var væk efter ti sekunder«, husker Jan Holm

Selv om han lever af at fjerne uønsket maling, ærgrer det ham stadig at se på klatteriet. Hver gang.

»Det er jo hærværk og udtryk for, at nogen ikke respekterer andres ejendom«.

Københavns kultur- og fritidsborgmester Carl Christian Ebbesen (DF) er så ærgerlig over den tilbagevendende vandalisering af nationalklenodiet, at han opfordrer Rigspolitiet til at etablere videoovervågning af statuen.

flemming.christiansen@pol.dk

Tendens: Maling griber om sig

Pol. 3/5 - 17

FLEMMING CHRISTIANSEN

Det var en lidt forslidt måde at få opmærksomhed på, da den 103-årige lille bronzedame med fiskehale i Københavns Havn - Den Lille Havfrue - natten til i går blev overhældt med rød maling som blikfang til et politisk opråb malet på fortovet mod grindedrab på Færøerne.

Men det virkede alligevel. Mediebølgen var høj i timerne efter den rødfarvede udåd.

At give den lille skulptur en ny farve er sket adskillige gange før i historien. I 1968 maling i flere kulører, i 2003 hvid farve.

Og så har vi ikke nævnt alle de gange, hvor hun er blevet halshugget eller berøvet en arm eller blevet bemalet med tallet 69 i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset på Jagtvej 69 for ti år siden.

Maling som udtryksform på ikke-autoriserede steder er noget, som Jan Holm lever af. At fjerne, altså.

Han er servicechef i firmaet Allianceplus, der for Københavns Kommune kører på patrulje hver dag for at tjekke tilstanden på monumenter, mindesmærker, skulpturer og kommunale facader. De tolv patruljerende biler fra firmaet er alle udstyret til straks at gå i gang med at fjerne den uønskede farve.

»Og faktisk spottede vores folk selv malingen på havfruen, før det kom ud i nyhederne«, fortæller Jan Holm, der også kan huske, at han har været med til at spule hvid maling af havfruen for nogle år siden.

Efter hans opfattelse er det ulovlige maleri et tiltagende problem.

Jens Peter Munk

Fra: Karin Palka
Sendt: 31. maj 2017 08:03
Til: Maria Kjær; Nanna Bugge
Emne: VS: Den lille havfrue

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Preben Poulsen [<mailto:Preben.Poulsen@sprogcenterhellerup.dk>]
Sendt: 30. maj 2017 18:53
Til: Borgmesteren Kultur <Borgmesteren@kff.kk.dk>
Emne: Den lille havfrue

Hvorfor fjerner man ikke stenene nede foran havfruen , så det bliver svære at komme ud til den.

Eller rykker den lidt længere ud i vandet . Det burde være muligt uden det store besvær.

Med venlig hilsen
Preben Poulsen

Sendt fra min iPad

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Borgmesteren

Preben Poulsen
Preben.Poulsen@sprogcenterhellerup.dk

12. juni 2017

Sagsnr.
2017-0235476

Dokumentnr.
2017-0235476-2

Kære Preben Poulsen

Tak for din mail af 30. maj 2017 med forslag om at hindre direkte adgang til Den Lille Havfrue ved enten at fjerne sten foran hende eller ved at rykke hende længere ud.

Jeg synes, det er dybt forargeligt, at vores nationale klenodier som Den Lille Havfrue bliver udsat for hærværk, og særligt når det sker som led i politisk propaganda.

Det er vigtigt for mig, at man i København kan komme tæt på vores kunstværker. Mit eget forslag er derfor videoovervågning af Den Lille Havfrue og andre nationale klenodier.

På den baggrund har jeg bedt Københavns Politi om at vurdere, om videoovervågning af de enkelte værker vil have den ønskede præventive effekt, samt om det kan hjælpe politiet med identifikation af gerningsmændene ved hærværk.

På baggrund af politiets tilbagemelding vil jeg opfordre Teknik- og Miljøforvaltningen, der har ansvaret for det kommunale byrum, til at iværksætte nye præventive tiltag.

Ansvaret for selve placeringen af skulpturer i København ligger også i Teknik- og Miljøforvaltningen, og jeg videresender derfor dit udmærkede forslag til teknik- og miljøborgmester Morten Kabell.

Med venlig hilsen

Carl Christian Ebbesen

Københavns Rådhus
1599 København V

Telefon
33 66 23 20

E-mail
borgmesteren@kff.kk.dk

www.kk.dk

KULTUR

Man må altså ikke male uden for stregerne!

Aktivister kastede med rød maling på Den Lille Havfrue natten til i går. Og i Aarhus har en kunstner malet helt uden for lærredet – direkte på græs og træer i en park – og udløst en heftig offentlig debat. Hvad er der på spil med den maling?

KUNST ESSAY

KARSTEN R.S. IFVERSEN

Ukendte aktivister har natten til i går malet Den Lille Havfrue rød, og kunstneren Katharina Grosse har til AROs' kunstudstilling 'The Garden', der åbner på fredag, malet et stykke af Mindeparken i Aarhus rødt og hvidt.

Hver for sig har de gjort noget, man bare ikke gør.

De har malet uden for stregerne.

Maling er ellers alle vegne på vægge, lofter og lærreder. Vi lever hver dag i et miljø af maling. Vi bemærker det måske først, når den skaller af og mangler på stakittet, vinduesrammerne og sommerhuset – det er i hvert fald tre af de malingsprojekter, der står opført til evindelig udskyldelse på de manges opgaveliste – men når maling ikke mangler og pludselig optræder på steder, hvor den ikke burde, bliver den en skandale, der vækker langt stærkere følelser, end den dårlige samvittighed avler over fraværet af maling, hvor den burde have været.

Der er steder, hvor man bør male. Og så er der steder, hvor man absolut ikke gør.

MALING ER EN væske med bindemiddel og farve. Men måske det er væskens natur, dens flydende og sprøjtende grænseløshed, at den snart sagt optræder alle vegne, hvis man ikke passer godt på, der rummer materialets offensivt skandaløse potentiale.

Det at sætte sin farve på verden handler om territorier. Der er en magt og dominans på spil i farvesætningen og især definitionen af dens grænser, som uden tvivl henter en stærk betydning og lyst til overskridelse i barndommens begrænsnin-

ger. Bliv inden for papiret! Pas på dine hænder, ikke på tøjet, ikke på stolen!

AT KASTE MALING på magten har alle dage været et af de mere effektive våben i politisk aktivisme. Det måtte Anders Fogh Rasmussen sande i 2003, da to aktivister hældte rød maling ud over ham i Folketinget. Overfaldet var groft som en form for blød terror, for så vidt som der var tale om et overgreb, der forulempede hans personlige tryghed, der var tale om ulovlig indtrængen, og det udstillede en væsentlig brist i sikkerheden omkring statsministeren. Men handlingen var også simpelt spektakulær og barnligt sjov. Her blev der nemlig for alvor malet uden for stregerne.

Magt definerer sig blandt andet gennem grænserne for, hvor man maler.

Betydningen af spredning var også noget, havfrueaktivisterne tirsdag morgen må have været klar over. For når man maler på havfruen, er det ikke den konkrete skulptur, så meget som det er dens frem-skudte position i markedsføringen af Danmark over for turister, man maler på.

Handlingen spredes hurtigere der, end hvis man havde hældt malingen over en tilfældig mur. Men til gengæld udgør den voldsomme spredning i de elektroniske medier i sig selv en støj, der kan overdøve budskabet. At det handler om at samle

medlidenhed med grindehvaler omkring Færøerne, når ikke så vidt ud som selve handlingen at bemale et nationalklenodie.

At sprøjte verden til med farve opfattes som den mest umiddelbare og direkte måde at tilegne sig verden, at sætte sig spor i den og gøre den til sin.

Både det lystfyldte i at sprøjte verden til og den konkrete konsekvens, magten over farverne har for ens frihed, udnytter konsolspillet 'Splatoon' fra 2015. Her kæmper spillernes figurer mod hinanden ved at sprøjte omgivelserne til med maling i forskellige farver. Man bevæger sig trægt, fladt og klistret gennem andres maling, men frit og helt konkret som en blæksprutte i vandet i alle retninger gennem sin egen farve.

At spille Splatoon er som at være i en verden af aktivister, hvor budskabernes politiske indebyrd bliver realiseret i det øjeblik, de spredes.

AT DET ER EN særlig handling at male, som der kan eksperimenteres med, gjorde kunstneren Jackson Pollock i 1947 opmærksom på med sit *drip painting*, der siden udviklede sig til begrebet *action painting*, hvor han ikke lagde maling på lærred kontrolleret og beregnet, men vildt, aggressivt og eruptivt slyngede og dryppede han den fede væske og brød dermed

RØD IS. Marco Evaristti fik i 2004 hjælp af lokale fiskere til at udvælge et passende sikkert isbjerg, som han kunne klatre op på og med en brandslange og 4.000 liter vand blandet med koncentreret frugtfarve tilsprøjte sit første territorium i sit fortsatte projekt Pink Space.

Foto: Lars Nybøll/
Polfoto

døren ind til den abstrakte ekspressionisme.

Abstrakte kunstnere havde allerede da talt om den motivløse kunst som en frisættelse. Der var altså en forestilling om, at motivet havde bundet farven, som i virkeligheden gerne ville være fri.

Yves Klein tog det kropslige aspekt i maleriet et andet sted hen, da han i 1960 lod yppige kvindelige modeller dyppe sig i den dybblå maling, som han havde fået patenteret med betegnelsen IKB, International Klein Blue. De blå kvinder lod sig derefter trykke op ad et lærred eller trække hen over det og derved agere hans menneskelige pensler. Men hans mest radikale blå værk – der dog er forblevet konceptuelt – var da han i tankerne vendte himlen om og signerede den Yves Klein.

Både Pollock og Klein forblev inden for kunstgalleriets rammer, men de var hver for sig vigtige elementer i den frisættelse af maleriet, som siden er løbet ud over fliser, græsplæne og træer i Mindeparken i Aarhus i Katharina Grosses aktuelle værk til AROs' udstilling 'The Garden'.

Rammerne til galleriet blev for alvor brudt med land art, der fra slutningen af 1960'erne etablerede en kunst, der ofte var placeret langt ude i ødemarken, hvor den ideelt set var fri af byernes regler og

Fortsættes side 4

Man må altså ikke ...

Fortsat fra forsiden

kunstinstitutionens begrænsninger. Robert Smithson lavede således i 1970 'Spiral Jetty', som en lang spiralerende mole ud i Salt Lake i Utah. Det lave indesluttede vand i spiralen skabte et særligt mikroklima for alger, der farvede vandet. Men land art er ikke bare en kunst, der således henlever en stille tilværelse i naturen. Den bliver dokumenteret på foto, tekst og video og kan mødes i kunsthistoriske oversigter og på museer.

NÅR MAN MALER PÅ verden, er det en måde at udvide sig selv på, at ændre den i sit eget billede. Det er blevet mere tydeligt i vore dages land art, der har fået en mere tydeligt moraliserende bagkant. Eller rettere så er vores forhold til naturen i dag blevet så tynget af skyld, at vi ikke længere kan ændre på den bare for vores fornøjelses skyld, uden at det også skal lades med et moralsk budskab. Således Katharina Grosses værk i Mindeparken i Aarhus og dets forgængere af Olafur Eliasson og Marco Evaristti.

Siden 1998 har Olafur Eliasson haft det fortløbende projekt Green River. Ved uanmeldt at hælde sporstoffet uranin i floder lige fra den nordlige Fjallabak-rute på Island over Moss i Norge, til Bremen, Tokyo

og Los Angeles har han for en periode ændret deres udseende radikalt ved at give dem en kraftig grøn farve. Stoffet er vandopløseligt og bruges normalt til videnskabeligt at spore strømme i naturlige vandløb. Reaktionen har været vidt forskellige, alt efter om der var tale om floder i en kær fri natur, der blev 'vandaliseret', eller urbane vandløb, der henlevede en trist skæbne og blev 'revalueret'.

Noget lignende tog Olafur Eliassons elever Julius von Bismarck og Julian Charrière fat på, da de i flere forskellige byer indfangede og malede byduer med frugtfarve. De allestedsnærværende dyr, der er lige så skattede som rotter og edderkopper, blev pludselig opsigtsvækkende og for en periode opvurderet.

Den dansk-chilenske kunstner Marco Evaristti har med rød madfarve forsøgt at etablere en Pink State på naturområder kategoriseret som verdensarv. Det startede med, at et isbjerg ud for Ilulissat i Grønland blev malet rødt med madfarve. Da politiet bankede på hans dør og bad ham om at rydde op, svarede han beredvilligt, at han ville gøre, det så snart de havde ryddet op på Thulebasen. Han hørte angiveligt ikke fra dem igen.

Siden har samme røde skæbne ramt Mont Blanc, en frossen elv i Norge og en klit i Sahara. Hver gang er det en territori-

FARVELADE. Indere kaster farver på hinanden ved Gopinath Templet i Vrindavan under årets Holi hindu-festival i marts tidligere i år.

Foto: Manish Swarup/AP

al indvinding af ekstreme steder i Marco Evaristtis kunstneriske verden om end af ret kort varighed.

DE KUNSTNERISKE bemalinger af naturen opleves ikke kun skandaløse, fordi vi selv tidligt lærte ikke at male uden for linjerne, men også fordi naturen, jo mere vi klumper os sammen i byerne og dermed kommer længere fra den, får en status som ubesmittet og hellig. Den stigende bevidsthed om, at der vist er noget galt

med vores udnyttelse af naturen, krummer sammen om sig selv og kommer til udbrud af forargelse, når nogen markant og tydeligt gør det, man ikke må. Også selv om det reelt er helt uden langvarige effekter og under alle omstændigheder mildere end den behandling, vi giver naturen gennem brug af pesticider, skovhugst og fossile brændstoffer. Men fordi disse kræfter synes så uomgængelige og almægtige, så må vi i det mindste opføre os pænt lokalt. Selv om vi ikke kan stoppe verdens undergang, kan vi da i det mindste fejre foran egen dør.

Men det er ikke kun i computerspil, politik og kunst, at man oplever glæden og spændingen ved at male personer, naturen og byen rød. Det frisættende i at kaste med farve kan have en direkte spirituel eller i hvert fald stærk social fællesskabende side. I hindu-festivallen Holi, der fra Nepal og Indien er ved at sprede sig til store dele af Asien, USA og Europa, fejrer man forårets komme ved at kaste med farve på alt og alle. Ingen ser sig fri. Høj som lav, fjende som ven er alle lige. I dette glædes- og kærlighedsritual forenes alle mennesker en dag om året under bomber af hinduernes farver.

Den dag gælder ingen streger.

Her er farven for alvor fri.

karsten.iversen@pol.dk

Jens Peter Munk

Fra: Karin Engqvist Johnson
Sendt: 31. maj 2017 09:07
Til: Jens Peter Munk
Emne: SV: Forslag fra borger om at flytte Den lille havfrue "nogle meter ud fra land, så der ikke er direkte adgang"

Hej Jens Peter

Borgeren kan lige så godt få svaret direkte fra, hvor opgaven ligger – hos dig. Jeg synes, du skal bede Rasmus Nielsen om at sende henvendelsen til dig og så svarer du, evt. med Jens Ole eller Helle som underskriver afhængig af, hvordan jeres arbejdsopgange er. Du kan jo samtidigt foreslå Rasmus, at han skriver til borgeren og oplyser, at henvendelsen er oversendt til Teknik- og Miljøforvaltningen, som er ansvarlig for monumenterne i København.

Mvh
Karin

Fra: Jens Peter Munk
Sendt: 31. maj 2017 08:13
Til: Karin Engqvist Johnson
Emne: VS: Forslag fra borger om at flytte Den lille havfrue "nogle meter ud fra land, så der ikke er direkte adgang"

Kære Karin,

Inden jeg foretager jeg noget som helst vil jeg lige spørge, om det overhovedet er KFF, der skal besvare denne borgerhenvendelse. Jeg mener, at Rasmus Nielsen blot skal sende spørgsmålet videre til besvarelse hos os. Hvad mener du?

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk
Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Rasmus Nielsen
Sendt: 30. maj 2017 15:02
Til: Jens Peter Munk
Emne: Forslag fra borger om at flytte Den lille havfrue "nogle meter ud fra land, så der ikke er direkte adgang"

Kære Jens Peter

På baggrund af hærværket med rød maling mod den Lille havfrue har Kultur- og Fritidsborgmesteren CC Ebbesen været ude og foreslå videoovervågning af skulpturen – men det har også foranlediget en borger til at foreslå at flytte havfruen "nogle meter ud fra land, så der ikke er direkte adgang".

Jeg kan se, at Den Lille Havfrue er jeres – så har du nogle kommentarer til forslagene umiddelbart – tænker at jeg i mit svar til borgeren vil skrive, at jeg sender forslagene til Morten Kabell (og dermed dig).

mvh
Rasmus

Med venlig hilsen

Rasmus Nielsen
Sekretær for Billedkunstudvalget
Sekretariat Rådhus

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Sekretariat og Presse

Københavns Rådhus, Rådhuspladsen 1, Parterre, vær. 60
1599 København V

Direkte 2053 8337
E-mail ranie@kff.kk.dk
Web www.kk.dk
EAN 5798009780515

Fra: Nanna Bugge
Sendt: 30. maj 2017 14:24
Til: Rasmus Nielsen
Emne: VS: [Julie Stemann Monberg - pressechef] Den lille havfrue

Kære Rasmus

Vil du skrive et CC svar

😊 Nanna

Med venlig hilsen

Nanna Bugge
Kontorchef
Sekretariat Rådhus

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Sekretariat og Presse

Københavns Rådhus, Rådhuspladsen 1
1599 København V

Mobil 2712 3388
Fax 3366 3810
E-mail nbugge@kff.kk.dk
Web www.kk.dk
EAN 5798009780515

Fra: Julie Stemann Monberg
Sendt: 30. maj 2017 13:02
Til: Nanna Bugge
Emne: VS: [Julie Stemann Monberg - pressechef] Den lille havfrue

Borgerhenvendelse til CC.

<http://www.dr.dk/nyheder/indland/borgmester-om-havfrue-haervaerk-saa-afstumpet-som-det-overhovedet-kan-vaere>

Med venlig hilsen

Julie Stemann Monberg
Pressechef

Sekretariat Rådhus

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Sekretariat og Presse

Københavns Rådhus, Rådhuspladsen 1, 83
1599 København V

Direkte 2498 2260
E-mail julie.monberg@kff.kk.dk
EAN 5798009780515

Fra: fidler@c.dk [<mailto:fidler@c.dk>]

Sendt: 30. maj 2017 12:47

Til: Julie Stemann Monberg

Emne: [Julie Stemann Monberg - pressechef] Den lille havfrue

Søren Nielsen sendte en meddelelse via kontaktformularen på <http://ccebbsen.kk.dk/artikel/carl-christian-ebbsen-0>.

Til: Carl Christian Ebbesen

Flyt den havfrue nogle meter ud fra land, så der ikke er direkte adgang.

mvh. Søren Nielsen

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Borgmesteren

Søren Nielsen
fidler@c.dk

7. juni 2017

Sagsnr.
2017-0226365

Dokumentnr.
2017-0226365-2

Kære Søren Nielsen

Tak for din mail af 30. maj 2017 med forslag om at flytte Den Lille Havfrue nogle meter ud fra land, så der ikke er direkte adgang til skulpturen.

Som du ved, har jeg været ude i medierne for at sende et klart budskab om, at det er dybt forargeligt at misbruge et nationalt klenodie som Den Lille Havfrue til politisk propaganda.

Mit eget forslag er videoovervågning af Den Lille havfrue og andre nationale klenodier. Jeg har derfor bedt Københavns Politi om at vurdere, om videoovervågning af de enkelte værker vil have den ønskede præventive effekt, samt om det kan hjælpe politiet med identifikation af gerningsmændene ved hærværk.

På baggrund af politiets tilbagemelding vil jeg opfordre Teknik- og Miljøforvaltningen, der har ansvaret for det kommunale byrum, til at iværksætte nye præventive tiltag.

Ansvaret for selve placeringen af skulpturer i København ligger også i Teknik- og Miljøforvaltningen, og jeg videresender derfor dit udmærkede forslag til teknik- og miljøborgmester Morten Kabell.

Med venlig hilsen

Carl Christian Ebbesen

Københavns Rådhus
1599 København V

Telefon
33 66 23 20

E-mail
borgmesteren@kff.kk.dk

www.kk.dk

Jens Peter Munk

Til: Karin Engqvist Johnson
Emne: SV: Rådhusbestilling 2017-0234439 VS: Henvendelse fra Søren Nielsen vedr. Den Lille Havfrue

Kære Karin,

Her er et svarudkast til borgeren:

”Tak for din henvendelse med forslaget om at flytte Den lille havfrue længere ud i vandet. Vi har tidligere arbejdet med tanken, men det er en bekostelig affære, omkring 1 mio. kr. vurderedes det for ca. 10 år siden, og det er ikke blevet billigere siden da. Grunden til vores overvejelser dengang var at forsøge at dæmme op for turisternes trang til at kravle op til eller på monumenter for at blive fotograferet. Det løste vi delvis ved at fjerne trædestenene over til stenen, der bærer figuren. De dristigste springer dog fortsat over til hende, måske med risiko for en våd sko og sok, men det kan vi godt affinde os med, da det ikke forvolder nogen direkte skade på figuren. Flyttes monumentet flere meter ud, vil effekten og fortællingen desuden gå tabt. Meningen er jo, at hun dukker op på land for at spejde efter sin elskede prins.”

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk
Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Karin Engqvist Johnson
Sendt: 8. juni 2017 16:38
Til: Jens Peter Munk
Cc: Jens Ole Juul
Emne: Rådhusbestilling 2017-0234439 VS: Henvendelse fra Søren Nielsen vedr. Den Lille Havfrue

Hej Jens Peter

Vil du give mig input til svar **senest tirsdag 13/6 kl. 12**, tak.

Mvh
Karin

Fra: Karin Palka
Sendt: 7. juni 2017 18:41
Til: Borgmesteren TMF
Emne: Henvendelse fra Søren Nielsen vedr. Den Lille Havfrue
Til borgmester Morten Kabell
Vedlagt henvendelse fra Søren Nielsen vedrørende Den Lille Havfrue og Carl Christian Ebbesens svar.
Med venlig hilsen

Karin Palka
Borgmestersekretær

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Sekretariat & Presse

Københavns Rådhus, Rådhuspladsen 1
1599 København V

Direkte 3366 2322
Mobil 2610 6681
Email karinp@kff.kk.dk
Web www.kk.dk
EAN 5798009780515

Jens Peter Munk

Fra: Karin Palka
Sendt: 30. maj 2017 12:32
Til: Maria Kjær; Nanna Bugge
Emne: VS: Den lille havfrue - kameraovervågning

Fra: Erik Bangsholt [<mailto:erik.bangsholt@yahoo.dk>]
Sendt: 30. maj 2017 10:46
Til: Borgmesteren Kultur
Emne: Den lille havfrue - kameraovervågning

Carl Christian Ebbesen

En god idé, med at overvåge Den lille havfrue via kamera.

Lad mig i dén forbindelse anbefale, at en sådan forbindelse kobles op til CMP´s Havnekontor - idét der hér er andre døgnbemandede kameraer.

Med venlig hilsen
Erik Bangsholt

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Borgmesteren

Erik Bangsholt
erik.bangsholt@yahoo.dk

12. juni 2017

Sagsnr.
2017-0235016

Dokumentnr.
2017-0235016-2

Kære Erik Bangsholt

Tak for din mail af 30. maj 2017 vedrørende videoovervågning af Den Lille Havfrue og opkobling af videoovervågningen til CMP's Havnekontor.

Som du selv er inde på, har jeg til medierne udtalt, at jeg mener, at videoovervågning af Den Lille Havfrue kan være en løsning på problemet med de gentagne og utilstedelige hærværk mod et af vores største nationale klenodier.

Jeg har derfor bedt Københavns Politi om at vurdere, om videoovervågning af de enkelte værker vil have den ønskede præventive effekt, samt om det kan hjælpe politiet med identifikation af gerningsmændene ved hærværk.

På baggrund af politiets tilbagemelding vil jeg opfordre Teknik- og Miljøforvaltningen, der har ansvaret for det kommunale byrum, til at iværksætte nye præventive tiltag.

Jeg vil også videresende dit forslag om at inddrage CMP's Havnekontor til Teknik- og Miljøforvaltningen, da ansvaret for byens skulpturer også ligger i Teknik- og Miljøforvaltningen.

Med venlig hilsen

Carl Christian Ebbesen

Københavns Rådhus
1599 København V

Telefon
33 66 23 20

E-mail
borgmesteren@kff.kk.dk

www.kk.dk

Jens Peter Munk

Fra: Maiken Lundgaard Hansen
Sendt: 13. juni 2017 10:42
Til: Jens Peter Munk; Jens Ole Juul
Emne: VS: den lille havfrue

Kære Jens Ole og Jens Peter

Tak for oplysningerne.

Offentlige myndigheder er generelt begrænset i deres adgang til at foretage tv-overvågning af områder med almindelig offentlig færdsel, f.eks. kan kommuner ikke af hensyn til generel kriminalitetsforebyggelse tv-overvåge pladser og torve.

Vi kan dog i et omfang tv-overvåge vores egne bygninger af hensyn til at beskytte kommunens ejendom og værdier mod tyveri, hærværk og graffiti. Datatilsynet anerkender ligeledes, at det i forhold til værdifulde genstande, eksempelvis en kommunalt ejet skulptur i et frit tilgængeligt område, kan være nødvendigt at foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.

En sådan overvågning af f.eks. den lille havfrue, kan accepteres under forudsætning af, at andre mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og at overvågning af arealer i direkte tilknytning til den værdifulde genstand så vidt muligt undgås eller i hvert fald begrænses mest muligt. Heri ligger, at antallet af kameraer begrænses, og at kameraerne fokuseres på genstanden.

Antallet af hændelser rettet mod den lille havfrue er jo en del, hvis man anskuer det over en lang tidsperiode, men man kan dog ikke sige, at det er hverdagskost med alvorlige hændelser.

På trods af, at der tidsmæssigt er lang mellem hændelserne, vurderer jeg dog, at vi i lyset af den lille havfrues værdi, såvel økonomisk og som symbol og dermed hendes brandingmæssige værdi for såvel byen som for DK, kan forsvare, at der opsættes tv-overvågning af hende, såfremt det må antages at have en effekt, og såfremt det vurderes, at være hensigtsmæssigt.

Inden i evt. iværksætter en overvågning, skal jeg anbefale, at I overvejer følgende:

1. Vil tv-overvågning have nogen effekt?
Hvis de gerningsmænd, der laver hærværk mod hende, typisk har politiske eller ideologiske motiver, vil et kamera så begrænse deres udfoldelser, eller vil de bare tage hætte på og måske optræde for kameraet? Hvis tv-overvågning vurderes at have en ringe effekt, vil jeg anbefale, at vi undlader tv-overvågning.
2. Hvilken kommunikativ effekt har det overfor turister og borgere, at der ved havfruen skiltes med, at der videoovervåges. Vil det påvirke brandet og billedet af DK som et lykkeligt lille land, og er det noget, som vi lader indgå i vurderingen. Jeg skal anbefale, at I kontakter kommunikation, inden I iværksætter en overvågning, så I i fællesskab kan vurdere, om midlet står mål med den evt. turismemæssige negative effekt, et sådan tiltag kan have.
3. Kan det her være en politisk varm kartoffel?

Såfremt kommunen vælger at iværksætte en sådan overvågning, så skal den selvfølgelig følge vores retningslinjer for overvågning, opbevaring og sletning af videooptagelser. Antallet af kameraer skal være begrænset, og der skal skiltes tydeligt ved og omkring den lille havfrue, ligesom overvågning som udgangspunkt skal være rettet mod selve statuen og ikke de omkringliggende færdselsarealer.

Med venlig hilsen

Maiken Lundgaard Hansen
Specialkonsulent
Jura og Strategisk Indkøb

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
TMF Stab

Njalsgade 17, 1
Postboks 457
2300 København S

Mobil 3046 1705
E-mail e92h@tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Jens Peter Munk
Sendt: 12. juni 2017 08:51
Til: Maiken Lundgaard Hansen
Emne: VS: den lille havfrue

Kære Majken,

Det er ikke så enkelt at svare på, for det er jo ikke noget der sker efter et bestemt mønster. Men jeg har kopieret listen over de alvorligste hærværkshændelser gennem årene, som måske kan give et fingerpeg:

- september 1961 blev figuren iført BH og trusser af maling og håret blev malet rødt. Efterfølgende blev der sat projektorbelysning på monumentet for at mindske faren for hærværk. Denne blev dog jævnligt udsat for hærværk, hvorfor anlægget etableredes på en højere mast.
- 28. april 1963 blev figuren overmalet med rød mønjemaling.
- 24. april 1964 blev statuens hoved savet af, hvorefter et nyt hoved blev støbt. En reparation og forbedring af projektorbelysningen blev udført.
- 18. juni 1964 blev hun overhældt med mønje og fik en jakke på.
- 22. september 1968 blev hun bemalet i fire farver.
- 16. januar 1969 blev hun overhældt med hvid maling.
- 12. august 1971 blev hun bemalet med blå.
- 14. november 1971 gav NOAH hende gasmaske på.
- 6. februar 1972 blev hun bemalet med blågrøn maling.
- 19. juli 1973 blev havfruen overhældt med maling.
- 15. juli 1976 blev figuren overmalet (sammen med 12 andre af byens statuer).
- September 1979 blev hun malet på ansigt og lår med sølvspray.
- Februar 1980 blev hun overmalet.
- 22. juli 1984 savede to unge mænd højre arm af figuren. Den blev senere afleveret til politiet i Gentofte. Hærværket var begået i fuldskab.
- 5. august 1990 forsøgte man på ny at save hendes hoved af, men man nåede dog kun at lægge et 18 cm stort snit i nakken.
- Marts 1992 graffitiangreb.
- Januar 1998 mistede hun endnu en gang hovedet. Det blev dog senere afleveret til TV-Danmark og atter påsvejet af Leif Jensens Broncestøberi.
- 11. september 2003 blev hun forsøgt sprængt i luften. Hun væltede i vandet og fik en bule i hovedet, og sprængladningen læderede et parti ved knæene, der kom et hul i det ene ben og buler på overfladen opstået af slag fra sprængladningen indefra. Endvidere var der revner ved sammensvejsninger på arme og ben. Også stenen, hun sidder på, blev beskadiget. Leif Jensens Broncestøberi udbedrede skaderne. Der blev støbt nye knæ, ny næsetip og ny læbe til figuren, og hovedets facon, som var slået skævt efter faldet i vandet, blev rettet op. Desuden blev de buler ud,

hun havde fået indefra på grund af sprængningen, ligesom alle ridser og skrammer blev fjernet. Endelig blev hun genpatineret over det meste af kroppen.

- Primo marts 2007 blev figuren som en sympatierklæring for Ungdomshuset på Jagtvej 69 malet lyserød.
- 15. maj 2007 blev hun malet rød i ansigtet.
- 30. maj 2017 blev hun malet rød i protest mod grindedrabene på Færøerne.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Jens Ole Juul

Sendt: 8. juni 2017 16:08

Til: Jens Peter Munk

Emne: Fwd: den lille havfrue

Vil du svare hende

Sendt fra min iPad

Start på videresendt besked:

Fra: Maiken Lundgaard Hansen <E92H@tmf.kk.dk>

Dato: 8. juni 2017 kl. 15.53.36 CEST

Til: Jens Ole Juul <jenjuu@tmf.kk.dk>

Emne: den lille havfrue

Hej Jens Ole,

Vi har ikke glemt din forespørgsel.

Jeg ser på den og vender tilbage til dig, men jeg skal bede dig oplyse, hvor ofte er der reelt problemer med hærværk mod den lille havfrue?

Med venlig hilsen

Maiken Lundgaard Hansen

Specialkonsulent
Jura og Strategisk Indkøb

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
TMF Stab

Njalsgade 17, 1
Postboks 457
2300 København S

Mobil 3046 1705
E-mail e92h@tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

KØB ABONNEMENT

LOG IND

KRIMI

Den lille Havfrue udsat for hærværk - gerningsmand efterlod mystisk besked

KATRINE FREDERIKKE WANDRUP

FØLG ▶

🕒 14. JUN. 2017 - 7.29

Sådan ser Den Lille Havfrue ud onsdag morgen efter nattens hærværk. Foto: Bax Lindhardt

Statuen Den Lille Havfrue er endnu engang blevet udsat for hærværk. Denne gang er blå og hvid maling blevet hældt ud over figuren.

I et tweet efterlyser Københavns Politi en spinkel, 170 cm høj pige.

Københavns Politi
@KobenhavnPoliti

Følg

I nat blev Den lille Havfrue malet blå/hvid. På jorden stod "Befri Abdulle". Spinkel pige, 170 cm, lyst hår søges. Ikke yderligere. #politidk

07.20 - 14. Jun 2017

18 32

Anmeldelsen kom ind 04.51, og det var anmelderen, der havde set pigen løbe fra stedet, oplyser Michael Andersen, vagthavende ved Københavns Politi, til BT.

På jorden ved siden af statuen havde gerningsmanden skrevet 'Befri Abdulle'. Politiet ved endnu ikke, hvem Abdulle er, men Michael Andersen fortæller, at de indtil videre har gennemført de sociale medier for ledetråde.

»Men det er gisninger indtil videre,« siger han.

Det er ikke mere end et par uger siden den lille havfrue sidst var udsat for hærværk. Her overhældte gerningsmændene hende med rød maling.

Artiklen fortsætter efter billedet

Artiklen fortsætter efter billedet

MERE FRA

[Prøv gratis i 30 dage ▶](#)

Axel bryder massivt tabu: Mænd vil hellere putte toiletteppe i bukserne end at tale med lægen

Hvordan holder man en 100-års fødselsdag? Sådan gør Lise Nørgaard

Rørende afsked med et fyrtårn: Niels Helveg Petersen er bisat

Søs Marie Serup om Løkkes store plan: Den gemmer på en politisk bombe

14. JUN. 2017 KL. 12.06

TEMA HÆRVÆRK MOD DEN LILLE HAVFRUE[9 ARTIKLER \(/NYHEDER/TEMA/HAERVAERK-MOD-DEN-LILLE-HAVFRUE\)](#)

DF efter dobbelthærværk: Den Lille Havfrue skal videoovervåges

For anden gang på få uger er Den Lille Havfrue blevet overmalet.

Natten til onsdag d. 14. juni 2017 har ukendte gerningsmænd overmalet Den lille Havfrue med blå og hvid maling. (Foto: BAX LINDHARDT © Scanpix)

Af **Per Bang Thomsen** (<mailto:tpth@dr.dk>)

Det er "chokerende" og "afstumpet", at Den Lille Havfrue for anden gang på godt to uger er blevet overmalet af ukendte gerningsmænd.

Det mener Københavns kulturborgmester, Carl Christian Ebbesen (DF), der nu vil have den københavnske turistattraktion videoovervåget for at undgå lignende hærværk i fremtiden.

- Det er en vandalisme, som ikke hører nogle steder hjemme i Danmark. Den Lille Havfrue er et nationalklenodie, og derfor er det chokerende og afstumpet, at man vil bruge den til at sprede politisk propaganda, siger han.

LÆS OGSÅ: [Den Lille Havfrue udsat for hærværk igen: Malet blå og hvid](#)

[\(/nyheder/indland/den-lille-havfrue-udsat-haervaerk-igen-malet-blaa-og-hvid\)](#)

Efter hærværket den 30. maj, hvor ukendte gerningsmand malede Edvard Eriksens verdensberømte statue rød, tog kulturborgmesteren kontakt til Københavns Politi for at høre om mulighederne for videoovervågning.

- Jeg mener, at videoovervågning kan være med til at have en præventiv effekt og samle bevismaterialer ind, hvis det skulle ske igen. Jeg håber selvfølgelig også, at det er politiets vurdering, siger han.

Carl Christian Ebbesen venter nu på politiets vurdering, før han vil fremsætte et forslag om videoovervågning i Københavns Kommune.

LÆS OGSÅ: [Borgmester om havfrue-hærværk: Så afstumpet som det overhovedet kan være](https://nyheder/indland/borgmester-om-havfrue-haervaerk-saa-afstumpet-som-det-overhovedet-kan-vaere) ([/nyheder/indland/borgmester-om-havfrue-haervaerk-saa-afstumpet-som-det-overhovedet-kan-vaere](https://nyheder/indland/borgmester-om-havfrue-haervaerk-saa-afstumpet-som-det-overhovedet-kan-vaere))

Ifølge Datatilsynet under Justitsministeriet kan offentlige myndigheder som en kommune godt selv installere videoovervågning ved værdifulde skulpturer for at forebygge eksempelvis hærværk og kriminalitet, så længe de oplyser om det og overholder persondatalovens regler.

- En sådan overvågning (af værdifulde skulpturer, red.) accepterer Datatilsynet under forudsætning af, at andre mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og at overvågning af arealer i direkte tilknytning til den værdifulde genstand så vidt muligt undgås eller i hvert fald begrænses mest muligt, står der på [tilsynets hjemmeside](https://www.datatilsynet.dk/offentlig/tv-overvaagning/mulighed-for-tv-overvaagning/) (<https://www.datatilsynet.dk/offentlig/tv-overvaagning/mulighed-for-tv-overvaagning/>).

Københavns Politis presseafdeling bekræfter over for DR Nyheder, at politiet er i gang med at undersøge mulighederne for videoovervågning ved Den Lille Havfrue.

Der er dog endnu ikke taget endelig stilling til det, understreger Københavns Politi.

14. JUN. 2017 KL. 07.29 | OPDATERET 14. JUN. 2017 KL. 08.03

TEMA HÆRVÆRK MOD DEN LILLE HAVFRUE

› [9 ARTIKLER \(/NYHEDER/TEMA/HAERVAERK-MOD-DEN-LILLE-HAVFRUE\)](#)

Den verdensberømte statue på Langelinie er for anden gang på kort tid blevet udsat for hærværk.

Af **Per Bang Thomsen** (<mailto:tpth@dr.dk>)

Den Lille Havfrue er i nattens løb blevet malet blå og hvid. Det oplyser Københavns Politi på Twitter.

På jorden foran statuen stod der ifølge politiet "Befri Abdulle". Politiet leder nu efter en spinkel pige på cirka 170 cm, oplyser de på det sociale medie.

Til [Ekstra Bladet](http://ekstrabladet.dk/112/den-lille-havfrue-udsat-for-nvt-haervaerk/6707064) (<http://ekstrabladet.dk/112/den-lille-havfrue-udsat-for-nvt-haervaerk/6707064>) oplyser vagtchef ved Københavns Politi Michael Andersen, at det var en hundelufter, som i nat opdagede en person, der var i gang med at male havfruen.

På nuværende tidspunkt er der ingen anholdte i sagen, og politiet oplyser på Twitter, at de har færdiggjort deres arbejde og at Københavns Kommune nu er i gang med at vaske malingen af statuen.

Den ikoniske statue på Langelinje i København er for anden gang på et par uger blevet udsat for hærværk. (Foto: BAX LINDHARDT © Scanpix)

Det er ikke mere end godt to uger siden, den 30. maj, at den verdensberømte statue senest blev udsat for hærværk.

Her blev der hældt rød maling ud over Den Lille Havfrue, og på asfalten foran statuen var der blevet skrevet: "Danmark defend the Whales of the Faroe Islands" - på dansk: "Danmark, beskyt Færøernes hvaler".

Malingen blev hurtigt vasket af, men billederne af den røde havfrue gik verden rundt.

LÆS OGSÅ: [ARKIV Den Lille Havfrue er blevet malet, sprængt og halshugget](#)

[\(/nyheder/indland/arkiv-den-lille-havfrue-cr-blevet-malet-spraengt-og-halshugget\)](#)

Tidligere har den 175 kilo tunge statue, som billedhuggeren Edvard Eriksen lavede i 1913, fået savet sit hoved af to gange.

Derudover har hun mistet sin arm, og i 2003 sprængte ukendte gerningsmænd hende væk fra hendes plads på stenen ved Langelinie. Der kom flere huller i bronzen, men statuen blev restaureret og sat tilbage på Langelinie.

Ved siden af det er hun blevet iklædt en burka, svenske og norske fodboldlandsholdstrøjer samt en nissehue.

Turisterne tager billeder af den nymalede havfrue. (Foto: Sabrina Bojsen Møller © DR Nyheder)

Somalisk ultimatum i Abdull

**Der bliver ingen
hjemsendelse af
somaliere, medmindre
den retspsykiatriske fange
Abdulle bliver løsladt, siger
somalisk ambassadør.**

TVANGSANBRAGT

FRANK HVILSOM

Pol. 15/6-17

Danmark skal først løslade den 36-årige Abdulle Ahmed, før Somalia vil indgå en aftale om at modtage udviste somaliske statsborgere fra Danmark.

Det er den kontante melding fra den nye somaliske regering til de danske myndigheder. Kravet blev overbragt af landets EU-ambassadør, Ali Faqi, på et 20 minutter langt møde med Danmarks EU-ambassadør i Bruxelles i starten af juni.

Somalia har tidligere meldt ud, at der ikke eksisterer nogen aftale med Danmark om hjemsendelser. Nu er den danske regerings erklærede mål om at kunne tvangshjemsende somaliere, som ikke længere har lovligt ophold, blevet knyttet tæt til Somalias krav om at frigive Abdulle Ahmed.

»Jeg har bogstaveligt talt sagt til den danske ambassadør, at der ikke bliver nogen aftale vedrørende flygtninge, som skal returneres tilbage til Somalia, så længe Abdulles sag ikke er løst«, siger ambassadøren til Politiken.

Danmarks EU-ambassadør, Louise Bang Jespersen, bekræfter mødet med Ali Faqi, og at temaet var en personsag.

Indespærret i Slagelse

Abdulle Ahmed er retspsykiatrisk patient og er på 16. år spærret inde på den topsikrede retspsykiatriske institution Sikringen ved Slagelse. Hans sag blev tidligere på året et højdiplomatisk tema mellem de to lande, da Ali Faqi på vegne af Somalia krævede ham udleveret og hyrede en dansk advokat til at varetage kravet. De

danske myndigheder har imidlertid ikke ønsket at imødekomme ønsket.

Abdulle Ahmeds forældre mener, at deres søn uretmæssigt fastholdes i et behandlingsforløb uden effekt. Sagen er flere gange blevet beskrevet i mediernes og følges tæt af somaliske miljøer i Europa. Ombudsmanden kritiserede i 2009 behandlingen af den dengang 27-årige mand.

Somalia ser sagen som en dansk krænkelse af menneskerettighederne, understreger ambassadøren. Han vil nu rejse den internationalt på et møde mellem EU-parlamentet og organisationen af afrikanske, caribiske og stillehavslande.

Ifølge Martin Lemberg-Pedersen, der er migrationsforsker ved Aalborg Universitet, sker der ofte en total sammenblan-

ding

hinan

nå fre

»De

mand

rigtig

ler, d

mark

Jus

med

perso

ver, a

bejde

lia. D

fra d

frank

Eks

Tem

Somalia vil kæmpe for Abdulles rettigheder

Danmark vil sende kriminelle tilbage til Somalia, men vil ikke tale om den 36-årige Abdulle Ahmeds isolation på Sikringen. Det hænger ikke sammen, siger somalisk ambassadør.

FRANK HVILSOM

Der kom igen skub i sagen, da Abdulle Ahmeds mor i løbet af året fik et møde med Somalias nylagte præsident, Mohamed Abdullahi Mohamed.

Det var under en somalisk regeringskonference i London.

Sammen med sin udenrigsminister og den somaliske EU-ambassadør, Ali Faqi, lyttede præsidenten til den lille mørklædte kvinde, som to gange om måneden året rundt ringer på dørklokken ved det stålhegn, der løber rundt om den lukkede murstensbygning Sikringen i Slagelse i Danmark.

Danmark. Men eftersom de danske myndigheder ifølge ambassadøren ikke har vist tegn på imødekommenhed, har den somaliske regering sat pres på sagen ved utvetydigt at meddele Danmarks EU-ambassadør, at hede danske ønsker om hjemsendelse af genbehandlede somaliske flygtninge ikke bliver til noget, så længe der ikke er forhandlinger om Abdulle Ahmeds frigivelse.

Kravet er seriøst ment, understreger ambassadøren, men skal løses i diplomatisk fredsommelighed.

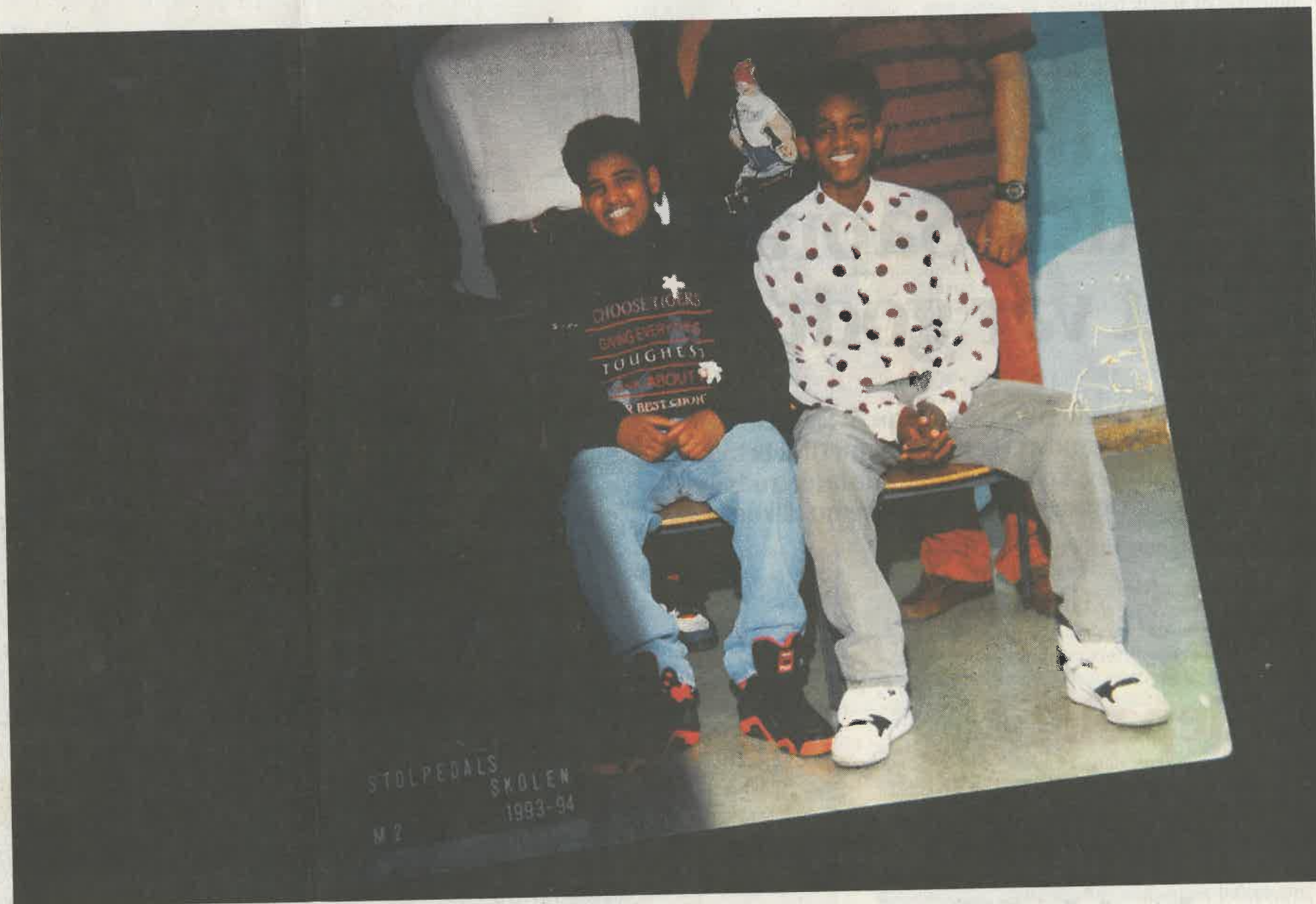
»Vores strategi er, at vi ikke vil være vrede på det danske system, men søge en diplomatisk løsning for denne indsatte. Vi vil gerne have offentlighed omkring det, vi vil gerne have det ud, så vi kan finde frem til en konsensus om, at Abdulle kan blive sendt tilbage til Somalia, og forældrenes ønske kan blive opfyldt«, siger han.

Kritik fra Ombudsmanden

Behandlingen af Abdulle Ahmed har gennem årene påkaldt sig stor opmærksomhed.

Europarådets Torturkomité har i 2008 erklæret behandlingen i strid med menneskerettighedskonventionen. I 2009 kritiserede Ombudsmanden en omfattende brug af tvangsfiksering af den dengang 27-årige mand.

Dokumenter har vist, at somalieren er

KLASSEFOTO. Abdulle Ahmed (til venstre) fotograferet med sin bror i skolen. Abdulle kunne godt lide matematik, fortæller broren. Foto: Jacob Ehrbahn

»Vi lytter til, hvad forældrene fortæller os. De mener, at deres dreng bliver tortureret. Vi ønsker oplysninger fra den danske regering om, hvad der foregår i Abdulle Ahmeds liv. Han har ikke noget dansk pas, han er somalisk statsborger, så vi kæmper for Abdulles rettigheder, fordi det er, hvad forældrene vil have. De vil have deres søn til Somalia«, siger ambassadøren.

me år overført til det psykiatriske behandlingssted Sikringen, som huser nogle af landets mest sindssyge og farlige kriminelle. Det skete i medfør af et såkaldt farlighedsdekret, som blev udstedt af Justitsministeriet på anbefaling fra lægerne. De havde diagnosticeret ham som psykotisk og skizofren.

Behandlingsdommen blev ophævet i 2009 af retten i Holbæk, men Justitsministeriet opretholdt farlighedsdekretet.

Abdulle Ahmed er ikke brandstifter, han har ikke slået ihjel eller voldtaget nogen. Alligevel er han formentlig den, som har siddet længst tid i Sikringen, hvor gennemsnitsanbringelsen ifølge Region Sjælland, som driver institutionen, er 5-6

jelse« ikke ville give sit samtykke til advokatens engagement.

Manglende samtykke har siden været begrundelsen for, at ingen danske myndigheder vil udtale sig i sagen.

Afvisningen er et centralt tema for den somaliske regeringsrepræsentant.

»Det er et åbenlyst paradoks, at de danske myndigheder på den ene side tillægger Abdulle evnen til grundig overvejelse mens man på den anden side

læger mener, at han er farlig for samfundet?

»Vi ønsker heller ikke, at han skal frigives i Danmark. Vi ønsker, at han hurtigt skal til Somalia, hvor familien har et hus. Moren mener, at der findes andre former for terapi, som kan fungere«.

Er det fair over for de danske myndigheder at blande spørgsmål om tvangsendelser sammen med Abdulles internering?

»Hvis du spørger om lov til at sende kriminelle tilbage til Somalia, og man ikke vil tale om denne unge mands tilbageholdelse på en mental institution, bliver det svært at forhandle med Danmark. Så kommer der ikke nogen aftale«, siger Ali Faqi.

20. december sidste år afviste Justitsministeriet et ønske fra EU-parlamentet om

“
Jeg kan forstå, at den slags ting kan foregå i Nordkorea, men ikke i Danmark
”
Ali Faqi, EU-ambassadør

tidninger et liv med tvangsbemærkning blandt landets aller mest sindssyge og farlige kriminelle.

Efter mødet med moren fik Ali Faqi en klar besked, fortæller han.

»Præsidenten sagde til mig: Få den dreng tilbage til Somalia«.

I marts havde Ali Faqi i en artikel i Politiken krævet Abdulle Ahmed udleveret fra

mængder langt større end andre, og han har modtaget talløse elektrochok.

Gennem de i alt 18 år, Abdulle Ahmed har været i kontakt med det psykiatriske system, har hans forældre og brødre protesteret mod anbringelsen og forsøgt at genvinde kontrollen over ham.

Ali Faqi har været involveret i Ahmeds sag de sidste 3 år, forklarer han.

Da han var 15, mente lægerne at se tegn på sindslidelse og ordinerede antipsykotisk medicin og indlæggelse på et psykiatrisk hospital. Siden har Abdulle Ahmed ikke været ude af behandlingssystemet.

I 2001, 20 år gammel, modtog han en behandlingsdom for vold mod en plejer. Efter yderligere et overfald blev han sam-

Efter grundig overvejelse

I begyndelsen af året hyrede Somalia den danske advokat Erbil Kaya til at repræsentere sig i en udleveringssag, men advokaten kan ikke få adgang til Abdulle Ahmed.

Det blev skriftligt afvist af Sikringens overlæge, Per Balling, med henvisning til, at Abdulle Ahmed »efter grundig overve-

lse kun hemmelighedskræmmeri fra de danske myndigheder. Vi ved ikke, hvad der er op og ned. Vi får ikke noget svar. Kun henvisning til manglende samtykke. Jeg kan forstå, at den slags ting kan foregå i Nordkorea, men ikke i Danmark«, siger Ali Faqi.

Må Somalia ikke respektere, at de danske

Ministeriet havde bedt Abdulle Ahmed om samtykke til at informere parlamentet.

Ifølge ministeriet ønskede Abdulle Ahmed imidlertid ikke, »at EU-parlamentet skal vide noget om hans personlige forhold«.

frank.hvilsom@pol.dk

Ekspert: Der er gået studehandel i flygtningehjemsendelser

FRANK HVILSOM

Europæiske landes iver efter at hjemsende asylsøgere, som ikke længere har lovligt ophold, har udviklet et marked for handler og aftaler, hvor emner som bistandshjælp, olie og menneskerettigheder kommer i spil, selv om de umiddelbart intet har med hjemsendelsessagerne at gøre.

Martin Lemberg-Pedersen, migrationsforsker ved Global Refugee Studies ved Aalborg Universitet, peger på, at det somaliske krav om udlevering af den 36-årige sikringsfange Abdulle Ahmed er et ekstremt eksempel på, hvordan aftaler kan flyde rundt i et krydsfelt mellem juridiske krav og realpolitiske ønsker. Et andet eksempel findes i forhold til Afghanistan.

»Selv om situationen i Afghanistan er usikker, indgik EU en hjemsendelsesaftale med Afghanistan for nylig, hvor bistandsmidler pludselig blev hevet ind som forhandlingsobjekt. På tilsvarende måde er det ganske tydeligt, at situatio-

nen i Somalia er usikker«, siger han.

Somalia vil ikke tale om udsendelsesaftaler, før Danmark løser sagen med en somalisk statsborger, som de vil have udleveret?

»Det er et uskønt eksempel på denne købmandsmentalitet, som ser ud til at præge rigtig mange tilbagesendelsesaftaler, som bliver lavet - ikke bare for Danmark, men generelt på europæisk plan. Rundtomkring bliver der indgået studehandel, hvor man knytter forskellige emner sammen, som ikke umiddelbart har noget med hinanden at gøre«.

»Ofte er der klar asymmetri mellem landenes magt, hvor én part presser på, og en anden presses. Det kan for eksempel være bistandshjælp, som Danmark skruer på for at kunne tvinge hjemsendelsesaftaler igennem. Det kan også være olie, som Italien og Libyen har arbejdet med. Malta og Italien har også indgået uigennemsigtige aftaler om tilbagesendelser«.

»Dette er så et eksempel på, at den nye somaliske regering gør det, som de europæiske lande normalt gør den modsatte

vej. De stiller krav og knytter forskellige sager sammen til en hjemsendelses- og udsendelsesaftale«, siger migrationsforskeren.

Støjberg har ingen aftale

Politiken beskrev i april, hvordan den danske regering var af den opfattelse, at den havde en 'uformel' aftale med Somalia om hjem- og tvangsudsendelser af somaliske statsborgere fra Danmark. Regeringen har et stærkt ønske om at kunne hjemsende somaliere, som ikke længere har lovligt ophold i Danmark.

Udlændingemyndighederne genbehandler i øjeblikket 800 herboende somaliere opholdsgrundlag. 2 er udvist.

Men i juni stod den somaliske EU-ambassadør, Ali Faqi, imidlertid frem på sin regerings vegne og afviste åbent og kategorisk, at der skulle eksistere en aftale om ufrivillig hjemsendelse mellem Danmark og Somalia.

»Vores land støtter ikke uformelle aftaler. De er ikke juridisk bindende«, sagde Ali Faqi ved den lejlighed.

Migrationsforsker Martin Lemberg-Pedersen mener, at det i den aktuelle sag om Abdulle Ahmed er relevant at spørge, om det er ansvarligt at åbne for forhandlinger om hundreder af hjemsendelser gennem en enkelt somaliers frigivelse.

Har Somalias udspil nogen gang på jord?

»Det her sker allerede i stor stil. Selv om det slet ikke er indlysende, at det er en måde at løse problemer eller sikre bæredygtig udvikling i landene på, så er det ofte den slags ting, som kommer til at afgøre hjemsendelser«.

»På dansk og europæisk plan foregår hele tiden forskellige former for forhandlinger, uden for mediernes opmærksomhed. Her har Somalia så bare valgt at være åben omkring processen, og det passer ikke de europæiske lande, fordi de uted til typisk giver indtryk af, at deres politik er drevet af værdier og principper«, siger han.

Eksponerer markedet

Den somaliske EU-ambassadørs udmelding eksponerer markedet for handler

SAGEN KORT

Somalia-sagen og Abdulle-forløbet

I marts krævede den somaliske EU-ambassadør, Ali Faqi, at Danmark udleverer den 36-årige frihedsberøvede retspsykiatriske patient og somaliske statsborger Abdulle Ahmed. Samtidig genbehandler de danske myndigheder 800 herboende somaliere opholdsgrundlag.

I starten af juni afviste Somalias EU-ambassadør, at der eksisterer en aftale om hjemsendelse af somaliere. Det fastholder den danske regering, at der gør.

Nu knytter Somalia de to historier sammen med et krav om, at ingen hjemsendelsesaftale kan forhandles, før Danmark frigiver Abdulle Ahmed.

om hjemsendelser, siger Martin Lemberg-Pedersen.

»Og det taler jo lidt ind i problemstillingerne om, hvorvidt der er en formel eller uformel aftale mellem Danmark og Somalia. Disse mere eller mindre officielle forhandlinger, som hele tiden pågår, mudrer det jo til, så det faktisk nogle gange er svært at sige, hvad der rent faktisk findes af aftaler«.

Det er det, ambassadøren er gået i rette med i sine tidligere udmeldinger?

»Han siger, at hvis der er en uformel aftale, så accepterer man den ikke. Det er hans måde at sige, at det kan godt være, at I har forhandlet, men vi har ikke sagt ja til noget, og så smider han denne somaliske statsborger ind, og så bliver det uskønt«, vurderer Martin Lemberg-Pedersen.

Ser du et forsøg på købmandshandel?

»Det viser, hvordan denne realpolitiske købmandsånd påvirker. Jeg er meget bekymret for, at menneskelige vilkår og individuelle rettigheder bliver trængt i baggrunden i mange af disse aftaler«.

frank.hvilsom@pol.dk

Udsalg hos Asmus

Starter torsdag den 15. juni kl. 10.00

FRASORT. SOMMERBUKSER LANG OG PIRAT **500,-**

FRASORT. T-SHIRT **-30%**

FRASORT. KJOLER OG NEDERDELE **-50%**

SOMMERSTRIK **-40%**

BRAX BUKSER LANGE
1 par **699,-**
2 par **1200,-**

Regnjakker kort model før 1299,- lang model før 1499,-
NU KUN 500,-

asmus
KUN TIL DAMER
www.asmus-lyngby.dk
Lyngby Hovedgade 39 - ved Danske Bank - 2800 Kgs. Lyngby - Tlf. 3216 1290

KØB 3 HØJBEDE OG FÅ LEVERET 4
Galvaniserede højbede, 60x60 cm. Højde 25 cm.
Pluspris pr. stk. 358 kr. Pris uden abonnement pr. stk. 419 kr.
Sælges kun online på politiken.dk/plus

Forbehold for trykfejl og udsolgte varer. **POLITIKEN PLUS**

Jens Peter Munk

Til: Stina Duelund Pedersen
Emne: SV: Den lille havfrue

Kære Stina,

Du kan svare, at vi er i gang med at undersøge mulighederne for videoovervågning, men endnu ikke har taget nogen beslutning, da der er særlige regler for offentlige myndigheders mulighed for overvågning. Det skal også afvejes, om effekten står mål med etablering og drift af et sådant anlæg.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk
Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

-----Oprindelig meddelelse-----
Fra: Stina Duelund Pedersen
Sendt: 15. juni 2017 13:02
Til: Jens Peter Munk
Emne: Den lille havfrue

Kære Jens Peter

Jeg er blevet kontaktet af Wonderful Cph, som er blevet kontaktet af en tysk avis der stiller en masse spørgsmål om København - bl.a. om den lille havfrue er overvåget - set i lyset af det hærværk hun er udsat for.
Kan du hjælpe mig med at opklare det og nogle ord på hvorfor ikke eller hvorfor vi overvåger?

Mange hilsner
Stina
Byrumsforvalter
Byens Drift Indre

Jens Peter Munk

Emne: SV: RØDT OMSLAG SV: Rådhusbestilling 2017-0237065 VS: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Kære Karin,

Svaret er OK for mig. Du behøver ikke skrive både "som situationen er nu" og "på nuværende tidspunkt", for det er dobbeltkonfekt. Du kan nøjes med et af udtrykkene.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Karin Engqvist Johnson

Sendt: 16. juni 2017 12:05

Til: Jens Peter Munk; Jens Ole Juul; Helle Holsøe

Cc: Kenneth Tønnes Hansen

Emne: RØDT OMSLAG SV: Rådhusbestilling 2017-0237065 VS: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Prioritet: Høj

Hej Jens Peter, Jens Ole og Helle

Jeg kan godt forstå, at det er svært at give input, hvis man ikke ved, hvad man skal svare. Men uanset hvor svært vi synes, **det er**, må vi ikke lade være med at svare på borgerhenvendelser – og slet ikke når de kommer som rådhusbestillinger. Jeg tænker, at I mente, borgeren har fået svar fra KFF, og vi har ikke mere at tilføje. Men vi kan ikke undslå os, når en forvaltning oversender til os. Så har borgeren fået sat i udsigt, at der kommer et svar fra os. Jeg siger det ikke for at være helt skolemesteragtig med knold i nakken og brillerne skubbet ned på næsen, men vi må simpelthen ikke.

Jeg har talt med Jon. Han har talt med politiet i går og kan stå inde for, hvad vi svarer vedr. dem. Det er også Jons vurdering, at vi ikke vil overvåge. Jeg har ud fra det strikket et udkast sammen. Jeg har fri på mandag, hvor vi har svarfrist, så hvis I ikke kan nå at godkende og returnere til mig i dag, må I returnere med Helles autosignatur til **KENNETH senest på mandag 19/6 kl. 12.**

Mvh
Karin

Kære Erik Bangsholt

Tak for din henvendelse fra den 30. maj 2017 til kultur- og fritidsborgmester Carl Christian Ebbesen om at videoovervåge Den lille havfrue. Din henvendelse blev oversendt til Teknik- og Miljøforvaltningen, og du får svar fra mig, fordi din henvendelse hører under mit ansvarsområde i forvaltningen.

Det er forkasteligt, at byens monumenter og klenodier ikke kan få lov til at stå i fred til glæde for københavnernes og byens gæster. Videoovervågning er en mulighed, som vi er opmærksomme på findes. Som situationen er nu, mener vi ikke, at videoovervågning er et middel, vi skal tage i brug på nuværende tidspunkt. Vi er usikre på, om overvågning vil have den ønskede effekt. Hvis man vil øve hærværk, skal man nok finde en metode til det – fx at maskere sig. Når det er sagt, er hærværket noget, som forvaltningen tager alvorligt, og vi følger situationen tæt.

Konkret vedrørende den sidste handling mod Den lille havfrue kan jeg fortælle dig, at vi er i dialog med politiet, som har oplyst, at de følger nogle tekniske spor.

Du er velkommen til at skrive til os på e-mail byensdrift@tmf.kk.dk, hvis du har flere spørgsmål, vi kan hjælpe dig med.

Med venlig hilsen

Fra: Jens Peter Munk
Sendt: 16. juni 2017 08:18
Til: Karin Engqvist Johnson
Emne: VS: Rådhusbestilling 2017-0237065 VS: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Kære Karin,

Se nedenstående korrespondance.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk
Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Jens Ole Juul
Sendt: 15. juni 2017 13:16
Til: Jens Peter Munk
Emne: SV: Rådhusbestilling 2017-0237065 VS: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Jeg mener heller ikke det kræver yderlige svar. Aftal det med Karin

Med venlig hilsen

Jens Ole Juul
Enhedschef
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 168
Postboks 394
2300 København S

Mobil 2270 6520

E-mail jenjuu@tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Jens Peter Munk

Sendt: 15. juni 2017 11:16

Til: Jens Ole Juul <jenjuu@tmf.kk.dk>

Emne: SV: Rådhusbestilling 2017-0237065 VS: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Karin har bedt mig om at sende svarinput, men efter min mening kalder borgerhenvendelsen ikke på et svar. Hvis det gør, er jeg usikker på, hvad der skal stå i sådan et svar. Jeg vil helst ikke rode mig ud i noget om videoovervågning, før vi er helt skarpe på, hvad vi beslutter os for.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig

Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Jens Ole Juul

Sendt: 15. juni 2017 10:11

Til: Jens Peter Munk

Emne: SV: Rådhusbestilling 2017-0237065 VS: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Hvad er du i vildrede over??

Med venlig hilsen

Jens Ole Juul

Enhedschef

Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 168
Postboks 394
2300 København S

Mobil 2270 6520
E-mail jenjuu@tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Jens Peter Munk

Sendt: 15. juni 2017 10:01

Til: Jens Ole Juul <jenjuu@tmf.kk.dk>

Emne: VS: Rådhusbestilling 2017-0237065 VS: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Kære Jens Ole,

Og en mere. Nu er jeg ærligt talt lidt i vildrede med, hvad jeg skal svare...

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Karin Engqvist Johnson

Sendt: 12. juni 2017 15:01

Til: Jens Peter Munk

Cc: Jens Ole Juul

Emne: Rådhusbestilling 2017-0237065 VS: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Hej Jens Peter

Den lille havfrue igen, men ny vinkel – kameraovervågning.

Input til mig **senest torsdag 15/6 kl. 12, tak.**

Mvh
Karin

Fra: TMF-Forkontor

Sendt: 12. juni 2017 09:44

Til: FRH-JOURNAL TMF

Emne: VS: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Med venlig hilsen

Josephine Christina H Rasmussen

Borgmestersekretær
TMF Sekretariat

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen

Københavns Rådhus, Rådhuspladsen 1, 36
Postboks 444
1599 København V

Direkte 3366 2634
Mobil 2449 7748
E-mail cx31@tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Karin Palka

Sendt: 12. juni 2017 08:28

Til: TMF-Forkontor

Emne: Henvendelse fra Erik Bangsholt om Den Lille Havfrue

Vedlagt henvendelse fra Erik Bangsholt og Carl Christian Ebbesens svar.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fra: Jon Pape
Sendt: 18. juni 2017 17:34
Til: Helle Holsøe
Cc: Jens Ole Juul; Jens Peter Munk
Emne: Re: SV: Havfruen og video - jeg sender alligevel ikke en mail til Borgmesteren

Det betyder i praksis at vi har anmeldt sagen til politiet og hvis de finder/fanger gerningsmanden/-kvinden, at vi vil kræve erstatning.

Dbh Jon

Jon Pape
Serviceområdechef
Københavns Kommune, Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Den 16. jun. 2017 kl. 10.35 skrev Helle Holsøe <helleh@tmf.kk.dk>:

Hvad betyder det, at vi vil 'forfølge' sagen...?

Fra: Jon Pape
Sendt: 16. juni 2017 10:35
Til: Helle Holsøe; Jens Ole Juul; Jens Peter Munk
Emne: VS: Havfruen og video - jeg sender alligevel ikke en mail til Borgmesteren

Kære alle tre.

Se min mail nedenfor til Pernille Andersen og hendes svar til mig. Det er vigtigt, at I ved, at jeg blev ringet op af politiet i går, og svarede at vi som forvaltning vil forfølge sagen. I modsat fald ville de nemlig ikke undersøge de tekniske spor yderligere. Men det gør de altså.

Med venlig hilsen Jon

Jon Pape
Serviceområdechef
Byens Drift

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen

Islands Brygge 37, 118
Postboks 394
2300 København S

E-mail jonpap@tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Pernille Andersen
Sendt: 15. juni 2017 14:20
Til: Jon Pape
Cc: Anne-Mette Greve Olesen
Emne: Re: Havfruen og video - jeg sender alligevel ikke en mail til Borgmesteren

Kære Jon

Tak for orienteringen. Det er helt fint.

Hilsen Pernille

Sendt fra min iPad

Den 15. jun. 2017 kl. 13.56 skrev Jon Pape <jonpap@tmf.kk.dk>:

Kære Pernille.

Efter en god snak med Morten R og Helle H har jeg besluttet alligevel IKKE at sende en mail til borgmesteren om videoovervågning af havfruen. Morten R har forsikret mig om, at han står godt på sin holdning om at der ikke skal videoovervåges uden at han har brug for en melding fra forvaltningen. Min holdning er derfor, at vi – med udgangspunkt i det vi hidtil har set – ikke ser nogen grund til at gøre andet end det vi gør i dag, nemlig sørge for at afrense malingen som led i vores grafittibekæmpelse. Hvis der kommer hyppige hændelser i fremtiden kan vi blive nødt til at genoverveje vores stilling. Og med hensyn til vores holdning til videoovervågning af havfruen som er rejst af CC Ebbensgård, så vil vi sige, at sagen nu er politisk, og at vi derfor ikke vil blande os i debatten. Men hvis der kommer et medlemsforslag, vil vi undersøge tingene grundigt og på den baggrund komme med en indstilling til TMU.

Politiet har ringet, og spurgt, om vi som ejer af skulpturen vil 'press charges' som man jo siger i serierne. Det har jeg sagt ja til, da politiet i modsat fald ikke ville bruge ressourcer på at følge de tekniske spor de har.

Med venlig hilsen Jon

Jon Pape
Serviceområdechef
Byens Drift

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen

Islands Brygge 37, 118
Postboks 394
2300 København S

E-mail jonpap@tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Jens Peter Munk

Fra: Kenneth Tønnes Hansen
Sendt: 26. juni 2017 14:16
Til: Jens Peter Munk
Emne: VS: Brev fra borgmester Carl Christian Ebbesen vedr. Den Lille Havfrue
Vedhæftede filer: Brev til borgmester Morten Kabell vedr. Den Lille Havfrue.pdf; Scan fra Multifunktionsmaskine..pdf

Kære Jens Peter.

Vi har fået en hastebestilling på et borgmestersvar på baggrund af en henvendelse fra KFF borgmesteren vedr. hærværket mod den lille havfrue. (Henvendelserne fra KFF og politiet er vedlagt). Jeg har skrevet et udkast. Du må gerne vende tilbage hurtigst muligt med evt. bemærkninger?

Mvh
Kenneth

UDKAST

Kære Carl Christian

Mange tak for din henvendelse d. 23. juni 2017 angående ønske om iværksættelse af præventive tiltag i forhold til hærværk mod nationale klenodier og monomenter.

Jeg synes, at det er forkasteligt, at byens monomenter og klenodier, som for eksempel Den lille havfrue, ikke kan stå i fred til glæde for københavnernes og byens gæster. Jeg har talt med forvaltningen om sagen. Forvaltningen finder på nuværende tidspunkt ikke, at videoovervågning er et middel, der skal tages i brug. Forvaltningen betragter hærværket mod Den lille havfrue som værende planlagt, og her finder forvaltningen ikke videoovervågning vil opnå den ønskede effekt. Politiet udtrykker i sin tilbagemelding, at overvågning har en kriminalpræventiv effekt på spontant hærværk, men ikke på planlagte hærværk. Her er gerningsmændene formentlig maskeret, og i nogle tilfælde vil de forsøge at ødelægge overvågning. Jeg er derfor enig i forvaltningens betragtning, om at overvågning af vores monomenter og klenodier ikke er den bedste løsning til at forhindre hærværk.

Når det så er sagt, er hærværket noget, som både forvaltningen og jeg tager meget alvorligt, og forvaltningen er gået i dialog med politiet vedrørende hærværket mod Den lille havfrue.

Med venlig hilsen

Morten Kabell

Fra: Borgmesteren TMF
Sendt: 23. juni 2017 15:59
Til: Morten Kabell; Pernille Andersen
Cc: FRH-JOURNAL TMF
Emne: VS: Brev fra borgmester Carl Christian Ebbesen vedr. Den Lille Havfrue

Morten og Pernille: til orientering
FRH: til journalisering
Kh Helle

Fra: Borgmesteren Kultur
Sendt: 23. juni 2017 15:53
Til: Borgmesteren TMF
Emne: Brev fra borgmester Carl Christian Ebbesen vedr. Den Lille Havfrue

Med venlig hilsen

Carl Christian Ebbesen
Kultur- og fritidsborgmester

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen

Københavns Rådhus
1599 København V

Telefon 33 66 23 20

Email: borgmesteren@kff.kk.dk

www.kk.dk

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Borgmesteren

Borgmester Morten Kabell
Teknik- og Miljøforvaltningen
borgmesteren@tmf.kk.dk

23. juni 2017

Sagsnr.
2017-0226365

Dokumentnr.
2017-0226365-5

Kære Morten

Som bekendt blev Den Lille Havfrue overmalet natten mellem 29. og 30. maj 2017- og igen natten til 14. juni 2017.

Jeg har på den baggrund taget kontakt til Københavns Politidirektør Anne Tønnes, for at få politiets vurdering af om videoovervågning af nationale klenodier vil have den ønskede præventive effekt mod hærværk, samt om det kan hjælpe politiet med identifikation af gerningsmændene.

På baggrund af politiets tilbagemelding, som er bilagt mailen, vil jeg opfordre Teknik- og Miljøforvaltningen til at iværksætte nye præventive tiltag.

Med venlig hilsen

Carl Christian Ebbesen

Københavns Rådhus
1599 København V

Telefon
33 66 23 20

E-mail
borgmesteren@kff.kk.dk

www.kk.dk

Københavns Kommune
Kultur- og Fritidsforvaltningen

Borgmester Carl Christian Ebbesen

20. juni 2017
J.nr.: 0100-60190-00258-17
Sagsbehandler: kpe

LEDELSESSEKRETARIATET

Juridisk sektion
Politigården
1567 København V

borgmesteren@kff.kk.dk

Kære Carl Christian Ebbesen

Ved brev af 7. juni 2017 har du rettet henvendelse til Københavns Politi med baggrund i, at Den Lille Havfrue natten mellem den 29. og 30. maj 2017 blev udsat for hærværk. Du har i den forbindelse anmodet om Københavns Politis vurdering af, hvorvidt videoovervågning af Den Lille Havfrue og andre nationale klenodier vil have en præventiv effekt i forhold til at undgå hærværk, samt om videoovervågning kan hjælpe politiet med identifikation af gerningsmændene ved hærværk.

Indledningsvist kan det oplyses, at det er Københavns Politis opfattelse, at videoovervågning er et vigtigt element i efterforsknings- og opklaringsarbejdet.

Videoovervågning anvendes i så bredt omfang, som det er muligt i forbindelse med politiets efterforsknings- og opklaringsarbejde. Typisk vil videoovervågningsmateriale indgå i arbejdet med det formål at søge at klarlægge omstændigheder og kvalificere anmeldelser, herunder at dokumentere hændelsesforløbet før, under og efter gerningstidspunktet. Endvidere anvendes videoovervågningsmateriale til at identificere de implicerede og deres respektive roller, samt til at kortlægge flugtrute eller andet relevant bevægelsesmønster.

Det er endvidere Københavns Politis vurdering, at videoovervågning i visse tilfælde kan virke forebyggende. Eksempelvis i forhold til overvågning i nattelivet, hvor det kan virke præventivt på personers optræden, hvis de ved, at de bliver filmet.

Opsætning af videoovervågning ved Den Lille Havfrue og eventuelt ved andre nationale klenodier vurderes at kunne have en kriminalpræventiv virkning på gerningsmænd, som "her og nu" beslutter sig for at udøve hærværk, mens det ikke vurderes at have samme effekt på gerningsmænd, der har planlagt at udøve hærværk. Den sidste gruppe gerningsmænd vil formentligt maskere sig, og i nogle tilfælde vil de også forsøge at ødelægge den synlige overvågning, hvilket f.eks. er set på Christiania.

Side 2

Hvis gerningsmænd forøver hærværk uden at maskere sig og ikke ødelægger den synlige overvågning, vurderes politiets chancer - afhængig af lysforhold og billedkvalitet - for at opklare sagen via et brugbart foto at være meget højere, end hvis der ikke er videoovervågning.

Med venlig hilsen

Anne Tønnes
Politidirektør

FAKTA

Den lille havfrue - hærværk

Tidligere hærværk på Den lille havfrue:

- September 1961 blev figuren iført BH og trusser af maling og håret blev malet rødt. Efterfølgende blev der sat projektørbelysning på monumentet for at mindske faren for hærværk. Denne blev dog jævnligt udsat for hærværk, hvorfor anlægget etableredes på en højere mast.
- 28. april 1963 blev figuren overmalet med rød mønjemaling.
- 24. april 1964 blev statuens hoved savet af, hvorefter et nyt hoved blev støbt. En reparation og forbedring af projektørbelysningen blev udført.
- 18. juni 1964 blev hun overhældt med mønje og fik en jakke på.
- 22. september 1968 blev hun bemalet i fire farver.
- 16. januar 1969 blev hun overhældt med hvid maling.
- 12. august 1971 blev hun bemalet med blåt.
- 14. november 1971 gav NOAH hende gasmaske på.
- 6. februar 1972 blev hun bemalet med blågrøn maling.
- 19. juli 1973 blev havfruen overhældt med maling.
- 15. juli 1976 blev figuren overmalet (sammen med 12 andre af byens statuer).
- September 1979 blev hun malet på ansigt og lår med søvspray.
- Februar 1980 blev hun overmalet.
- 22. juli 1984 savede to unge mænd højre arm af figuren. Den blev senere afleveret til politiet i Gentofte. Hærværket var begået i fuldskab.
- 5. august 1990 forsøgte man på ny at save hendes hoved af, men man nåede dog kun at lægge et 18 cm stort snit i nakken.
- Marts 1992 graffitiangreb.
- Januar 1998 mistede hun endnu en gang hovedet. Det blev dog senere afleveret til TV-Danmark og atter påsvejet af Leif Jensens Broncestøberi.
- 11. september 2003 blev hun forsøgt sprængt i luften. Hun væltede i vandet og fik en bule i hovedet, og sprængladningen læderede et parti ved knæene, der kom et hul i det ene ben og buler på overfladen opstået af slag fra sprængladningen indefra. Endvidere var der revner ved sammensvejsninger på arme og ben. Også stenen, hun sidder på, blev beskadiget. Leif Jensens Broncestøberi udbedrede skaderne. Der blev støbt nye knæ, ny næsetip og ny læbe til figuren, og hovedets facon, som var slået skævt efter faldet i vandet, blev rettet op. Desuden blev de buler ud, hun havde fået indefra på grund af sprængningen, ligesom alle ridser og skrammer blev fjernet. Endelig blev hun genpatineret over det meste af kroppen.
- Primo marts 2007 blev figuren som en sympatierklæring for Ungdomshuset på Jagtvej 69 malet lyserød.
- 15. maj 2007 blev hun malet rød i ansigtet.
- 30. maj 2017 blev hun malet rød i protest mod grindedrabene på Færøerne.
- 14. juni 2017 blev hun overhældt med hvid og blå maling i protest mod den psykisk syge somalier Abdulle Ahmeds tvangsmedicinering (på 16. år på lukket afdeling i Slagelse).

Sikkerhed og tilgængelighed:

For at mindske trafikken omkring og på statuen blev der for nogle år siden fjernet nogle sten ved glaciset, og der blev opsat et skilt om, at det ikke var tilladt at kravle på statuen eller stenen, hun er placeret på. Muligheden for videoovervågning har tidligere været oppe at vende, men er blevet afvist.

Aktion ved hærværk:

Ved graffitiangreb eller overhældning med maling kontaktes afrensningsfirmaet, der p.t. er Rengøringservice Danmark. Kontaktperson er Flemming Winther Madsen, fm@rs-dk.dk, 41 64 95 85. Ansvarlig for graffitiordningen er Cecilie Colmorten Henriksen, Partnerskaber, ex7d@tmf.kk.dk, 61 19 59 11.

Ved skader på bronzefiguren kontaktes Broncestøberiet Peter Jensen ApS. Kontaktperson er Peter Jensen, pj@jbronze.dk, 23 42 38 34

Fortsat fra forrige side

Specialkonsulent Majken Lundgaard Madsen vurderer forholdene omkring videoovervågning således:

Offentlige myndigheder er generelt begrænset i deres adgang til at foretage tv-overvågning af områder med almindelig offentlig færdsel, f.eks. kan kommuner ikke af hensyn til generel kriminalitetsforebyggelse tv-overvåge pladser og torve.

Vi kan dog i et omfang tv-overvåge vores egne bygninger af hensyn til at beskytte kommunens ejendom og værdier mod tyveri, hærværk og graffiti. Datatilsynet anerkender ligeledes, at det i forhold til værdifulde genstande, eksempelvis en kommunalt ejet skulptur i et frit tilgængeligt område, kan være nødvendigt at foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.

En sådan overvågning af f.eks. den lille havfrue, kan accepteres under forudsætning af, at andre mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og at overvågning af arealer i direkte tilknytning til den værdifulde genstand så vidt muligt undgås eller i hvert fald begrænses mest muligt. Heri ligger, at antallet af kameraer begrænses, og at kameraerne fokuseres på genstanden.

Antallet af hændelser rettet mod den lille havfrue er jo en del, hvis man anskuer det over en lang tidsperiode, men man kan dog ikke sige, at det er hverdagskost med alvorlige hændelser.

På trods af, at der tidsmæssigt er lang mellem hændelserne, vurderer jeg dog, at vi i lyset af den lille havfrues værdi, såvel økonomisk og som symbol og dermed hendes brandingmæssige værdi for såvel byen som for DK, kan forsvare, at der opsættes tv-overvågning af hende, såfremt det må antages at have en effekt, og såfremt det vurderes, at være hensigtsmæssigt.

Inden i evt. iværksætter en overvågning, skal jeg anbefale, at I overvejer følgende:

1. Vil tv-overvågning have nogen effekt?

Hvis de gerningsmænd, der laver hærværk mod hende, typisk har politiske eller ideologiske motiver, vil et kamera så begrænse deres udfoldelser, eller vil de bare tage hætte på og måske optræde for kameraet? Hvis tv-overvågning vurderes at have en ringe effekt, vil jeg anbefale, at vi undlader tv-overvågning.

2. Hvilken kommunikativ effekt har det overfor turister og borgere, at der ved havfruen skiltes med, at der videoovervåges. Vil det påvirke brandet og billedet af DK som et lykkeligt lille land, og er det noget, som vi lader indgå i vurderingen. Jeg skal anbefale, at I kontakter kommunikation, inden I iværksætter en overvågning, så I i fællesskab kan vurdere, om midlet står mål med den evt. turismemæssige negative effekt, et sådan tiltag kan have.

3. Kan det her være en politisk varm kartoffel?

Såfremt kommunen vælger at iværksætte en sådan overvågning, så skal den selvfølgelig følge vores retningslinjer for overvågning, opbevaring og sletning af videooptagelser. Antallet af kameraer skal være begrænset, og der skal skiltes tydeligt ved og omkring den lille havfrue, ligesom overvågning som udgangspunkt skal være rettet mod selve statuen og ikke de omkringliggende færdselsarealer

Jens Peter Munk

Til: dalitz0099@hotmail.com
Emne: VS: VS: Skiltet ved den lille havfrue er nu i ca 1 år ulæseligt pga. slitage, og nu også fyldt med graffiti.. Mon ikke det skulle bringes i orden snarest.

Kære Claus Dalitz,

Tak for din henvendelse angående skiltet ved Den lille havfrue. Det er Wonderful Copenhagen, der ejer skiltet og har opsat det. Jeg har bedt dem om enten at få teksten fornyet eller at fjerne skiltet helt. Hende, der oprindeligt havde med sagen at gøre, kommer fra barsel i begyndelsen af juli, og så kan det være, at der sker noget. Jeg skal i hvert fald nok rykke.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk
Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Peter Nordskov Hansen
Sendt: 19. juni 2017 11:09
Til: Jens Peter Munk
Emne: SV: VS: Skiltet ved den lille havfrue er nu i ca 1 år ulæseligt pga. slitage, og nu også fyldt med graffiti.. Mon ikke det skulle bringes i orden snarest.

Ok. Svarer du borgeren?

Vh. Peter

Fra: Jens Peter Munk
Sendt: 19. juni 2017 10:56
Til: Peter Nordskov Hansen
Emne: SV: VS: Skiltet ved den lille havfrue er nu i ca 1 år ulæseligt pga. slitage, og nu også fyldt med graffiti.. Mon ikke det skulle bringes i orden snarest.

Kære Peter,

Jeg har allerede fået en henvendelse i sagen og henvendt mig til Wonderful Copenhagen, som fik tilladelse til at stille det op i forbindelse med havfruens 100-års jubilæum. Hende, der har med sagen at gøre, er på vej tilbage fra barsel, og så har de lovet, at hun vil tage sig af det. Jeg har bedt om enten at få teksten frisket op eller at få fjernet skiltet helt.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk
Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE

Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Peter Nordskov Hansen

Sendt: 16. juni 2017 14:45

Til: Jens Peter Munk

Emne: Fwd: VS: Skiltet ved den lille havfrue er nu i ca 1 år ulæseligt pga. slitage, og nu også fyldt med graffiti.. Mon ikke det skulle bringes i orden snarest.

Hej Jens Peter

Har du et skilt på den lille dame?

Vh. Peter

Sendt fra min iPhone

Start på videresendt besked:

Fra: TMFKP BD <byensdrift@tmf.kk.dk>

Dato: 16. juni 2017 kl. 14.42.30 CEST

Til: Peter Nordskov Hansen <pehans@tmf.kk.dk>

Emne: VS: Skiltet ved den lille havfrue er nu i ca 1 år ulæseligt pga. slitage, og nu også fyldt med graffiti.. Mon ikke det skulle bringes i orden snarest.

Hej Peter☺

Er det dig, der kan hjælpe med den her? På forhånd tak.

Med venlig hilsen

Jonas Albertsen

Administrativ medarbejder
Sekretariat - U

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 1. sal, lok. 128
Postboks 394
2300 København S

Direkte 2443 4937
E-mail cr3r@tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: TMF (tmf@tmf.kk.dk)

Sendt: 14. juni 2017 11:14

Til: TMFKP BD

Emne: VS: Skiltet ved den lille havfrue er nu i ca 1 år ulæseligt pga. slitage, og nu også fyldt med graffiti.. Mon ikke det skulle bringes i orden snarest.

Fra: dalitz0099@hotmail.com [<mailto:dalitz0099@hotmail.com>]

Sendt: 14. juni 2017 11:07

Til: TMF (tmf@tmf.kk.dk)

Emne: Skiltet ved den lille havfrue er nu i ca 1 år ulæseligt pga. slitage, og nu også fyldt med graffiti.. Mon ikke det skulle bringes i orden snarest.

Claus Dalitz sendte en meddelelse via kontaktformularen på <http://www.kk.dk/artikel/teknik-og-milj%C3%B8forvaltningen>.

Skiltet ved den lille havfrue er nu i ca 1 år ulæseligt pga. slitage, og nu også fyldt med graffiti.. Mon ikke det skulle bringes i orden snarest.

I nogle tilfælde kan vi hjælpe dig hurtigere og bedre, hvis vi må ringe dig op. Hvis du her skriver dit telefonnummer, giver du os tilladelse til at ringe dig op. Vi ringer dog kun, hvis vi vurderer, at det er den bedste løsning.: 0046 735225965

"Den lille Havfrue" af Edvard Eriksen

Opstillet i 1913.

Skænket af brygger Carl Jacobsen til Københavns Kommune.

Inspireret af H.C. Andersens eventyr af samme navn.

"Den lille Havfrue" blev opstillet den 23. august 1913 som gave fra brygger Carl Jacobsen til Københavns Kommune. Skulpturen er udført i bronz og granitsten. Den er inspireret af H.C. Andersens eventyr om havfruen, der ofrer alt for at blive forenet med den unge, smukke prins på landjorden. Hver morgen og hver aften stiger hun op fra havets bund, og fra sin sten i vandet spejder hun længselsfuldt efter prinsen.

Carl Jacobsen forelskede sig i figuren efter at have set en balletforestilling bygget over eventyret på Det Kongelige Teater. Bryggeren var så begejstret for både eventyret og balletten, at han bestilte billedhuggeren Edvard Eriksen til at udføre en skulptur af havfruen. Kunstnerens hustru Eline Eriksen sad model til skulpturen.

DET ER IKKE TILLADT AT KLATRE PÅ SKULPTUREN.

'The Little Mermaid' by Edvard Eriksen

Erected in 1913.

Presented by Danish brewer Carl Jacobsen to the City of Copenhagen.

Inspired by Hans Christian Andersen's fairy tale of the same name.

Unveiled on 23 August 1913, 'The Little Mermaid' was a gift from brewer Carl Jacobsen to the City of Copenhagen. The sculpture is made of bronze and granite. It was inspired by Hans Christian Andersen's fairy tale of the mermaid who gives up everything to be with the young, handsome prince (same title) on land. Every morning and every evening she rises from the sea and gazes longingly from her rock in the water for the prince. Carl Jacobsen fell in love with the character after watching a ballet performance based on the fairy tale at the Royal Danish Theatre. The brewer was captivated by both the fairy tale and the ballet that he commissioned the sculptor Edvard Eriksen to create a sculpture of the mermaid. Eriksen's wife, Eline Eriksen, posed for the statue.

CLIMBING ON THE SCULPTURE IS NOT ALLOWED

“小美人鱼”——由爱德华·艾瑞克森塑造

雕像立于1913年

雕像由丹麦啤酒制造商卡尔·雅格布森作为礼物赠送给哥本哈根市

创作灵感源自汉斯·克里斯蒂安·安徒生的同名童话故事

1913年8月23日，“小美人鱼”——这份由丹麦啤酒制造商卡尔·雅格布森敬献哥本哈根的厚礼——揭开了神秘的面纱，在世人面前展露身姿。该雕像采用青铜和花岗岩塑成，灵感源自于安徒生童话《小美人鱼》（也译为《海的女儿》）。故事讲述主人公小美人鱼，为了能够来到陆地上与年轻英俊的王子在一起，而放弃一切的感人经历。每天清晨与傍晚，她都会从海底游到水面，栖息在水中的岩石上，充满渴望地凝视着岸边，希望一窥她心爱的王子。

卡尔·雅格布森在丹麦皇家剧院看过根据这个童话故事改编的芭蕾舞表演后，便彻底爱上了这部童话与这个角色，于是他委托雕刻家爱德华·艾瑞克森打造了小美人鱼的雕像。爱德华以他的妻子艾琳·埃里克森作为模特创作了雕像。

请勿攀爬雕像。

grafisk data:

Kunde: Erik Bagger Design
ID: 3117 Mermaid skilt foto
sign: nd

dalgaard | tegnestue: engvej 4 | dk-3550 slangerup | mandag-fredag: 8:00 - 16:00
produktion: smedevangen 4-6 | dk-3540 lynge | efter aftale
tlf. +45 20 15 19 02 | nils@dalgaard.dk | www.dalgaard.dk
bank: 6485 1300638 | cvr: 29080909 | forlagsnr: 91919

grafisk data:

dalgaard | tegnestue: engvej 4 | dk-3550 slangerup | mandag-fredag: 8:00 - 16:00
produktion: smedevangen 4-6 | dk-3540 lynge | efter aftale
tlf. +45 20 15 19 02 | nils@dalgaard.dk | www.dalgaard.dk
bank: 6485 1300638 | cvr: 29080909 | forlagsnr: 91919

grafisk data:

Denne rædsel byder man også turister - og iflg. de handlende på pladsen, virker den aldrig...

dalgaard | tegnestue: engvej 4 | dk-3550 slangerup | mandag-fredag: 8:00 - 16:00
produktion: smedevangen 4-6 | dk-3540 lynge | efter aftale
tlf. +45 20 15 19 02 | nils@dalgaard.dk | www.dalgaard.dk
bank: 6485 1300638 | cvr: 29080909 | forlagsnr: 91919

Jens Peter Munk

Fra: Jens Peter Munk
Sendt: 19. juli 2017 14:28
Til: 'dalitz0099@hotmail.com'
Emne: VS: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

Kære Claus Dalitz,

Så kom der lidt skred i sagen, se nedenstående korrespondance.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk
Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Sanne Olsen [<mailto:sol@woco.dk>]
Sendt: 19. juli 2017 13:22
Til: Jens Peter Munk
Emne: VS: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hej Jens Peter

Se mail fra Erik Bagger nedenfor.
De er i gang med ny coating til skiltet og det vil desuden blive rengjort.

Bedste hilsner

Sanne

Fra: Erik Bagger [<mailto:erik@erikbaggerdesign.dk>]
Sendt: 19. juli 2017 12:49
Til: Sanne Olsen <sol@woco.dk>
Emne: Re: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hej Sanne

Jeg har lige talt med grafikker Niels Dalgaard, det vil blive lavet og er færdig i næste uge :-)

KH Erik

Med venlig hilsen / Best regards

Erik Bagger
Partner & Designer

Erik Bagger Design A/S
Tuborg Sundpark 10
2900 Hellerup

M: +45 40 45 65 45
www.erikbaggerdesign.dk

facebook

Fra: Sanne Olsen <sol@woco.dk>
Dato: onsdag den 19. juli 2017 kl. 08.13
Til: Erik Bagger <erik@erikbaggerdesign.dk>
Emne: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hvor fint Erik, tusind tak. Gå endelig i gang.
Kh Sanne

Fra: Erik Bagger [<mailto:erik@erikbaggerdesign.dk>]
Sendt: 18. juli 2017 17:10
Til: Sanne Olsen <sol@woco.dk>
Emne: Re: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hej Sanne

Jeg har talt med Niels Dalgaard vores grafikker, han har fundet en løsning, hvor teksten bliver skiftet ud, som den var tidligere, det kan han gøre i næste uge, lad mig høre om vi skal gå i gang, Erik Bagger Design A/S betaler :-)

Vi er ops på det skal holde bedre.

BH Erik

Med venlig hilsen / Best regards

Erik Bagger
Partner & Designer

Erik Bagger Design A/S
Tuborg Sundpark 10
2900 Hellerup

M: +45 40 45 65 45
www.erikbaggerdesign.dk

Jens Peter Munk

Emne: SV: Fornyelse af skiltetekst

Kære Tina,

Jeg forstår godt, at det er svært at gå ind i en sag, man intet kender til, så det må nok vente til Sanne kommer tilbage. Det havde blot været rart at få på plads, inden turistsæsonen for alvor bryder løs. Men sådan må det være 😊

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig

Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE

Teknik- og Miljøforvaltningen

Byens Drift

Islands Brygge 37, 155

Postboks 394

2300 København S

Direkte 3366 3555

E-mail jenmun@tmf.kk.dk

Web www.tmf.kk.dk

EAN 5798009809452

Fra: Tina Estreich Steiwer [<mailto:tst@woco.dk>]

Sendt: 5. maj 2017 10:16

Til: Jens Peter Munk

Emne: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hej Jens,

Tak for din mail. Sanne er på barsel frem til starten af juli og jeg må indrømme, at jeg hverken kender til baggrunden for at skiltet blev sat op eller hvordan det blev produceret. Er det muligt at det kan vente til Sanne er retur om mindre en to måneder? Så skal jeg sørge for at overdreje opgaven til hende.

På forhånd tak.

Mvh.

Tina

**WONDERFUL
COPENHAGEN**

Tina Estreich Steiwer
Project Manager / Projektleder

Dir. tel.: +45 3355 7427

Mobile: +45 2338 3056

E-mail: tst@woco.dk

Web: www.visitcopenhagen.dk / www.visitcopenhagen.com

Nørregade 7b
1165 Copenhagen K.
Denmark

tel: +45 3325 7400

Wonderful Copenhagen is the official tourism organisation for the Capital Region of Denmark - working for a Greater Copenhagen

Fra: Jens Peter Munk [<mailto:jenmun@tmf.kk.dk>]

Sendt: 4. maj 2017 14:04

Til: Tina Estreich Steiwer <tst@woco.dk>

Emne: VS: Fornyelse af skiltetekst

Kære Tine Steiwer,

Så VAR der en stedfortræder, og det er jeg glad for. Se venligst nedenstående.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig

Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Jens Peter Munk

Sendt: 4. maj 2017 14:00

Til: 'sol@woco.dk'

Emne: Fornyelse af skiltetekst

Kære Sanne Olsen,

Jeg ved jo ikke, om du stadig er ansat i Woco, men så når mailen måske en anden. Vi havde for fire år siden et samarbejde om opsætning af et infoskilt ved Den lille havfrue. Københavns Kommune gav tilladelse til, at det kunne stå der så længe, det så godt ud, se vedhæftede korrespondance fra 2013. Det har faktisk holdt forbavsende godt og har åbenbart ikke lidt under hærværk eller lignende. Men teksten i især den engelske del er næsten helt udvisket, så skiltet tjener ikke længere tjener sit formål.

Der er nu to muligheder: enten fjerner I skiltet, eller teksten bliver fornyet. Hvis den samme teknik bruges, skulle man måske overveje en coating med film eller lak. Men det må grafikerne tage stilling til. Vi hører gerne, hvad I beslutter jer for.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig

Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE

Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Politigården, 1567 København V.
Tlf.: 3314-1448Jens Peter Munk Jensen
Islands Brygge 37
2300 København S

17143611 / 55352533

Anmeldeskvittering

Politiet har den 23/06-2017 modtaget en anmeldelse om et strafbart forhold, der er journaliseret som Tyveri fra kontor, forøvet 22/06-2017-16.00 til 23/06-2017-08.30 fra Sundheds- og Omsorgsforvaltningen, Ryesgade 20, 2200 København N. Det fremgår af anmeldelsen, at De er forurettet i sagen.

Sagen vil nu blive undersøgt af politiet.

Hvis politiets efterforskning fører til, at en gerningsmand bliver dømt eller frifundet, vil De blive underrettet, når der er truffet en afgørelse i sagen. De vil dog ikke blive underrettet om afgørelsen, hvis De tidligere overfor politiet har givet afkald på underretning.

Hvis De har fremsat erstatningskrav i sagen, vil De tillige blive indkaldt til retsmødet.

Er det ikke muligt at finde en gerningsmand, vil sagen kun blive behandlet igen, hvis politiet modtager nye oplysninger. Hvis de nye oplysninger gør det nødvendigt, vil politiet kontakte Dem.

Er det ikke muligt at finde gerningsmanden, hører De ikke mere fra politiet.

Har De behov for hjælp, vejledning eller støtte efter at være udsat for en forbrydelse, kan De kontakte offerrådgivningen. Oplysning om nærmeste offerrådgivning fås hos politiet eller på www.politi.dk

Råd og vejledning om indbrudssikring kan De finde på www.stopindbrud.dk.

Kvitteringen gælder kun for sagens anmeldelse til politiet. Husk indsendelse af endelig opgørelse, herunder erstatningskrav til politiet og evt. Deres forsikringsselskab. Ved tyveri anføres antal, art, mærke, nr. og særlige kendetegn. Ved tyveri fra hjemmet anføres den værdi, som effekterne har i handel og vandel og ved tyveri fra forretninger anføres udsalgsprisen. Evt. følgeskader (opbrudte døre, vinduer, skabe mv.) opgøres og medtages under evt. erstatningskrav.

Med venlig hilsen

Københavns Politi

Underretningsordning til forurettede i grove sager med personfarlig kriminalitet

Det fremgår af retsplejelovens § 741 g, at forurettede kan anmode om underretning fra den politikreds, som behandler eller har behandlet straffesagen, når gerningsmanden har fået ubetinget fængselsstraf for en grovere overtrædelse af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår eller ved en seksualforbrydelse.

Retsplejelovens § 741 g, stk. 1:

I sager, hvor der er afsagt dom om ubetinget fængselsstraf for en grovere overtrædelse af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, eller en seksualforbrydelse, underrettes den forurettede efter anmodning om tidspunktet for den dømtes første uledsagede udgang og løsladelse og om eventuel undvigelse, hvis den dømte har været varetægtsfængslet før dom og ikke har været løsladt mellem dommens afsigelse og fuldbyrdelse. I sådanne tilfælde underrettes den forurettede desuden efter anmodning, hvis gerningsmanden under afsoning og på institutionens område med institutionens viden medvirker i optagelserne til et tv- eller radioprogram produceret til udsendelse her i landet, hvori den pågældende har en fremtrædende rolle, eller i et portrætinterview i et dansk dagblad. Det samme gælder ved medvirken i optagelserne af et sådant tv- eller radioprogram eller interview uden for institutionens område i tilfælde, hvor institutionen har meddelt tilladelse til udgang med viden herom. Er den forurettede afgået ved døden, underrettes den forurettedes nære pårørende efter anmodning. Underretning kan afslås, hvis væsentlige hensyn til gerningsmanden taler for det.

Til dig, der har været udsat for tyveri, indbrud, hærværk eller lignende

Fra forbrydelse til eventuel retssag

Efterforskning

Når der er begået en forbrydelse, begynder politiet at efterforske sagen, hvis der er spor eller andre oplysninger, der kan føre til, at sagen bliver opklaret.

Er der ingen spor eller andre oplysninger, der kan føre til, at sagen kan blive opklaret, vil politiet normalt ikke begynde en efterforskning. Din anmeldelse vil da blive registreret hos politiet, og du vil modtage en kvittering for anmeldelsen, men normalt vil du ikke høre mere om sagen.

Mistanke og sigtelse

Hvis politiet vurderer, at der er rimelig grund til at mistænke en bestemt person, sigter politiet ham eller hende for forbrydelsen. Når efterforskningen er slut, beslutter anklagemyndigheden, hvad der videre skal ske.

Tiltale og retssag

Anklagemyndigheden rejser tiltale, hvis den vurderer, at der er beviser nok til at få en sigtet person dømt. At rejse tiltale betyder, at sagen bliver sendt til retten.

I nogle tilfælde kommer sagen ikke for retten. Det gælder især mindre alvorlige sager, hvor sagen i stedet kan afgøres med f.eks. en bøde.

Konfliktråd

Du kan i nogle sager vælge at deltage i et konfliktråd. Det er et møde mellem dig og gerningsmanden, hvor du kan tale med gerningsmanden om det, der er sket.

Det er frivilligt for både dig og gerningsmanden at deltage i mødet. Der vil være en mægler til stede under mødet.

Der kan kun afholdes konfliktråd i sager, hvor gerningsmanden har tilstået sin forbrydelse.

Politiet foretager en vurdering af, om en sag er egnet til konfliktråd. Hvis du ønsker at deltage i et konfliktråd, kan du også selv foreslå det til politiet.

Læs mere på www.konfliktraad.dk eller spørg politiet om mulighederne.

Hvis sagen kommer for retten

Hvis politiet finder gerningsmanden, og sagen skal for retten, sender anklagemyndigheden et brev til dig om, at der er rejst tiltale i sagen.

Hvis du skal møde i retten og vidne, får du et brev om, hvor og hvornår det foregår. Du bliver også indkaldt til retten, hvis du har et erstatningskrav mod den tiltalte.

Hvis du ikke skal møde som vidne i retten og heller ikke har et erstatningskrav, kan du altid få oplyst hos anklagemyndigheden, hvor og hvornår retsmødet foregår. Retsmøder er som udgangspunkt åbne for alle.

Hvis du skal vidne i retten

Hvis du bliver indkaldt som vidne i retten, har du pligt til at møde op. Du vil sammen med din vidneindkaldelse få at vide, hvordan et retsmøde foregår, og hvilke pligter og rettigheder du har som vidne.

Hvis du har spørgsmål om at vidne eller om, hvordan det foregår i retten, kan du ringe til politiet og bede om at tale med den anklager, der behandler sagen.

Hvis du vil kræve erstatning

Hvis dit forsikringsselskab har dækket dit tab, skal du ikke foretage dig yderligere.

Har du ikke en forsikring, eller dækker den ikke dit tab, kan du bede politiet om at tage dit erstatningskrav med, hvis sagen kommer for retten. Så skal politiet have dokumentation for dit tab.

Du kan også selv møde op til retsmødet og fremsætte dit krav om erstatning.

Politiet kan hjælpe dig, hvis du har spørgsmål om erstatning.

Når straffesagen er slut

Du kan bede retten eller anklagemyndigheden om at få en gratis kopi af dommen.

Hvis du har bedt om at få besked om, hvor og hvornår sagen behandles i byretten, får du også besked, hvis dommen senere bliver anket til landsretten. Du får også besked, hvis du skal vidne i landsretten.

Hvis sagen må opgives

I nogle sager vurderer politiet, at der ikke er grundlag for at efterforske sagen, f.eks. fordi det forhold, der er anmeldt, ikke er strafbart. Så afviser politiet anmeldelsen, og der sker ikke mere i sagen.

Politiet kan også beslutte at standse efterforskningen. Det sker f.eks., hvis det viser sig at være umuligt at finde gerningsmanden.

Du kan klage over politiets afgørelse om ikke at efterforske sagen eller at standse efterforskningen.

Selv om politiet har sigtet en person, kan anklagemyndigheden beslutte ikke at rejse tiltale mod den sigtede. Det kan f.eks. være fordi, der ikke er beviser nok i sagen.

Hvis det sker, får du et brev fra anklagemyndigheden om, at der ikke bliver nogen straffesag. I brevet står der også, hvordan du kan klage, hvis du er utilfreds med anklagemyndighedens afgørelse.

Offerrådgivningen

Offerrådgivningen kan skaffe dig kontakt til professionelle, der tilbyder forskellige former for råd og vejledning.

Der er en offerrådgivning i hver politikreds. Du kan finde adresser og læse mere på www.offerraadgivning.dk.

Læs mere på

Politiets hjemmeside www.politi.dk > Borgerservice > Servicedeclarationer.

Det Kriminalpræventive Råds hjemmeside www.dkr.dk.

Anklagemyndighedens hjemmeside www.anklagemyndigheden.dk

Jens Peter Munk

Fra: Jens Peter Munk
Sendt: 14. august 2017 12:18
Til: 'Sanne Olsen'
Emne: SV: SV: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

FileUpdateStatus: 0

Kære Sanne,

Ja, nu er det blevet flot igen. Tak for indsatsen. Og ja, det dur ikke at have byudstyr stående, som ikke virker, og oven i købet ser grimt ud. Jeg mener faktisk ikke det er kommunalt, for vores logo er der ikke, men designet minus det påklæbde er jo næsten identisk med de kommunale P-automater. Jeg vil prøve at finde ud af, hvem der har ansvaret for det og vil bede dem om at gøre noget ved det.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk
Fagansvarlig
Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk
Web www.tmf.kk.dk
EAN 5798009809452

Fra: Sanne Olsen [<mailto:sol@woco.dk>]
Sendt: 14. august 2017 11:39
Til: Jens Peter Munk
Emne: VS: SV: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hej Jens Peter

Her er der nye billeder af den 'opdaterede' stander. Den er blevet super fin synes jeg.

Se også billedet af info standeren – den trænger vist også til en tur. Jeg ved ikke om det er KK, der står for den?

Bedste hilsner

Sanne

Fra: Erik Bagger [<mailto:erik@erikbaggerdesign.dk>]
Sendt: 14. august 2017 11:36
Til: Sanne Olsen <sol@woco.dk>
Emne: Re: SV: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hej Sanne

Så er skiltet til den lille havfrue rensset og der er påført ny tekst nøjagtig samme ordlyd som der var før, som du kan se af vedhæftet billeder, før og efter, ser skiltet ud som nyt.

Det er Niels Dalgaard som har taget billederne, håber du bærer over med hans kommentar, af den nye stander :-)

Som aftalt betaler Erik Bagger Design A/S for rensning og ny tekst af skiltet.

VH Erik

Med venlig hilsen / Best regards

Erik Bagger
Partner & Designer

Erik Bagger Design A/S
Tuborg Sundpark 10
2900 Hellerup

M: +45 40 45 65 45
www.erikbaggerdesign.dk

facebook

Fra: Sanne Olsen <sol@woco.dk>
Dato: onsdag den 19. juli 2017 kl. 12.19
Til: Erik Bagger <erik@erikbaggerdesign.dk>
Emne: SV: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

Ej hvor dejligt! Tusind tak igen.
Kh Sanne

Fra: Erik Bagger [<mailto:erik@erikbaggerdesign.dk>]
Sendt: 19. juli 2017 12:49
Til: Sanne Olsen <sol@woco.dk>
Emne: Re: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hej Sanne

Jeg har lige talt med grafikker Niels Dalgaard, det vil blive lavet og er færdig i næste uge :-)

KH Erik

Med venlig hilsen / Best regards

Erik Bagger
Partner & Designer

Erik Bagger Design A/S
Tuborg Sundpark 10
2900 Hellerup

M: +45 40 45 65 45
www.erikbaggerdesign.dk

Fra: Sanne Olsen <sol@woco.dk>
Dato: onsdag den 19. juli 2017 kl. 08.13
Til: Erik Bagger <erik@erikbaggerdesign.dk>
Emne: SV: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hvor fint Erik, tusind tak. Gå endelig i gang.
Kh Sanne

Fra: Erik Bagger [<mailto:erik@erikbaggerdesign.dk>]
Sendt: 18. juli 2017 17:10
Til: Sanne Olsen <sol@woco.dk>
Emne: Re: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hej Sanne

Jeg har talt med Niels Dalgaard vores grafikker, han har fundet en løsning, hvor teksten bliver skiftet ud, som den var tidligere, det kan han gøre i næste uge, lad mig høre om vi skal gå i gang, Erik Bagger Design A/S betaler :-)

Vi er ops på det skal holde bedre.

BH Erik

Med venlig hilsen / Best regards

Erik Bagger
Partner & Designer

Erik Bagger Design A/S
Tuborg Sundpark 10
2900 Hellerup

M: +45 40 45 65 45
www.erikbaggerdesign.dk

Fra: Sanne Olsen <sol@woco.dk>
Dato: tirsdag den 18. juli 2017 kl. 09.56
Til: Erik Bagger <erik@erikbaggerdesign.dk>
Emne: SV: Fornyelse af skiltetekst

Hej Erik

Prøvede netop at fange dig på telefonen.
Har du mon fået fat i din grafikerkontakt?
Glæder mig til at høre status.

Bedste hilsner

Sanne

Fra: Sanne Olsen

Sendt: 5. juli 2017 09:43

Til: 'erik@erikbaggerdesign.dk' <erik@erikbaggerdesign.dk>

Emne: VS: Fornyelse af skiltetekst

Hej Erik

Jeg håber alt godt hos dig – det er efterhånden ved at være lidt tid siden vi talte sammen sidst i forbindelse med havfruens 100 år.

Jeg har fået en henvendelse fra Københavns Kommune omkring det fine skilt, der blev sat op ved havruen da hun rundede de 100 år – se nedenfor.

Vi skal have besluttet hvad der skal ske med skiltet nu hvor det ikke er så pænt længere. Københavns Kommune frasagde sig allerede dengang ansvaret for vedligehold mm., men gav os tilladelse til opsætning.

Her hos WoCo har vi hverken budget eller incitament til at opgradere skiltet, og jeg vil derfor høre om det er noget du har interesse i? Alternativt skal det tages ned.

Lad mig vide hvad du tænker og så tager jeg den videre med Jens Peter fra kommunen.

De bedste hilsner Sanne

Sanne Olsen
Project Manager
Dir. tel.: +45 33557439, Mobile: +45 23383070
E-mail: sol@woco.dk
Web: www.visitcopenhagen.dk / www.visitcopenhagen.com

Nørregade 7b
1165 Copenhagen K
Denmark
Tel.: +45 3325 7400
Fax: +45 3325 7410

The Official Convention, Event and Tourism Organisation for the Capital Region of Denmark

Explore the future of travel along with industry leaders and international game changers at Tomorrow's Urban Travel 2017 – [register for our conference here](#)

Fra: Jens Peter Munk [<mailto:jenmun@tmf.kk.dk>]

Sendt: 4. maj 2017 14:00

Til: Sanne Olsen <sol@woco.dk>

Emne: Fornyelse af skiltetekst

Kære Sanne Olsen,

Jeg ved jo ikke, om du stadig er ansat i Woco, men så når mailen måske en anden. Vi havde for fire år siden et samarbejde om opsætning af et infoskilt ved Den lille havfrue. Københavns Kommune gav tilladelse til, at det kunne stå der så længe, det så godt ud, se vedhæftede korrespondance fra 2013. Det har faktisk holdt forbavsende godt og har åbenbart ikke lidt under hærværk eller lignende. Men teksten i især den engelske del er næsten helt udvisket, så skiltet tjener ikke længere tjener sit formål.

Der er nu to muligheder: enten fjerner I skiltet, eller teksten bliver fornyet. Hvis den samme teknik bruges, skulle man måske overveje en coating med film eller lak. Men det må grafikerne tage stilling til. Vi hører gerne, hvad I beslutter jer for.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig

Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE

Teknik- og Miljøforvaltningen

Byens Drift

Islands Brygge 37, 155

Postboks 394

2300 København S

Direkte 3366 3555

E-mail jenmun@tmf.kk.dk

Web www.tmf.kk.dk

EAN 5798009809452

Jens Peter Munk

Fra: Alev Vural
Sendt: 15. august 2017 11:08
Til: Jens Peter Munk
Cc: Henrik Rasmussen
Emne: VS: Infostander virker ikke og ser grim ud

Kære Jens Peter

Tak for din mail til Copenhagen Visitor Service – og ikke mindst for din feedback.

Jeg er helt enig med dig. Derfor er jeg glad for at kunne fortælle, at min kollega Henrik Rasmussen fra Center for Digital Innovation (cc) allerede er på sagen. Vi håber at finde en løsning på de defekte standere hurtigst muligt.

Endnu engang tak for orienteringen og god sommer herfra.

Med venlig hilsen

Alev Vural
Kommunikationsmedarbejder
Copenhagen Visitor Service

KØBENHAVNS KOMMUNE
Kultur- og Fritidsforvaltningen
Vækst, Internationalisering og Borgerservice

Vesterbrogade 4B
1620 København V

Telefon 7022 2442
Direkte 5162 8495
E-mail e36u@kff.kk.dk
EAN 5798009782793

Fra: Jens Peter Munk
Sendt: 14. august 2017 14:53
Til: KFFKP Tourist Information
Emne: Infostander virker ikke og ser grim ud

Jeg går ud fra, at det er Visit Copenhagen, der har opsat denne infostander ved Den lille havfrue. Er det tilfældet, går jeg ud fra, at I også har indhentet tilladelse hos Teknik- og Miljøforvaltningen til at gøre det. Dermed har I også forpligtiget jer til, at indretningen fungerer efter hensigten og ser ordentlig ud. Ingen af delene er tilfældet nu. Designet er også noget højtråbende på det sted, siger jeg, der har ansvaret for byens monumenter, inkl. Den lille havfrue.

Med venlig hilsen

Jens Peter Munk

Fagansvarlig

Bynatur

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Byens Drift

Islands Brygge 37, 155
Postboks 394
2300 København S

Direkte 3366 3555
E-mail jenmun@tmf.kk.dk

Københavns Kommune
Bernstorffsgade 17
1577 København V

Att. Bygge - og Teknikforvaltningen
Jens Peter Munk Jensen

Efterforskningen bliver standset

Jeg har i dag besluttet at standse efterforskningen i en sag, hvor det blev anmeldt, at Den Lille Havfrue på Langelinie i København blev udsat for hærværk den 14. juni 2017, hvor statuen blev overhældt med blålig maling.

Begrundelse

Ved min afgørelse har jeg lagt vægt på, at det ikke ud fra beskrivelser fra et vidne på stedet samt billeder som vidnet har taget, har været muligt for Københavns Politi at skabe et præcist signalement af gerningsmanden. Jeg har endvidere lagt vægt på, at videoovervågningsmateriale fra gerningsstedet ikke har ført til en identifikation af gerningsmanden.

Der ses ikke at være yderligere relevante efterforskningsmuligheder, der kan føre til en identifikation af gerningsmanden. Sagen kan dog genoptages, hvis der kommer nye oplysninger af betydning for sagen.

Lovgrundlag

- Sagen drejer sig om straffelovens § 291 (hærværk).
- Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 749, stk. 2 (ikke grundlag for at fortsætte efterforskningen).

Mulighed for at klage

De kan klage over afgørelsen. Læs mere i klagevejledningen på næste side. Fristen for at klage er 4 uger efter, at De har modtaget dette brev.

De kan sende klagen hertil eller til Statsadvokaten i København, Kampmannsgade 1, 1604 København V.

De kan endvidere sende klagen via e-Boks til Statsadvokaten i København (find adressaten i e-Boks under Myndighed/Stat/Rigspolitiet).

Yderligere oplysninger

De kan finde oplysninger om bl.a. forløbet af en straffesag på www.anklagemyndigheden.dk under "Vidner, ofre & sigtede". Har De i øvrigt spørgsmål, er De velkommen til at kontakte mig.

Med venlig hilsen

Birgit Lougart
Senioranklager

Klagevejledning

Hvem kan klage

De kan klage, hvis De mener, at De har været udsat for et strafbart forhold. Andre kan kun klage, hvis han eller hun har en særlig interesse i sagens udfald – udover at få gerningsmanden idømt en straf. Det vil især være tilfældet, hvis der havde været grundlag for at rejse erstatningskrav mod gerningsmanden i forbindelse med straffesagen.

Hvor skal klagen sendes til

Det er statsadvokaten, der træffer afgørelse i sagen. De skal sende klagen hertil eller til statsadvokaten, hvis adresse er anført i afgørelsen.

Klagefrist

Fristen for at klage er 4 uger efter, at De har fået besked om afgørelsen. Klagen skal være modtaget senest den dag, hvor fristen udløber. Er denne dag en lørdag, søndag eller helligdag, udløber fristen den følgende hverdag.

Hvis klagen kommer frem efter, at fristen er udløbet, skal klagen kun behandles, hvis overskridelsen af klagefristen er undskyldelig.

Lovgrundlag

- Det står i retsplejelovens § 724 og § 749, stk. 3, sammenholdt med § 101, stk. 2, at De kan klage over min afgørelse.
- Det står i retsplejelovens § 102, stk. 1, at fristen for at klage er 4 uger efter, at De har fået besked om afgørelsen.

Auktioner › 28. aug 2018: Moderne kunst og design › 1835/612

1835/ 612 Edvard Eriksen: Den lille havfrue. Sign. Edvard Eriksen, sculp. RA, Copenhagen samt stemplet Brathje. Figur af bronze. H. 24.

Beskrivelse Den lille havfrue. Sign. Edvard Eriksen, sculp. RA, Copenhagen samt stemplet Brathje. Figur af bronze. H. 24.

Dette emne er belagt med [kunstnerafgift](#).

Stand Original stand.

Eftersyn Fra i morgen i [Havnen](#)

Auktion [Moderne kunst og design, 28. august 2018](#)

Kategori [Moderne skulpturer](#)

- Kunstner [Edvard Eriksen](#) (f. København 1876, d. sst. 1959)
- Transport Dette emne kan leveres i Danmark for 110 kr., forudsat den endelige pris ikke overstiger 30.000 kr..
[Skift land / Læs mere →](#)
- Sælges Om 11 dage (28. august 2018 kl. 20.37)
- Vurdering 3.000–4.000 kr.

Auktioner > 28. aug 2018: Moderne kunst og design > 1835/612

1835/ 612 Edvard Eriksen: Den lille havfrue. Sign. Edvard Eriksen, sculp. RA, Copenhagen samt stemplet Brathje. Figur af bronze. H. 24.

Beskrivelse Den lille havfrue. Sign. Edvard Eriksen, sculp. RA, Copenhagen samt stemplet Brathje. Figur af bronze. H. 24.

Dette emne er belagt med [kunstnerafgift](#).

Stand Original stand.

Eftersyn [Fra i morgen i Havnen](#)

Auktion [Moderne kunst og design, 28. august 2018](#)

Kategori [Moderne skulpturer](#)

- Kunstner [Edvard Eriksen](#) (f. København 1876, d. sst. 1959)
- Transport Dette emne kan leveres i Danmark for 110 kr., forudsat den endelige pris ikke overstiger 30.000 kr..
[Skift land / Læs mere →](#)
- Sælges Om 11 dage (28. august 2018 kl. 20.37)
- Vurdering 3.000–4.000 kr.

SAMFUND - 3 timer siden

Gylden havfrue skaber debat: 'Det var det, der var hele formålet'

MARIA CHRISTINE MADSEN

Her ses Søhavfruen i Slotssøen i Kolding. Foto: Erik Valter

En gylden havfrue, der er dukket op i Slotssøen i Kolding, har så at sige delt vandene.

'Overfodret havfrue. Synes, de skulle smide hende i vandet igen, så hun kunne få noget motion.'

'Jeg synes, det er fedt lavet. Alt behøver ikke være perfekt, så en frodig havfrue er sgu da genialt.'

Sådan lyder blot to af kommentarerne på Facebook-siden [Facebook Kolding](#) til [JydskeVestkystens](#) artikel om den gyldne skulptur Søhavfruen, som med sine rundere kurver i disse dage pryder Slotssøen i Kolding. Skulpturen, som kunstneren Erik Valter har skabt, er en del af Kulturnatten i byen, som finder sted den 24. august.

Artiklen fortsætter efter billedet

At skulpturen har affødt så stor debat, glæder Erik Valter.

»Det er derfor, jeg har lavet den. Det var det, der var hele formålet. Min tanke var, at vi jo ikke alle er perfekte. Skulpturen er, som man kan se, lidt rund i det og lidt ældre. Så jeg lavede den for at slå et lille slag for, at vi ikke er perfekte. At vi er gode nok, som vi er, selvom vi er lidt rundere i det eller er blevet lidt ældre,« forklarer han til B.T.

Hvad synes du om Søhavfruen?

DEN ER SÅ FIN, OG DET ER DEJLIGT MED NOGET ANDERLEDES.

DEN FALDER IKKE LIGE I MIN SMAG, MEN DET ER GODT MED DEBATTEI

DEN ER GRIM OG BURDE FJERNES.

JEG HAR INGEN HOLDNING TIL DEN.

»Det er jo sådan set en form for provokation, at jeg har lavet hende lidt tykkere og lidt grimmere, end hun egentlig behøvede at være. Men jeg kan se, at reaktionerne er, som jeg gerne ville have. Det har affødt en masse kommentarer, både positive og negative. Og det er jeg glad for. For så har jeg ramt noget,« tilføjer han.

Søhavfruen, der er en såkaldt 'pop op-skulptur', har fået midlertidigt hjem i Slotssøen i 14 dage, og skulpturen er også en del af den tegnekonkurrence, som Erik Valter afholder under Kulturnatten, hvor 'børn og barnlige sjæle' kan komme og tegne deres version af en havfrue.

Artiklen fortsætter efter billedet

Derefter forsvinder skulpturen igen.

»Der er ingen planer for, hvad der skal ske med hende bagefter. Jeg kunne jo godt tænke mig, at hun kan komme til at sidde i en legepark, vi har her i Kolding, hvor der er en lille sø, men det er ikke noget, jeg har talt med kommunen om,« fortæller Erik Valter, der selv har betalt for at skabe skulpturen, og slutter:

»Men hvis den her gimmick har givet noget respons, så er jeg også glad og tilfreds med det.«

Erik Valter
on Saturday

Søhavfruen er klar til kulturnatten under temaet
"Se mig - Se mig "

30 9 1

Bil og moto |

KRIMI - 5 timer siden | Opdateret 3 timer siden

Havfruen i Kolding har mistet sit hoved

BERIT HARTUNG

Sådan så den meget omtalte havfrue i Kolding ud onsdag morgen. Foto: Lot...

Den helt nye søhavfrue i Kolding har mistet hovedet. Skulpturen, der sidder på Slotssøen i Kolding, har i løbet af natten til onsdag på mystisk vis mistet hovedet.

Det skriver [JydskeVestkysten](#).

Den gyldne skulptur dukkede op på Slotssøen i Kolding for nylig og er et indslag i forbindelse med byens Kulturnat.

Havfruen har vakt stor debat på de sociale medier, og nu er der tilsyneladende en ukendt gerningsmand, der har taget sagen i egen hånd.

'Overfodret havfrue. Synes, de skulle smide hende i vandet igen, så hun kunne få noget motion.'

'Jeg synes, det er fedt lavet. Alt behøver ikke være perfekt, så en frodig havfrue er sgu da genialt.'

Sådan lød et par af kommentarerne på Facebook, da den runde dame var blevet afsløret.

Artiklen fortsætter efter billedet

Sådan så Søhavfruen i Slotssøen i Kolding ud før, hun mistede hovedet. Foto:...

Kunstneren Erik Valter glædede sig dengang over den megen debat og sagde til B.T.:

»Det er derfor, jeg har lavet den. Det var det, der var hele formålet. Min tanke var, at vi jo ikke alle er perfekte. Skulpturen er, som man kan se, lidt rund i det og lidt ældre. Så jeg lavede den for at slå et lille slag for, at vi ikke er perfekte. At vi er gode nok, som vi er, selvom vi er lidt rundere i det eller er blevet lidt ældre.«

»Det er derfor, jeg har lavet den. Det var det, der var hele formålet. Min tanke var, at vi jo ikke alle er perfekte. Skulpturen er, som man kan se, lidt rund i det og lidt ældre. Så jeg lavede den for at slå et lille slag for, at vi ikke er perfekte. At vi er gode nok, som vi er, selvom vi er lidt rundere i det eller er blevet lidt ældre.«

Erik Valter
on Saturday

Søhavfruen er klar til kulturnatten under temaet
"Se mig - Se mig "

35

12

1

Kunstneren siger onsdag morgen til [TV Syd](#), at han udlover en dusør på en flaske Gammel Dansk samt frit lejde til den, der kan bidrage med oplysninger, som kan føre til sagens opklaring.

Den koldingensiske havfrue kommer i fornemt selskab. Det er nemlig langt fra første gang, en havfrue bliver halshugget og maltrakteret i Danmark. I 1964 mistede havfruen på Langelinie i København hovedet. I 1984 røg en arm, og i 1989 savede ukendte gerningsmænd igen hovedet af hende. Hun er også blevet væltet og indtil flere gange overhældt med maling.

Fra: Københavns Kommune Erhvervsportal <noreply@tmf.kk.dk>
Sendt: 11. oktober 2018 11:06
Til: Jens Peter Munk
Emne: Orienteringsmail
Vedhæftede filer: Sag_218324_godkendt.pdf

KØBENHAVNS KOMMUNE

Orientering om arrangement

Til jenumun@kk.dk

Københavns Kommune har givet tilladelse til råden over nedenstående areal.

Sted

Langelinie 10 - Langelinie Allé 10

Information forefindes i vedhæftet kopi af ansøgers tilladelse.

Med venlig hilsen

Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Postboks 457
1505 København V

tlf.: 3366 3304

e-mail: byliv@tmf.kk.dk

Primær sagsbehandler: Heidi Gjedsted

Arrangement

Sagsnr. 218324, Godkendt den 11-10-2018

Arrangør

Navn	Fødselsdato
Camilla Oona Christensen	140978-xxxx

Adresse			
Vej	Nr		Etage/side
Borgergade	10		
Postnummer	By		
1300	København K		
Land			
Danmark			

Kontaktperson

Navn
Camilla Oona Christensen

E-mail	Tlf
event@planbornefonden.dk	20823998

Arrangement

Arrangementnavn

FN's internationale pigedag - pink by

Type

Andet

Alternativ type

Oplysning af Den lille havfrue

Beskrivelse

For at gøre opmærksom på pigers rettigheder i udviklingslande, ønsker vi at oplyse div. monumenter pink. Herunder "Den lille havfrue". Vi lyser udelukkende direkte på Den lille havfrue.

Deltager antal

500-1.000

Kommercielt?

Nej

Materiale beskrivelse

Vi skal have en generator stående, til strøm for 1-2 spots. Vi skal nok sørge for kabelbakker mv. Så vi er sikre på, at ingen cyklister eller gående kan komme til skade.

Øvrige bemærkninger

Steder

Nærmeste adresse

Langelinie 10 - Langelinie Allé 10

Bemærkninger

Det er ved den lille havfrue - kunne ikke finde den eksakte adresse. Kun koordinater: MHVX+4P Indre By, København

Periode

Sted	Langelinie 10 - Langelinie Allé 10
Periode starter	11-10-2018 kl. 18:00
Periode slutter	11-10-2018 kl. 23:00
Skal der bruges tid til opsætning og nedtagning i forbindelse med arrangementet?	Ja
Opsætning starter	11-10-2018 kl. 17:00
Nedtagning slutter	11-10-2018 kl. 23:30
Afspilles lyd, musik eller speak i perioden?	Nej

Kontaktinformation ved gener

Camilla Oona Christensen, 20823998

Afspærring

Afspærringsplaner

-

Ugedag fra

Ugedag til

Dato fra

Dato til

-

-

Specielle undertavle tekster samt øvrige relevante skilte tekster

Undertavlen fjernes når forbudsperioden er startet

Nej

Dokumentation

Opstillingsplan

The Little Mermaid - Flemming Gernyx.jpg

Standardvilkår

OFFENTLIGE PARKER

- Kommunens ejerskab til parkerne sammenholdt med kommunalfuldmagten.

Politiet har modtaget en kopi af tilladelsen.

Du bør være opmærksom på, at der i nogle tilfælde også skal søges om politiets tilladelse til arrangementer - herunder f.eks. til udskænkning af alkoholiske drikke.

Disse tilladelser eller yderligere information opnås ved henvendelse til Københavns Politi via mail: kbh-tilladelser@politi.dk.

Husk at læse vilkårene for tilladelsen og gør evt. medarrangører og medhjælpere bekendt med dem.

Vilkår for parker og grønne områder

Kørsel

Det er ikke tilladt at køre i grønne områder. Hvis det er nødvendigt for dit arrangement, er det en forudsætning for din tilladelse, at du forinden har indhentet skriftlig tilladelse til kørsel. Køretøjerne kan af- og pålæsse på stier.

Du må ikke anbringe motorkøretøjer, containere og skurvogne m.v. på græsarealer uden, at der er udlagt køreplader (jernplader eller et andet godkendt køreunderlag). Undtagelser skal være aftalt skriftligt med den parkansvarlige enhedschef.

Du må ikke køre på græsset i forbindelse med udlægning af kørepladerne.

Maskinel, der anvendes ved opsætning og nedtagning af materiel samt til oprydning, kan dog benyttes på græsset, såfremt det er godkendt med monteret græsdæk.

Køreplader må kun udlægges i kortest muligt tidsrum.

Der må ikke køres i træernes drypzoner.

• Løb

Det er kun tilladt at løbe på stierne i parken.

• Vis hensyn

Der skal tages hensyn til idrætsforeningers brug af boldbaner og idrætsfaciliteter.

Generelle vilkår

Din tilladelse med gældende vilkår fra Københavns Kommune skal altid kunne forevises på forlangende.

De generelle vilkår gælder for alle arrangementer. Alt efter dit arrangements karakter kan punkterne være uddybet i de specifikke vilkår længere nede i vilkårene for din tilladelse.

Københavns Kommune kan til enhver tid tilbagekalde tilladelsen eller flytte arrangementet til en anden plads, såfremt der opstår et nødvendigt behov herfor, herunder i forbindelse med sikkerhedsmæssige behov, nødvendigt gravearbejde, hvis færdselsforholdene gør det nødvendigt eller på grund af dårligt vejr med risiko for ødelæggelse af græs eller træer. I sådanne tilfælde yder Københavns Kommune ikke erstatning.

Københavns Kommune kan endvidere tilbagekalde tilladelsen, hvis vilkårene i tilladelsen tilsidesættes.

Københavns Kommune påtager sig intet ansvar for ulemper eller hindringer, der måtte være forårsaget af kommunale eller private anlægs- eller vedligeholdelsesarbejder.

Du er som arrangør ansvarlig for skader på Københavns Kommunens arealer og indretninger opstået i forbindelse med eller under arrangementet. Sker der skader, vil de blive udbedret for din regning.

Ulykker eller skader i forhold til tredjemand er på arrangørens ansvar og er Københavns Kommune uvedkommende.

Sponsorer:

Eksponering af sponsorer må kun ske i begrænset omfang, og kun efter aftale med Center for Trafik og Byliv. Du må ikke ophænge plakater og lignende i træer og byudstyr.

Kabler:

Kabler og ledninger skal af sikkerhedshensyn hæves enten mindst 2,5 meter over gangniveau og 4,5 meter over vejarealer samt stier, der benyttes til adgang for køretøjer eller være forsvarligt placeret i kabelbakker med tilhørende godkendt skiltning. Til brug for ophængning skal der opstilles stolper i beton eller andet materiel godkendt af kommunen. Der må ikke fastgøres genstande (fx telte, liner eller plakater) i belægning, lysmaster, vejskilte, hegn, træer eller andet kommunalt inventar.

Skader:

Sker der skader på byens bevoksning og udstyr, eller mangler der oprydning på offentlige arealer, kan kommunen udbedre skaderne for din regning. Monumentet må under ingen omstændigheder blive udsat for lide skade.

Renhold:

Du skal som arrangør holde området pænt under arrangementet og gøre det rent efter arrangementets afholdelse. Et arrangement er omfattet af reglerne for erhvervsaffald. Affaldet skal afleveres til en godkendt affaldsplads.

Hvis oprydningen/rengøringen ikke er tilfredsstillende, vil der blive gjort rent for din regning.

Naboinformation/hensyn:

Du skal sørge for i god tid inden arrangementet, at have informeret naboer og lokalområdet. Du skal altid vise hensyn over for områdets beboere og øvrige brugere.

Tilladelser fra andre myndigheder

Det er arrangørens forpligtelse at indhente fornødne tilladelser fra andre myndigheder og under arrangementet skal du følge alle myndigheders anvisninger. Der er indhentet accept fra "DenLilleHavfrue" fondet og BY&HAVN.

Der skal eksempelvis søges om tilladelse fra byggemyndighederne til opstilling af scene eller tribune, fra Brandvæsnet til opstilling af store telte, fra fødevaremyndighederne til salg og tilberedning af fødevarer.

Arrangementet kan i øvrigt kræve Politiets tilladelse.

Heidi Gjedsted, 11/10-2018
Center for Byliv

Sagsbehandler

Sagsbehandler

Heidi Gjedsted

